

മലങ്കരസഭ

FR. P. T. THOMAS

1986

മലങ്കര പബ്ലിക്കേഷൻസ്

മലങ്കരസഭ

Handwritten signature
 H-9-2602
 St Absius Seminary,
 Pathanam.

FR. P. T. THOMAS

1986

മലങ്കര പബ്ലിക്കേഷൻസ്

MALANKARA SABHA

(Malayalam)

History of the Malankara Church

Author: Fr. P. T. Thomas

First published: 1986

Printed at: Grace Printers Chungathara

Cover design: Fr. P. T. Thomas

Sketch: Benoy Joseph

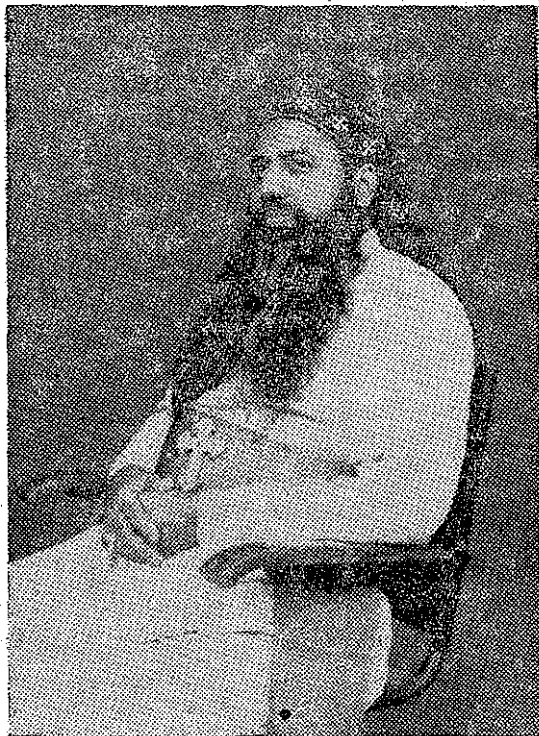
Art & Block: Lucas Kozhikode

Copy right reserved

Price Rs. 12

Publishers: Malankara Publications.

**Distribution: Department of Catechism
Bathery.**

നി. വ. ടി. ശ്രീ.

സിറീൽ മാർ ബസേലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

അവതാരിക

പുരാതനവും അപ്പോസ്തോലികവുമായ ഭാരതസഭ നവ ചൈതന്യത്തോടെ മുന്നേറുന്നതിനു വിവിധ തലങ്ങളിൽ ശ്രമം നടക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തേയും ക്രൈസ്തുവുമായ അവളുടെ ധർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നതിനു അവൾക്കു വെത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്നെ വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. പിതാവായ ദൈവത്തിൽ ആരംഭിച്ചതും, പുത്രനായ ദൈവത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മനുഷ്യസമൂഹത്തിൽ പ്രചർത്തനനിരതമാകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു രക്ഷാകരരഹസ്യമത്രേ സഭയെന്ന ക്രൈസ്തുവ സമൂഹം സഭയുടെ ഈ മാനങ്ങളെല്ലാം അതിൽ അവിഭക്തങ്ങളായി നിലകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അവയിലൊന്നും ഒരു സമയത്തും വിസ്മരിച്ചു കൂടാ. ഈ സത്യം കണക്കിലെടുക്കാത്തതിന്റെ തീക്രമലങ്ങളത്രേ സഭാചരിത്രത്തിൽ കറുത്ത പാടുകളായി അവശേഷിക്കുന്നതു്.

സഭാ ചരിത്രം ഇന്നു സംലഭ്യമാകാത്ത ഒരു പര്യത്സവിതി സംജാതമായിരിക്കുന്നതു് സംഭ്രമജനകമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണു്. ഭാരത സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു് അതിരൂക്ഷമായ ഒരു പ്രശ്നമായി കഴിഞ്ഞു. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭാരത സഭയ്ക്കു് പുരാതന അപ്പോസ്തോലിക സഭകളുമായി സമ്പർക്കം ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അതിന്റെ ആരംഭ ചരിത്രമുറക്കൊള്ളുന്ന പ്രാചീന ചരിത്രം സ്വന്തമായ ലിഖിത രേഖാസംഗ്രഹമായി കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. മാറ്റ സഭകളുമായുള്ള അതിന്റെ പിൻക്കല സമ്പർക്കങ്ങൾക്കു് കരേളയി ചരിത്ര സാക്ഷ്യങ്ങളു്

ണ്ടു്. മദ്ധ്യശതകങ്ങൾക്കുശേഷമുള്ള അതിന്റെ ചരിത്രം ചരിത്രപഠിതാക്കൾക്ക് പഠനവിഷയമാക്കത്തക്കതു റോലെ സംഭവ്യമാണു്. എങ്കിലും ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം കടുത്തകുശലവിദ്യകൾക്ക് വിധേയമാക്കി ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു് പരിശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടു്. നിക്ഷിപ്തരാല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യഗ്രതയും, ചരിത്രജ്ഞാനത്തോടുള്ള അവഗണനാനമനോഭാവവും ശാസ്ത്രീയസമീപനങ്ങളിലുള്ള വികലതയും ഒക്കെയാണു് ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ളതു്. അങ്ങിനെ മലങ്കരസഭയുടെ ആധുനികകാലചരിത്രം തന്നെ അപരിഹാര്യമായി വികലമാക്കപ്പെടുകയും ഭാവിതലമുറയ്ക്കു് സാധ്യവായ ഒരു സഭാചരിത്രവിജ്ഞാനീയം അസാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഛിദ്രപ്രവർത്തനങ്ങൾ മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നുതന്നെ ഉരുവിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇത്തരമുള്ളിൽ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ സംപൂർണ്ണമായി അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതും സഭാസത്യങ്ങളെ ശരിയാവണ്ണം വിശദീകരിക്കേണ്ടതും അനിർവാര്യമാണു്. അതു് മഹത്തായ ഒരു സഭാസേവനവുമാണു്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ബ: പി. റി. തോമസു് അച്ചന്റെ "മലങ്കരസഭ" എന്ന ചരിത്രപുസ്തകം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. സത്യാനുഭവങ്ങൾക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഭാരതസഭാതനയർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെയേറെ പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നതിനു് രണ്ടുപക്ഷമില്ല. പല പരിമിതികളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിലും കഴിയുന്നത്ര വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു് ആധുനിക മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രഗതികളെ സസൂക്ഷ്മം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു് ബ: അച്ചൻ ചെയ്തശ്രമങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണു്. കൂനൻകരിശു സത്യത്തിനുശേഷമുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അതിന്റെ ചരിത്രം പ്രത്യേകമായ പ്രതിപാദനത്തിനു് വിഷയമായി

ട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഏവർക്കും സുവിദിതമാണ്. മലങ്കരസഭാ രീതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് പ്രത്യേകം പ്രസക്തവുമാണ്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ജനിച്ചവർക്ക് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച് പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിനുശേഷം കത്തോലിക്കാ കൂട്ടായ്മ സഭാജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഭാവമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു വ്യക്തിയെത്ര ബ: പി. റി. തോമസച്ചൻ. ആ സഭയുടെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുകയും മലങ്കരസഭയെ ഉള്ളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കുകയും അതിന്റെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തിൽ സഭാഘടകങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും സഭാജീവിതത്തിന്റെ ചൈതന്യശേഷി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു വൈദികൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രവ്യാഖ്യാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകജ്ഞാനവും അനുഭവസമ്പത്തും പ്രതിഫലിക്കുന്നതാണെന്നുള്ളത് നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ അവയുടെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് ആത്മാർത്ഥമായി അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ സ്ഥിതിവിശേഷം ഒരു കുറവാകാൻ സാധ്യതയില്ല; മറിച്ച് അതുതന്നെ ആയിരിക്കും. ഈ ചരിത്രപുസ്തകത്തിന്റെ സവിശേഷത. ഇതപര്യന്തം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇതു വിസ്മരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും ഒരുപക്ഷേ ഇതു കാരണമാകുന്നതാണ്.

മലങ്കരസഭയിലെ മതാഭ്യാപകരോട് ഒരുവാക്ക് "മലങ്കരസഭ" എന്ന ഈ ചെറുപുസ്തകം നമ്മുടെ മതബോധനമണ്ഡലത്തിൽ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കേണ്ടതാണ്. മലങ്കരസഭയെ ഉള്ളിൽനിന്നു നോക്കിക്കാണുന്നതിനും സശ്രദ്ധം പഠിക്കുന്നതിനും സൂക്ഷ്മമായി വി

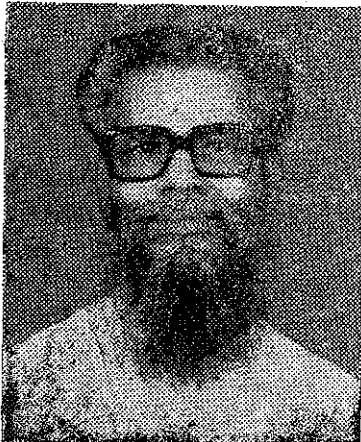
ലമതിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ ഭാവിതലമുറയെ സജ്ജമാക്കുന്നതിനും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായകമാണ്. പുത്തൻ കൈവരത്തു നന്നു ദൂരവ്യപകമായ സർഫലങ്ങൾ മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവിഗതികൾ നിർണ്ണയിക്കുന്ന സുനിശ്ചിത ഘടകങ്ങളായി പരിണമിക്കുമെന്നുള്ളതു് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. സഭാസ്നേഹികളായ എല്ലാവരും ഈ ഗ്രന്ഥരചനയും അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവും ഒരു ദൈവാന്ദഗ്രമായി കരുതുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ബ: പി. റി. തോമസച്ചന് എല്ലാവിധ അനുഭവങ്ങളും ദൈവികനൽവരങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നതോടൊപ്പം "മലങ്കരസഭ" യെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന് പ്രചരണചാരം നേരുകയും ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നു്,

ബത്തേരി, **സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ്**
മെത്രാപ്പോലീത്താ
1_11_1986. ബത്തേരി രൂപതാ മെത്രാൻ

ഉപോദ്ഘാതം

മനുഷ്യാവതാരനാളിൽ മാർ ലാവമാർ അറിയിച്ച ഏകൻ്റെ ലിയാൻ. അവതരിച്ച വചനമായ യേശുവിൻ്റെ ഭൃതം. തലമുറകളിൽ നിഗൂഢമായിരുന്ന മമ്മം. കാലസംപൂർണ്ണതയിൽ യേശുസ്ഥാപിച്ച സഭ. ഈ ഭാരത ഭൂമിയിൽ സന്നിഹിതമാക്കിയത് (യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയത്) അപ്പോസ്തോ

ലന്മാരിൽ ഒരുവനായ മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായാണ്. ഈ സഭയുടെ അസ്തിത്വം തോമ്മാശ്രീഹായുടെ അസ്തിത്വത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കാലഘട്ടം ഈ സഭയ്ക്കുനൽകിയ സംഭാവനകളും ഏല്പിച്ച ആഘാതങ്ങളും നിസ്സാരങ്ങളല്ല.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് സഭയുടെ ഭൂശ്യാഘടകത്തെ ഹയരാക്കിയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിലല്ല ദൈവജനത്തിൻ്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിലാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. (തിരുസഭ ആമഖം) മലങ്കരസഭ സ്വീകരിച്ചതും നിരാകരിച്ചതും ഏതെങ്കിലും ഒരു അധികാരകേന്ദ്രത്തിൻ്റെ പ്രചോദനത്തിൽ നിന്നുമാത്രമല്ല സംഘാതമായ നിലയിലാണ്. പിൽക്കാലത്ത് കൽദായ-അന്ത്യോഖ്യൻ-ലിറൻ ജീകൾ ഇവിടെ നടപ്പായത് ഈ സഭ അവ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടും സാഹചര്യങ്ങൾ അതിനിടയാക്കിയതുകൊണ്ടും സ്വീകരിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു ന്യായമുണ്ടായിരുന്നതു

കൊണ്ടുമാണ്. ഈ സഭയുടെ സ്വീകരണത്തിന്റെയും സൗ
 കനസ്യത്തിന്റെയും തന്നെലിലാണ് വിദേശസഭകളുമായു
 ഈ ബന്ധങ്ങൾപോലും നീതികരിക്കപ്പെട്ടത്. അലക്
 സാൻഡ്രായിൽനിന്നു പത്തേന്യൂസ് ഇവിടെ വന്നത് ഈ
 സഭ ക്ഷണിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. പേർഷ്യൻ-സെല്യൂഷൻ
 സഭയിലെയും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിലെയും കേൾപ്പട്ട
 കാര്യം ഇവിടെ വന്നതും സജാശ്രുശ്രുഷയുടെ നേതൃത്വം സ്വീ
 കരിച്ചതും നീതികരിക്കപ്പെടുന്നതും ഈ പശ്ചാത്തലത്തി
 ലാണ്. അന്ത്യോഖ്യൻ യാക്കോബായ സഭയുടെ തലവൻ
 ഈ സഭയുടെ പരമാധികാരിയായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യു
 വാൻ കളപൊയക്കിയ മുളന്തുരത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ
 കാലത്തും ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം വ്യത്യസ്ഥമായിര
 ന്നില്ല.

പ്രഥമസൂര്യങ്ങളിൽ സന്നിഹിതമാക്കപ്പെട്ട മല
 കുരസഭ ഇതപര്യന്തം പിന്നിട്ടവഴികളും വെല്ലുവിളികളും
 സരളമായിരുന്നില്ല. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ അപ്പോസ്തോല
 യാരിൽ ഒരുവനാണ്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം സംരക്ഷിച്ച
 അപ്പോസ്തോല സമൂഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ-സഹോദരന്മാ
 റ്റെ ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവകാശവും കർത്തവ്യവും
 ലഭിച്ച പത്രോസുമായുള്ള ബന്ധം.-(ലൂക്കോസ് 22: 31
 32) അദ്ദേഹം രൂപം കൊടുത്ത സഭയിലും സംരക്ഷിക്ക
 പ്പെടണം. വിശുദ്ധശ്ലീഹാ യേശുവിൽനിന്നും നേരിട്ട്
 അധികാരം പ്രാപിച്ചവനാകയാൽ സന്നിഹിതമാക്കപ്പെട്ട
 സഭയുടെ അധികാരാവകാശങ്ങളും വ്യക്തിത്വവും ഓജസ്സോ
 ടെ നിലനിർത്തപ്പെടണം. അവ മറ്റൊരാൾ സഭയുടെ കൗ
 ഞാർയ്ക്കുതെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നതല്ല. ഇവ സംരക്ഷിക്ക
 വാൻ നൽകേണ്ടതായിവന്ന മറ്റുവില വളരെ വലുതാണ്.
 യഥാർത്ഥ തായ്വഴി നിലനിറുത്തുവാൻ കുന്നുകുരിശു സ
 ത്യത്തിനുശേഷം ന്യൂതനപനമാവുപോലും സ്വീകരിക്കേ
 ണ്ടതായി വന്നു. അടക്കുകയും അകലുകയും ചെയ്തപ്പോഴെ

ല്ലാം ഈ സഭ ഈ പരമ ലക്ഷ്യത്തിനാണ് ഊന്നൽകൊടുത്തത്.

ഏതു വിധമായാലും മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായിൽ നിന്നും ഏറ്റവും വാങ്ങിയ പൈതൃകവും കൂട്ടായ്മയും പൂർണ്ണതയും സമന്വയിപ്പിച്ചു ഉയർത്തിക്കാണിക്കുവാൻ (ഉയർത്തിനിർത്തുവാൻ) ഈ സഭ ശക്തമാണ്. ഇതിനുള്ള സാധ്യത തെളിഞ്ഞുകാണുന്നത് മലങ്കര കത്തോലിക്ക സഭയിലൂടെയാണ്.

ഈ സഭയുടെ പൈതൃകം ഏറ്റവുമാങ്ങിയിട്ടുള്ള സഭകൾ ഭിന്നചേരിയിലായി ഇവിടെ നിലകൊള്ളുകയാണ്. ഏകമായിരുന്ന മലങ്കര സഭയുടെ ഒരു പ്രബല വിഭാഗമായ ഇന്നത്തെ "സീറോ മലബാർസഭ" സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ നിലനിർത്തിയെങ്കിലും പ്രാദേശിക വ്യക്തിത്വം ഹയരാക്കിസ്ഥാപനത്തിലൂടെ ഏറ്റവുമാങ്ങിയെങ്കിലും അതു നിലനിർത്തുവാൻ കഠിന യത്നം ചെയ്യുകയാണ്. നവീകരിച്ചതോ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചതോ എന്നപറച്ചപ്പെടുന്ന ആരാധനാക്രമത്തെച്ചൊല്ലി ആ സഭയിൽ നിന്നുയരുന്ന അപസാരങ്ങൾ തെല്ലും സന്തോഷപ്രമല്ല. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ സ്ഥിരപിൻതുടർച്ചയുള്ള തലവനായ കാതോലിക്കായാൽ നയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രാദേശികസഭയുടെ പൂർണ്ണത വീണ്ടെടുത്തു എങ്കിലും സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയിൽനിന്നും ഒരു വിളിപ്പാടകലെയാണ്. യാക്കോബായവിഭാഗം അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയക്സിസിന്റെ തണലിലുള്ള വ്യക്തിത്വമേ ഇപ്പോഴുണ്ടുള്ള. അതിനാൽ പ്രാദേശിക വ്യക്തിത്വവും സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയക്സിസിന്റെ ഹിതാഹിതത്തിന് വിധേയമാണ്. മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സഭ ലിറാർജിയലും വേഷത്തിലും ഉള്ള മലങ്കരഭാവപ്രകടിപ്പിക്കുകയും പ്രാദേശിക സംപൂർണ്ണത നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും തായ്‌വഴിയിൽനിന്നും വി

ട്ടകന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റർ ചേരിയിലാണ് നില ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ സാർവത്രിക ഐക്യത്തിന് അവർ കൊടുക്കുന്ന ഭാഷ്യം മറ്റൊന്നാണ്. അത് യഥാർത്ഥ ഐക്യത്തിന് സഹായിക്കുന്നുമില്ല. തോഴിയർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയോടൊപ്പം ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ബിന്ദുവായിട്ടുമാത്രം നിലകൊള്ളുന്നു.

എന്നാൽ സാർവത്രിക സഭൈക്യത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നവർ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ കണ്ടിച്ച താല്പര്യത്തിന്റെ പരിണിത ഫലമാണ് മലങ്കര കത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപനത്തിലൂടെ വീണ്ടെടുത്ത സാർവത്രികസഭ ഐക്യം. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാസഭ സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ പൂർണ്ണമായി വീണ്ടെടുത്തതോടൊപ്പം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ സമാജിച്ച പ്രാദേശിക അപ്പോസ്റ്റോലിക സഭയുടെ സഹജമായ പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള പടവുകൾ പിന്നിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭയെന്നനിലയിൽ ഇതിനുള്ള പൂർണ്ണത ഉന്നമിപ്പാത്തതാണ്. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിന്റെ തിരുത്തിക്കൊടുക്കലുകളിലൂടെ അപ്പോസ്റ്റോലികസഭയ്ക്ക് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായ പൂർണ്ണതയാണ് നേടി എടുക്കുവാനുള്ളത്. ആ പൂർണ്ണതയുടെ പ്രതീകമാണ് കാതോലിക്കാ അഥവാ പാത്രിയർക്കീസ്. ഈ പൂർണ്ണത രണ്ടുമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ യഥാർത്ഥ്യമാക്കാം.

1 കാതോലിക്കാ തലവനായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയെ സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ സ്വീകരിക്കുവാൻ സജ്ജമാക്കുക.

2 സാർവത്രിക സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ കാതോലിക്കായേയോ പാത്രിയർക്കീസിനെയോ അനുവദിക്കുക.

തദ്ദേശ മലങ്കരസഭയുടേതല്ലാത്ത കാരണത്താൽ ഇതിൽനിന്നും അടർത്തിയെടുത്തത് പിൽക്കാലത്ത്

നിഷേധിച്ചതുമായ വ്യക്തിത്വപുണ്ണത സഭാചരിത്രത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായ ശീർഷകസമാഹിതയെ നൽകുന്നതിലൂടെ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനായി ചെയ്യുന്ന ഏതു യത്നവും (യജ്ഞവും) ഇം സഭയുടെ പിതാവായ മാർ തോമ്മായുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ മാനിക്കുന്നതിന് തുല്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെടും.

ബത്തേരി ഭദ്രാസനത്തിൽ ജന്മമെടുക്കുന്ന 'മലങ്കര പബ്ളിക്കേഷൻസ്' ഒരു ഗ്രന്ഥ പരമ്പരയെന്ന പുറത്തിറക്കുവാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണ്. 'മലങ്കര സഭ' എന്ന ഇം ചെറുഗ്രന്ഥം ഇതിന്റെ പ്രഥമ ഉപഹാരമാണ്. ഇതിന്റെ രചനയിൽ സഹായിച്ച ഏവരെയും നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

സഭാ ജീവിതത്തിന്റെ അന്തരംതാവിലേക്ക് എന്ന് നയിക്കുകയും വിശ്വാസ ജീവിതം എന്നിൽ പ്രോജലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത എന്റെ സ്നേഹനിയായ മാതാവിനേയും മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക് എന്ന് കൈപിടിച്ച് സ്വീകരിച്ച ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ സഖരിയാസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയേയും സവിശേഷമായി സ്മരിക്കുന്നു.

മലങ്കരസഭയെ മലങ്കര സഭയായി കാണുവാനും അതാക്കിത്തീർക്കുവാനും ജീവാർപ്പണം ചെയ്ത മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഇംവാനിയോസ് ആർച്ചു ബിഷപ്പിന്റെയും കാലം ചെയ്ത മറ്റു പിതാക്കന്മാരുടെയും ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ മാർ പിയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ പാപ്പായുടെയും പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ അഞ്ച്ജലീബദ്ധനായി ശിരസുനമിക്കുന്നു. വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിലൂടെ ഇം സഭയെ ഉയർത്തികാണിക്കുവാൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്ന മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ബൻഡിക്ട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ആർച്ചു ബിഷപ്പിന്റെയും തിരുവല്ലാ

ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഐസക് മാർ യൂഹാനോൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും എല്ലാ പ്രചോദനവും ഈ ഗ്രന്ഥ രചനയ്ക്കു കൈമുതലായിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയെ അതിന്റെ അത്യുന്നത സീമകളോളം എത്തിക്കുവാൻ പ്രതീക്ഷണാബലമായ ഈ സഭയുടെ പരാദാത്ത-തളരാത്ത-വഴതാവായ എന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ബത്തേരി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എല്ലാശ്രദ്ധയും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ ലഘു ഗ്രന്ഥത്തിനു പിൻബലമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറക്കെ പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. ഇതിനു പ്രാഥമികമായ ഒരു അവതാരിക ഏഴുതിയിട്ടുള്ളതും അദ്ദേഹമത്രേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരനേതൃത്വമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ക്രോഡീകരിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥമായി ഇത് രൂപം കൊള്ളുമായിരുന്നില്ല. ആ സ്നേഹപിതാവിനെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകയാണ്.

തോഴിയൂർ സഭയെ സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയുടെ തിരുമാന്ദേതയ്ക്ക് മുഖംതിരിപ്പിക്കുവാനും മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു സന്ദേശവും മുതൽകൂട്ടുമായിരിക്കുവാനും തക്കവണ്ണം വിനയപ്പെട്ട പാലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും തിരുവനന്തപുരം അതിഭദ്രാസനത്തിന്റെ സഹായ മെത്രാൻ മാർ അപ്രേം തിരുമേനിയേയും സ്നേഹത്തോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

ഇതിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപ്രതി പ്രസിദ്ധീകരണയോഗ്യമാകുവാൻ തക്കവണ്ണം പരിശോധിച്ചു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ മലങ്കരസഭയുടെ അഭിമാനവും വടവാരൂർ സിമ്മിനാരിയുടെ പ്രൊഫസറുമായ ഡോക്ടർ ഫാദർ ഗീവറുമീസ് ചേടിയത്തിനോടുള്ള കൃതജ്ഞതയും അർപ്പിക്കട്ടെ! ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രകാശിതമാക്കുവാൻ എല്ലാശ്രമങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബത്തേരി ഭദ്രാസനമതബോധന

ഡയറക്ടർ ഫാദർ ചാക്കോ നരിമനത്തിനോടു. ഈ
ഭദ്രാസനത്തിലുള്ള ബ: വൈദിക സഹോദരങ്ങളോടു. സ
ന്യാസി സന്യാസിനികളോടു. മറെറല്ലാവരോടു. ഇതി
ന്റെ മുദ്രണം ഏറ്റെടുത്ത ചുരുത്തറ ഗ്രേസ് പ്രിൻ്റേഴ്സ്
ഉടമ ശ്രീ ഏബ്രഹാമിനോടു. ഉള്ള കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പി
ക്കട്ടെ.

അച്ചടി പുത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് ശ്രീ ഏബ്രഹാം.
ആകസ്മികമായി നിര്യാതനാവുകയാണുണ്ടായത്. ശ്രീ
സ്ത്രീയ ചൈതന്യം തിറഞ്ഞ പരേതന് നിത്യശാന്തി നേ
രണം. ശേഷിച്ചഭാഗം അച്ചടിച്ച പുത്തിയാക്കുവാനും വീഴ്ച
കൂടാതെ ഏല്പിക്കുവാനും കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്ത പ്രസംജി
വനക്കാരോടു. പരേതന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോടുമുള്ള നിർ
വ്യാജമായ കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ!

മാനന്തവാടി,
2_11_1986.

ഗ്രേസ് ല കർത്താവ്

ഉള്ളടക്കം

അവതരനിക
 ഉപോട്ഠലാതം
 വിഷയവിവരം

അദ്ധ്യായങ്ങൾ പേജ്

1 മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വ്യക്തിത്വം
 പ്രേഷിതത്വങ്ങൾ. 1-5

2 തോമ്മാശ്ലീഹായും സമാരൂപീകരണവും
 സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ_മേൽപട്ടക്കാർ
 വാഴിക്കപ്പെടുന്നു. 6-9

3 പേർഷ്യൻ മേൽപട്ടക്കാർ മലങ്കരയിൽ 10-11

4 നിഖ്യാസുന്നഹദോസും മലങ്കരസഭയും
 ആര്യൻ പാഷ്യാണ്ഡോപദേശ പ്രവർത്തനം
 ഇൻഡ്യയിൽ. 11-13

5 പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം സ്വാഗതം
 ചെയ്യപ്പെടുന്നു. 13-16

6 3-7 വരെ നൂററാണ്ടിലെ സഭ
 പേർഷ്യൻ ബന്ധമില്ലാത്ത മലങ്കരസഭ
 പേർഷ്യൻമെത്രാസനത്തിനു വിധേയമാ
 ക്കപ്പെട്ട മലങ്കരസഭ യറുശലേംസഭ പേർഷ്യൻ
 സഭയ്ക്കു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുന്നു, സെല്യൂ
 ഷൻ മേധാവിത്വം പേർഷ്യൻസഭ നിരാക
 രിക്കുന്നു, പേർഷ്യക്കു വിധേയമാക്കപ്പെട്ട
 ഇൻഡ്യൻസഭ, മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനാഭാഷ

സുറിയാനി, മലങ്കരസഭയുടെ സ്വതന്ത്ര നിലപാട്.	16-24
7 ലിതീയ പേർഷ്യൻകുടിയേറ്റം.	25-26
8 പേർഷ്യൻ സഭാനിയമം. മലങ്കരസഭയ്ക്കു ബാധകമാക്കണം. മലങ്കരസഭ സെല്യൂഷൻ കൗതോലിക്കായിക്കു വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നു.	27-28
9 പേർഷ്യൻ കരിശുകാരും. മലങ്കര കരിശ് ടേഴിയവും. ജാതിയവുമായ ചിഹ്നം.	29-31
10 മലങ്കരസഭാ മക്കളുടെ സാമൂഹ്യ ഭരണത്യം.	32-33
11 ദൈവദേശികബന്ധം. 3-13 നൂറ്റാണ്ടുവരെ സ്വതന്ത്രയായ മലങ്കരസഭ	33-35
12 ലത്തീൻ സഭാഭരണക്രമം. ആരംഭിക്കുവാനുള്ള യത്നം.	35-36
13 പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനവും വഴിത്തിരിവും. പോർട്ടുഗൽ രാജാവ് മിഷൻരാജ്യങ്ങളിലെ സഭയുടെ സംരക്ഷകനാകുന്നു. ലത്തീൻറീത്തു കാരായ പോർട്ടുഗീസുകാർ ആഭരികപ്പെടുന്നു.	36-42
14 മലങ്കരസഭ കർട്ടിക്കപ്പെടുന്നു.	43-53
15 ലത്തീൻ ഭരണത്തിന്റെ അതിപ്രസരവും. മാർ അബ്രഹാമിന്റെ വിധേയജിപും. ദേശീയ ഹയരാക്കിസ്ഥാപനത്തിനുള്ള വഴിതെളിയുന്നു.	53-58
16 മാർ മൈസീസ് അധികാരം. പ്രാപിക്കുന്നു.	58-60

- 17 ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് 61-70
- 18 മലങ്കരസഭ ലത്തീൻഭരണത്തിൻകീഴിൽ 70-85
- 19 മാർ അഹത്തള്ളായുടെ ആഗമനവും
കൂനൻകരിശു സത്യവും
തനതായ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്താനുള്ള
യജ്ഞം. 75-77
- 20 ലത്തീൻ സഭാഭരണം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. 77-79
- 21 മലങ്കരസഭ മാർത്തോമ്മാമാരുടെ ഭരണത്തിൽ
അന്ത്യോഖ്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കാ
സി.ഹാസനവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു. 79-84
- 22 വലിയ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്.
തോഴിയൂർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനിസഭ
രൂപമെടുക്കുന്നു. 84-86
- 23 സി. എം. എസ്. ബാനൂയ്വ.
മലങ്കര സഭയിൽ 87-90
- 24 മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് 90-91
- 25 സി. എം. എസ്. ബന്ധത്തിന്റെ
അവസാനവും അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിന്റെ
പുനഃരാഘോഷം 91-95
- 26 പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ
ചുരുങ്ങിയതിൽ സുന്നഹദോസ് 96-102
- 27 മാർത്തോമ്മാസഭ രൂപം പ്രാപിക്കുന്നു. 103-106
- 28 അന്ത്യോഖ്യൻബന്ധം ശിഥിലമാകുന്നു. 107-108

29 കാത്തോലിക്കാസിംഹാസന സ്ഥാപനം
 വട്ടിപ്പണക്കേസ്, മലങ്കരസഭ കാത്തോലി
 കാമാരുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ. 108-115

30 ബഥനിസന്യാസ സമൂഹം രൂപം
 പ്രാപിക്കുന്ന
 മാർ ഇവാന്റിയോസ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ
 രാജവീഥിയിൽ 116-118

31 പുനഃസമാഗമം 119-120

32 മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ മലങ്കരസഭയെ
 പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു
 മലങ്കര ഹയർക്കി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള
 അപ്പോസ്റ്റോലിക ഘടന 121-135

33 വളരുന്ന മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ
 തോഴിയൂർസഭാതലവൻ മലങ്കര
 കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക് 135-144

അനുബന്ധം

സൂചിക

പ്രവേശങ്ങൾ

ശുദ്ധിപത്രം

മലങ്കര സഭ

അദ്ധ്യായം 1

ഫിനിഷ്യരും സോളമനും കേരള തീരവുമായി വ്യാപാര ബന്ധം നടത്തിയിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 45-ൽ ഹിപ്പോളസ് വാണിജ്യവാതം(Trade wind) കണ്ടുപിടിച്ചതിനാൽ പശ്ചിമേഷ്യയും കേരളവും തമ്മിലുള്ള യാത്ര സുഗമവും ദൈർഘ്യം കുറഞ്ഞതുമായി തീർന്നു. പ്രഥമത യഹൂദരോടും പിന്നീട് യഹൂദേതരരോടും ജീവപ്രദമായ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായ മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ യഹൂദ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപാരാത്ഥം വന്നുചേർന്ന യഹൂദന്മാരോടൊപ്പം കേരളത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. (1)

മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വ്യക്തിത്വം:

ഭാരതസഭയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ തീർപ്പാകാത്ത സ്ഥിരചിന്തയും കർമ്മധീരനും ദരിദ്രരുടെ ആലംബവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ അർത്ഥശങ്കയിടമില്ലാത്തവിധം ഏറ്റുപറഞ്ഞവനുമായ തോമ്മാശ്ലീഹായെ കുറിച്ച് പരമാർശിക്കുക പ്രസക്തമാണ്. മലങ്കര സഭ ശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മത്തിരുന്നാളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാക്രമം പരിശോധിച്ചാൽ അദ്ദേഹം യുദ്ധാവംശജനാകുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിക്കാം (2). ലൂക്കോസ് 9: 59-60; 6:15; യോഹന്നാൻ 11:16; 20:24-28 എന്നീ സുവിശേഷഭാഗങ്ങൾ തോമ്മാശ്ലീഹായോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മത്തിരുന്നാളിലെ ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നിഗമനങ്ങൾ ഇവയാണ്. (2)

1) ശ്രീഹര ഭാരതത്തിലേക്കുവരുവാൻ വിമുക്ത കാണിച്ചു.

കാർന്നിറമൊടു വൈരൂപ്യം
പുണ്ടൊരു കൂട്ടം മേവു.
ഭാരതമോരം ഭീകരമെന്നോതി തോമ്മാ
ചെയ്യണമിവരിൽ കാരുണ്യം.

എന്നാൽ തന്റെ നാമനായ ക്രിസ്തു നൽകിയ ഉറപ്പിന്മേൽ അദ്ദേഹം നിസ്സന്ദേഹം ഇവിടേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള ശക്തിയാൽ നിർഭയനായി അദ്ദേഹം ഇന്നടു കാരോടു പ്രത്യേകിച്ചും, രാജാക്കന്മാരോടും ഉന്നതകലജാതന്മാരോടും രക്ഷാകരമായ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്താൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച അനേകർ സഭയോടു ചേർക്കപ്പെട്ടു.

2) 'ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവൻ നൽകിയതെല്ലാം എനിക്കു നൽകി' എന്ന സുവിശേഷ പ്രബോധനാനുസരണം ഒരിട്രരുടെ സ്നേഹിതനും ഉദ്ധാരകനുമായി അദ്ദേഹം വർത്തിച്ചു.

3) മലങ്കരയിൽ പറഞ്ഞു വരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് തന്റെ നാമനേപോലെ അദ്ദേഹവും കന്തത്താൽ കത്തപ്പെട്ടു. കന്തമേഠത്തിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം 'തന്നിൽ നിന്നൊഴുകിയ രക്തവും വെള്ളവും പഴുപ്പും ഈ സഭയുടെ വളമായിതീരണമേ' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷം സ്വപ്രാണൻ പരമപിതാവിനെ ഏല്പിച്ചു. പാവനമായ ഭൗതിക ശരീരം ശിഷ്യന്മാർ ആദരവോടെ സംസ്കരിച്ചു.

4) ക്രിസ്താബ്ദം 50-ൽ ദൈവമാതാവിന്റെ വേർപാടിനെ കുറിച്ചു ആത്മനിവേശമുണ്ടാകയാൽ മറ്റു ശ്രീഹരന്മാരോടു കൂടി സംസ്കാരക്രിയകൾ നടത്തുവാൻ വിശുദ്ധ ശ്രീഹരയും വാനമോലങ്ങളിൽ യദൃശലേമിലേക്കുതിരിച്ചു.

സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യങ്ങൾ വഹിച്ച കൊണ്ടുപോയ മാതാവിൽനിന്നു അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം തെളിവു ആശിസ്യം പ്രാപിച്ചു. (3)

5 ശഃളീഹാ നിർഭയനും അൽഭൂത വരങ്ങളുള്ളവനുമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചുപറഞ്ഞ ദരിദ്ര ലക്ഷങ്ങളായിരുന്നു, അദ്ദേഹം പണിതുയർത്തിയ സ്വർഗ്ഗീയ കൊട്ടാരം. (4)

മാർത്തോമ്മാ ശഃളീഹായുടെ പ്രേപചിത രചനതകുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങൾ:-

വിവിധ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, വീരടിയാൻ പാട്ടുകൾ, തോമ്മാ പർവ്വം, മാർഗ്ഗംകളിപ്പാട്ടുകൾ, ക്രിസ്താബ്ദം മൂന്നാം ശതകത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ എഡേസാ നഗരത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന 'ബർദൈസാൻ' രചിച്ച മാർത്തോമ്മായുടെ പ്രവർത്തികൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം ആകമാനസയുടെ പുരാതനരേഖകളിൽ കാണുന്ന വിവിധ പരാമർശങ്ങൾ എന്നിവ പരിഗണിക്കാവുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമാണ്

"യൂദാ തോമസിന്റെ നടപടികൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥം മൊസോപ്പൊട്ടോമിയയുടെ സാസ്താരികപശ്ചാത്തലത്തിൽ മിക്കവാറും എഡേസായിൽ വെച്ചു ഒരു സുറിയാനിക്കാരനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതവാം എന്നാണ് കാർഡിനൽ യൂജിൻ ടിസറാങ്ങിന്റെ ഒരു നിഗമനം. (5)

ക്രിസ്താബ്ദം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനും പഞ്ചാബും ഭരിച്ചിരുന്ന ഗോണ്ടഫോറസു എന്ന പാർത്ഥ്യൻ രാജാവിന്റെ പേരിലുള്ള ചില നാണയങ്ങൾ 19-ാം ശതകത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഗാന്ധാരയിലെ ഒരു പുരാതന രേഖയിലും അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ നാമം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തോമസ്റ്റിഹാ ഗോണ്ടേഫോറസ് രാജാവിന്റെ നാട്ടിൽ സുവിശേഷ ലോഷണം നടത്തി എന്നും അദ്ദേഹത്തിനായി കൊട്ടരം പണിയിക്കുവാൻ ഇവിടെ ശുളീഹാ എത്തി എന്നും ഉള്ള മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യത്തെ നിഷേധിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. മോൺ മെസിലിക്കോട്ട് (1905) ഫാദർ ദൽമാൻ എസ്. ജെ. (1912) ജെ. എൻ. ഫർക്കാർ (1926) എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ വിമർശകർക്കെതിരായ സാക്ഷ്യമായി പരിഗണിക്കാം. (6)

13-ാം ശതകത്തിൽ വിരചിതമായ 'ദി ബുക്ക് ഓഫ് ബീ' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവായ 'ബസ്രായിലെ സോളമൻ' മൊസോപ്പൊട്ടോമിയായിലേയും, ഇൻഡ്യയിലേയും (മലങ്കര) പാരമ്പര്യങ്ങളെ അനൗരണം ജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് തോമ്മാ ശുളീഹായുടെ കഥ പറയുന്നത്. (7)

ക്ഷിണേന്ത്യയിൽ 'നസ്രാണികൾ' 'മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ' എന്നീ സംജ്ഞകളിൽ പ്രബലമായ ഒരു ക്രൈസ്തവസമൂഹം നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത മാർത്തോമ്മാ ശുളീഹാ ഇന്നാട്ടിൽ നടത്തിയ പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ പരിഗണനീയമായ ഒരു സാക്ഷ്യം തന്നെയാണ്. പാലയൂർ, നീലംപേരൂർ, ആർത്താറം എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകളും വിശുദ്ധന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വസ്ഥലമായി വണങ്ങപ്പെടുന്ന മൈലാപ്പൂരിലെ തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവും മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യം വിശ്വസനീയമാണെന്നതിന്റെ സുശക്ത സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. (8)

മാർത്തോമ്മാ ശുളീഹായുടെ കബറിടത്തിൽനിന്നും എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നിരുന്ന മണ്ണു വെള്ളത്തിലിട്ട് രോഗികളെയും പിശാചുബാധിതരെയും കുടിപ്പിച്ചിരുന്നതായും മറ്റും 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് മലങ്കരയിൽ നിലവിലി

രുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പ്രസിദ്ധ ഗവേഷകനും ചരിത്രകാരനുമായ ഫാദർ പ്ലാസിയസ് C.M.I. സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. (9)

മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ ഭാരത പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ 19-ാം ശതാബ്ദി പ്രമാണിച്ച് 1952-ൽ പത്രങ്ങളും പിയൂസ് മാർപാപ്പാ നടത്തിയ പ്രഖ്യാപനവും രാഷ്ട്രപതിയായിരുന്ന ബാബു രാജേന്ദ്രപ്രസാദ് 18.12.1955-ൽ നടത്തിയ പ്രഖ്യാപനവും മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായാണ് ഭാരത (മലങ്കര) സഭ രൂപീകരിച്ചതെന്നതിന്റെ സമകാലീന സാക്ഷ്യങ്ങളാണ് (10)

പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ജവഹരിലാൽ നെഹ്രു സാക്ഷിക്കുന്നു: "തോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ ഭാരത പ്രവേശനവും സഭ രൂപീകരണവും എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രത്തെ വെല്ലുന്ന ഐതീഹ്യങ്ങളാലും പരമ്പരാഗത വിശ്വാസത്താലും മുദ്രി കൃതമാണ്". (11)

1964-ൽ ബോംബെയിൽ വച്ചു നടത്തിയ ദിവ്യ കാരുണ്യ കോൺഗ്രസിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ആഗതനായ മാർ പൗലൂസ് ആറാമൻപാപ്പായുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഭാരത സർക്കാർ 2.12.1964-ൽ പുറത്തിറക്കിയ സെൻറ് തോമസ് സ്റ്റാമ്പും 3.7.1973-ൽ എറണാകുളത്തു പ്രകാശനം ചെയ്ത സെൻറ് തോമസ് സ്റ്റാമ്പും P & T പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഔദ്യോഗിക രേഖകളും ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ ജീവസ്സാദി സാക്ഷ്യങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2

**മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായും
സഭാരൂപീകരണവും**

വിശുദ്ധ ശ്ലീഹായുടെ പ്രഥമ പ്രേഷിതരംഗം പേർഷ്യ ആയിരുന്നു എന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്. (12) ക്രിസ്തുവർഷം 52-ൽ കേരളത്തിന്റെ പശ്ചിമതീരത്തുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ (മാലയാംകര) കപ്പൽമാറ്റം അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്നു.

സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ:-

തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ എത്തിയ കാലത്തു് വിദേശികളെ ഇവിടേക്കു നയിക്കുന്ന മൂന്നു പ്രധാന സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1. റോമിൽ നിന്നു് ബാബേൽ, പാർത്ഥ്യ കാബൂലും വഴി കരമാറ്റം.
2. റോമിൽ നിന്നു് പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടൽ വഴി കടൽമാറ്റം സിൻഡിലെത്തി അവിടെ നിന്നു് ഇൻഡ്യയിലേക്കു്.
- 3) അലക്സാന്ദ്രിയയിൽ നിന്നു് തിരിച്ചു് ചെങ്കടൽ വഴി കപ്പൽമാറ്റം - അറബിക്കടൽ താണ്ടി കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തിറങ്ങുക.

ഈ മൂന്നാമത്തെ മാറ്റമായിരിക്കാം വിശുദ്ധശ്ലീഹാ തെരഞ്ഞെടുത്തതു്. ചരിത്രപണ്ഡിതനായ വിൻസൻറ് സ്പീത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം ശ്രദ്ധേയമാണു്. അന്നത്തെ സാഹചര്യം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ (തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ) ഭക്ഷിണാന്ത്യൻ സന്ദർശനം സുസാധ്യമായിരുന്നു. ഇവിടെ ഒരു പുരാതന ക്രൈസ്തവസമൂഹം നില

വിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് നിസംശയമാണ്. സൊക്കോ
ട്രോ വഴിയുണ് അദ്ദേഹം വന്നതെന്നുള്ള പാരമ്പര്യത്തിൽ
അവിശ്വസനീയമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്ന് സമ്മതിക്കേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (13)

കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നിറങ്ങിയ അപ്പോസ്തോലൻ
ഇദംപ്രഥമമായി യഹൂദന്മാരോടും പിന്നീട് ഇതര ജാതി
കളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. വിശുദ്ധ ശ്രീഹാ സ്ഥാ
പിച്ച പള്ളികളുടെ സമീപ പ്രദേശങ്ങൾ യഹൂദന്മാരുടെ
അധിവാസ കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു എന്ന് ആധുനിക ഗവേഷ
ണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. പാലയൂർ, പറവൂർ, കോക്കമംഗ
ലം, ചായൽ, നിരണം, കൊല്ലം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നിവ
അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച പള്ളികളാണെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെ
ടുന്നു. ഏഴര പള്ളികളാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതെന്നാ
ണ് പൊതുവേ പറയപ്പെടുന്നത്. അരപ്പള്ളിക്കുള്ള പദവി
തിരുവാങ്കോടിനാണെന്നാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്.
(14) മലയാറ്റൂർ ഈ പദവി അവകാശിക്കുന്നു.

കേരളത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം വടക്കുപേ
ടിത്താൻ ഇൻഡ്യയിൽ ഗോണ്ടേഫോറസ് രാജാവിന്റെ
ആഗ്രഹപ്രകാരം ഹാബാൻ എന്ന വ്യാപരിയോടുകൂടി ഒരു
ശില്പി എന്ന നിലയിൽ എത്തിച്ചേർന്നതായി പറയപ്പെട
ുന്നു. ഇവിടുത്തെ പ്രവർത്തന വിവരം 'മാർത്തോമ്മാശ്രീഹാ
യുടെ നടപടികളിൽ' രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (15). ക്രി
സ്തുബ്ദം 50- ലെ കൂഷാൻ അക്രമണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട
തായിരിക്കാം വിശുദ്ധന്റെ ഈ യാത്രയെന്ന് ഫർക്കാർ
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വളരെയേറെ യഹൂദന്മാരും സുറിയാ
നിക്കാരും ഗ്രീക്കുകാരും ഉണ്ടായിരുന്ന ദക്ഷിണേന്ത്യയി
ലെ (കേരളം) മുസൂറി (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) പട്ടണത്തിലേക്ക്
ഹാബാൻ എന്ന വ്യാപരിയോടുകൂടി തോമ്മാശ്രീഹാ വ
ന്നിരുന്നു എന്ന മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യത്തെ ഫർക്കാർ
അംഗീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് (16). 'നടപടി

യിൽ പറയുന്ന അപ്പോസ്തോലന്റെ രണ്ടാം യാത്രയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണത്തിൽ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലങ്ങളുടെയോ, വ്യക്തികളുടെയോ പേരു കാണുന്നില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു രാജധാനിയിൽ വിശുദ്ധശ്രീഹാ ചെന്നു എന്ന പാരമ്പര്യം ഏറ്റവും പുരാതനമായി കാണുന്നു. (17)

മേല്പട്ടക്കാർ വാഴിക്കപ്പെടുന്നു.

രാജാവും (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) കുടുംബാംഗങ്ങളും ഉന്നത കല ജാതരും മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട് യേശുവിനെ കർത്താവും, രക്ഷിതാവുമായി സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം അവർക്കെല്ലാം യഥാവസരം മാര്മോദീസാ നൽകി ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോടു് (സഭയോട്) ഗാഢമായി സംയോജിപ്പിച്ചു. പക്ഷലോമറ്റം തുടങ്ങിയ കുടുംബക്കാരിൽ ചിലർക്ക് പൗരോഹിത്യ നൽകലും നല്കി എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിന്റെ ജാമാതാവിനെ 'കേപ്പാ' എന്ന പേരിൽ ശ്രേഷ്ഠ മഹാ പുരോഹിതനായും ചോഴപ്പെരുമാളിന്റെ സഹോദരനെ പൗലൂസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായും വാഴിച്ചു (18). തമിഴ് നാട്ടിലേക്കു തിരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മാളിയേക്കൽ തോമ്മാസ് ആചാര്യന്മാർ പദവി നൽകുകയും ക്രിസ്താബ്ദം 69-ൽ അദ്ദേഹത്തിന് ദയായുടസാ പദവി നൽകുകയും ചെയ്തു (19).

ഹറവോന്റെ മുമ്പിൽ മോശ: വിജയശ്രീലാളിതനായതുപോലെ ക്രൈസ്തവങ്ങളിലൂടെ ആണെങ്കിൽപോലും ശ്രീഹാ ഈ ഭൂവിഭാഗത്തിലും വിജയിച്ചിരുന്നു. മന്ത്രത്തെ മന്ത്രം കൊണ്ടും അത്ഭുതത്തെ അത്ഭുതം കൊണ്ടും അദ്ദേഹം നേരിട്ടു 'ജയിപ്പിക്കുന്നതും ജീവിപ്പിക്കുന്നതുമായ ശ്രീബായുടെ അടയാളത്തിൽ' ശുദ്ധീഹാ താർക്കികരെ പരാജയപ്പെടുത്തി, ക്രിസ്തുരാജ്യത്തിന്റെ വിജയസ്തംഭം അദ്ദേഹം ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. അത് തലമുറകളോളം സംരക്ഷിക്കുവാൻ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമായ അസ്ഥിവാഹം ഉറപ്പി

കേകയും ആചാര്യത്വപരമായ സംവിധാനം ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പൗരോഹിത്യപരമായ സംവിധാനം ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചോ എന്നു സന്ദേഹിക്കുന്ന ചരിത്രകാരന്മാരുമുണ്ട്. എന്നാൽ വി: പത്രോസും പൗലോസും നന്നച്ച വളർത്തിയ സഭകളിൽ ആവിധ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി വിശുദ്ധ ലേഖനങ്ങളും സമകാലീന ചരിത്രങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും സാക്ഷ്യമുണ്ടു്(20)

അവർക്കതുല്യനും തെല്ലും അപ്രാധാനനല്ലാത്തവനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർത്തപ്പെട്ടതലിന്റെയും ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിന്റെയും ചരിത്രപരമായ ദൃക്സാക്ഷിയും ആയ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഈ ഭാരതഭൂമിയിൽ സന്നിഹിതമാക്കി നന്നച്ച വളർത്തിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്വിനിയായ ഈ സഭക്കുമാത്രം പൗരോഹിത്യ സംവിധാനം സംസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ പരിഗണിക്കുവാൻ പ്രത്യേക കരുതൽ ആവശ്യമുണ്ടു്.

തോമ്മാശ്ലീഹാതന്നെ സന്നിഹിതമാക്കി നന്നച്ച വളർത്തിയ പേഷ്യൻ സഭയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നന്നച്ച പോഷിപ്പിച്ച സെല്യൂഷൻ സഭയിലും പൗരോഹിത്യ ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന് മതിയായ തെളിവുകൾ ഉള്ള സ്ഥിതിക്കു് മലങ്കര സഭയ്ക്കു മാത്രം അതു നല്ലപ്പെട്ടിരുന്നില്ലാ എന്നു് സമർത്ഥിക്കുവാൻ വൈകുന്നവരുടെ യുക്തിവാദം ദുരൂഹമായിരിക്കുന്നു.

മലങ്കര സഭയുടെ പോഷണത്തിനാവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തശേഷം അദ്ദേഹം തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു പോയി. അവിടെ വെച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായി ക്രിസ്തുബുദം 72 ജൂലായ് 3നു് കാലം ചെയ്തു. (21)

അദ്ധ്യായം 3

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിവിധ പ്രാതികൂല്യങ്ങളോട് സഭയ്ക്ക് ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു. പണ്ഡിതരായ ഉപദേശ്യങ്ങളുടെ അഭാവമോ വിരളതയോ സഭയ്ക്ക് നേരിട്ടു. തന്നിമിത്തം വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഉപദേശ്യവിനെ ലഭിക്കുവാൻ 'മലങ്കരസഭ' അലക്സാന്ത്രിയായിലെ സഭാധ്യക്ഷനായിരുന്ന 'ദിമത്രിയോസി'ന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ അയച്ചു. അക്കാലത്ത് അവിടുത്തെ വൈദിക സിമ്മിനാരിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാഭ്യർത്ഥകൻ 'പന്തേന്യൂസ്' ആയിരുന്നു. ദിമത്രിയോസ് അദ്ദേഹത്തെതന്നെ ക്രിസ്തോബും 190 ൽ മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ചു. (22)

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മലങ്കര സഭാ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് കൈസറിയായിലെ 'എവുസേബിയസ്' രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനി (എബ്രായ) ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം പന്തേന്യൂസ് ഇവിടെ കണ്ടതായി സാക്ഷ്യമുണ്ട് (23). വിശുദ്ധ ജറോമിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ക്രിസ്തോബും (340-420) പന്തേന്യൂസിന്റെ ഇന്ത്യൻ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടു പരാമർശങ്ങളുണ്ട് (24). പന്തേന്യൂസ് തിരികെ അലക്സാന്ത്രിയയിൽ എത്തിയത് വളരെ കാലങ്ങൾക്കു ശേഷമാണെന്ന് സിമ്മിനാരി രേഖകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (25). തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം ഏറെക്കാലം മലങ്കരയിൽ താമസിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കാം. തുടന്ന് ഈ സഭയെ നയിച്ച മേല്പട്ടക്കാരെക്കുറിച്ച്, അനുമാനങ്ങളല്ലാതെ സുവ്യക്തമായ രേഖകൾ കാണുന്നില്ല. ഈ കാല ചരിത്രം ഇരുളടഞ്ഞ അദ്ധ്യായമായി അവശേഷിക്കുകയാണ്. ഏതായാലും വിശുദ്ധ ശ്രീഹാ തന്നെ നന്നച്ചു ചുളുത്തിയ പേപ്പർ സഭയുമായി പിൻക്കാലത്തു് മലങ്കര സഭ വൈദിക പരമായ ആവശ്യങ്ങളിൽ ബന്ധപ്പെട്ടതായി കാണുന്നുണ്ട്.

**പേർഷ്യൻ മേൽപട്ടക്കാരുൻ
മലങ്കരയിൽ:-**

ക്രിസ്താബുദം 300-ൽ (295) ബൊസ്രായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഡേവിഡ് (ദാവൂദ്) മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ചു(26). ഇദ്ദേഹം തന്റെ മെത്രാസനം ഉപേക്ഷിച്ച് സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി (മിഷൻ പ്രവർത്തനം) വന്നു എന്നതാണ് 'മിത്താന'യുടെ നിഗമനം. (27).

അദ്ധ്യായം 4

**നിഖ്യാസുനഹദോസും
മലങ്കരസഭയും**

റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന കോൺസ്റ്റാന്റിൻ (കസുതന്തിനോസ്) ക്രിസ്തുവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു. ക്രിസ്താബുദം 313-ൽ ക്രിസ്തുസഭ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ 'രാജകീയ മത' മായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു (28). എന്നാൽ ബാഹ്യ ശക്തികളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ട സഭ ആന്തരിയ ശത്രുക്കളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആരിയോസ് എന്ന വൈദികൻ ക്രിസ്തു ദൈവമല്ല എന്ന് ഉപദേശിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ദുരുപദേശം 'ആരിയൻ പാഷാണ്ഡത' എന്ന പേരിലാണ് പിൽക്കാല ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ 'ദൈവത്വ' നിഷേധനം നിർന്നിമേഷയായി നോക്കിക്കാണുവാൻ റാഡ്കാ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ദുരുപദേശത്തിന്റെ ആഘാതമോര തദ്ദേശസഭ ശക്തിയുക്തം അതിനെ എതിർത്തു. എങ്കിലും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും അതു് ആഞ്ഞടിച്ചു. തന്നിമിത്തം അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാർ 'കോൺസ്റ്റാന്റിൻ' ചക്രവർത്തിയുടെ സഹായത്തോടെ ക്രിസ്താബുദം 325-ൽ 'നിഖ്യാ' എന്ന സ്ഥലത്തു് സമ്മേളിച്ചു. പിതാക്കന്മാ

രുടെ ഈ സമ്മേളനം 'നിഖ്യാസുന്നഹദോസ്' എന്ന പേരിലാണ് ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. അതത്രേ സഭയിലെ പ്രഥമ സാർവത്രിക സുന്നഹദോസ്.

അലക്സാത്രിയായിൽ നിന്നും അത്താനാസ്യോസ് ശൈമാശനം 318 മേൽപ്പട്ടക്കാരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും 203 പേരുടെ പേരുവിവരമേ കാണുന്നുള്ളൂ (29). സത്യ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ അംഗഭംഗം വന്നവരും മുറിവേറ്റവരും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പൂർണ്ണ ആത്മാവോടും പൂർണ്ണ ശക്തിയോടും കൂടെ അവർ ദുരുപദേശത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു. പശ്ചാത്തപിക്കുകയോ തെറ്റിൽ നിന്നു പിൻമാറുകയോ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയാൽ സാർവത്രിക സുന്നഹദോസ് സാർവത്രിക സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നും ആറിയോസിനെ ബഹിഷ്കരിച്ചു. അയാളുടെ ഉപദേശം ദുരുപദേശമാകയാൽ അതിനെ ശപിച്ചു തള്ളി (30).

മാർ യൂഹാനോൻ മെത്രാൻ മലങ്കര സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത് "ഇൻഡ്യയുടെയും പേർഷ്യയുടെയും മാർ യൂഹാനോൻ" എന്നു പേരു വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നത് (31). എന്നാൽ മലങ്കര സഭ നേരിട്ട് ഈ സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചതിന്റേ രേഖകളില്ല എന്നാണ് ആധുനിക ഗവേഷകരുടെ നിഗമനം. മാർ യൂഹാനോന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഴി, മലങ്കര സഭ മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച പൈതൃകം സംരക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നും, അതിന്റെ സ്വന്തം ഉൺമ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ പൗരോഹിത്യ നൽവരത്തിനു വേണ്ടി പേർഷ്യൻ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ എന്നും വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

**ആര്യൻ പാഷാൺ ഡോപദേശ
പ്രവർത്തനം ഇൻഡ്യയിൽ**

കോൺസ്റ്റാന്റിനിയൻ ശേഷമുള്ള റോമാ ചക്രവർത്തി ആരിയൂസിന്റെ ഉപദേശത്തോടു അനുഭാവമുള്ള ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന 'മാലദ്വീപുകാരൻ തെയോഫിലോസ്' എന്നയാളെ മെത്രാനായി അഭിഷേചിപ്പിച്ചു. ആര്യൻ പാഷാണയരുടെ ശക്തനായ മിഷനറിയായി ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ പൂർവ്വദേശത്തേക്കു നിയോഗിച്ചു. ക്രിസ്റ്റാബുദം 345-ൽ അദ്ദേഹം കേരളക്കരയിൽ വന്നു ചേർന്നു. (32)

ഒരു സഭാചരിത്രകാരനായ ഫിലോസ്തോർജിയൂസ് (Philostorgius) കേരളക്കരയിൽ തെയോഫിലോസ് നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ എഴുതി: 'കേരളീയർ തന്റെ പ്രസംഗം ഒരേ ഇരിപ്പിൽ ഇരുന്നു കേട്ടു. അവിടെ പള്ളികളും വൈദികരും ഉണ്ട്. സുറിയാനിഭാഷയിലുള്ള തക്സായാൺ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിലും മൈലാപ്പൂരിലും സിലോണിലും മെത്രാന്മാർ ഉണ്ട്'.

അദ്ധ്യായം 5

**പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം
സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.**

ക്രിസ്റ്റാബുദം 339-379 വരെ പേർഷ്യാരാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത് 'സാപ്പോർ' ദ്വതീയൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. അയാൾ ഏറ്റവും നിഷ്ഠൂരമായ ക്രൈസ്തവമതമന്ദിരം പ്രഖ്യാപിച്ചു. പതിനായിരം പേർഷ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനി

കര വധിക്കപ്പെട്ടു. നിനവേയിലും പ്രാണപ്രദേശങ്ങളിലുമായി ഒരു ലക്ഷത്തി അറുപതിനായിരവും (160000) ബാബേലിൽ ഒരു ലക്ഷത്തി മുപ്പതിനായിരവും (130000) ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾ നിഷ്കരുണം വധിക്കപ്പെട്ടു. അന്തമില്ലാത്ത ഈ ദുരന്തത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ ജനലക്ഷങ്ങൾ നാടും വീടും വിടുവാൻ തയ്യാറായി (33).

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് പേർഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള പ്രഥമ കടിയോരം ആരംഭിച്ചത്. ഈ കടിയോരത്തെ കുറിച്ച് വിവിധ ഭാഷ്യങ്ങൾ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1) ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പേർഷ്യക്കാരനും 'കാന' നിവാസിയുമായ 'തോമ്മാ' എന്ന വണിക് ശ്രേഷ്ഠൻ കേരള തീരവുമായി വ്യാപാര ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. മതമട്ട്നം നിമിത്തം സ്വന്തം ജനങ്ങൾക്കു നേരിട്ട ഈ ദുരന്തം അയാളെ തപ്തനാക്കി. മലങ്കര സഭയുടെ ഉയർച്ചയും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സംരക്ഷണവും ജാതീയമായ ഭയന്നത്യവും അയാളെ ചിന്തിപ്പിച്ചു. മലങ്കരയിൽ ഏതദ്ദേശീയ മെത്രാന്മാരുടെ പരമ്പരയിൽ ഉണ്ടായ വിടവ് അയാളെ പ്രത്യാശാഭരിതനാക്കി. സുമുഖനും വാചാലനുമായ ഈ വണിക് പ്രമാണിക്കു മലങ്കര സഭയിലും സുഹൃത്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പലായനം ചെയ്യുന്ന പേർഷ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ!! ശുദ്ധജലവാഹികളായ നദികളാലും ഹരിതാമോൻ പുൽമേടുകളാലും ഫലഭൂയിഷ്ടമായ മണ്ണിനാലും ആവ്യരായ മലങ്കര സഭാ മക്കളാലും യോലുവായ രാജാവിനാലും അനുഗ്രഹീതമായ കേരളഭൂമി!!! ഈ അനുഗ്രഹീത ഭൂവിഭാഗത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം പ്രത്യാശാനിർഭരവും സമാശ്വാസ പ്രദവുമെന്ന് 'കനായി തോമ്മാ' പ്രത്യാശിച്ചു. ഈ വസ്തുത അയാൾ പേർഷ്യൻ സഭാധികാരിയെ അറിയിച്ചു. സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കായി വാഞ്ഛിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം [കാതോലിക്കോസു (വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത)] ഉറഹ്

യുടെ (എഡ്വേസാ) യൗസേപ്പ് മെത്രാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വൈദികരും വിശ്വാസികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 400 പേരെ ക്നായി തോമ്മായോടു കൂടി കേരളത്തിലേക്ക് അയച്ചു. മലങ്കര സഭയെ പൗരോഹിത്യ നൽവരത്തിൽ സഹായിക്കുവാനുള്ള അവകാശാധികാരങ്ങൾ മാർ യൗസേപ്പിന് നൽകിയിരുന്നു. ക്നായി തോമ്മായുടെ സംരക്ഷണയിൽ അവർ 345-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കപ്പൽ മാറ്റം വന്നപ്പോൾ (33). ഈ കാലഘട്ടം മുതൽ അർക്കദിയാക്കോൻ ഭരണം ഇവിടെ പ്രബലപ്പെട്ടു എന്നു കരുതാം.

2) ക്രിസ്താബ്ദം 1770-നോടടുത്ത് സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും ഏഴുതപ്പെട്ടതും 'ഗബ്രിയേൽ' എന്ന യാക്കോബായ മെത്രാനാൽ ലഭ്യമായതും ഇപ്പോൾ 'ലയ്ഡനി' ലെ സർവകലാശാലാ ഗ്രന്ഥ ശേഖരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ലിഖിതത്തിന്റെ ഭാഷ്യമനുസരിച്ച് മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ മാമുദീസാ നൽകിയവരുടെ പിൻതലമുറക്കാരായ 160 കുടുംബങ്ങൾക്ക് മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ അഭാവം ഉണ്ടായി. ഈ ദുർവിധിയെപ്പറ്റി എഡ്വേസായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായിക്ക് ദർശനമുണ്ടായി. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ സെലൂഷ്യയിലെ കാതോലിക്കോസ് യരുശലേമിലെ വ്യാപാരിയായ തോമസിനെ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് അയച്ചു. അയാൾ തന്റെ പ്രഥമ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം യറുശലേം, ബാഗ്ദാദ്, നിനവേ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സംഘം ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് നയിച്ചു. വൈദികരും ദർശനം ലഭിച്ച എപ്പിസ്കോപ്പായും അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു (34). കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തിയ ക്നായിതോമ്മായും സംഘവും കഴുത്തിൽ കുരിശു ധരിച്ചിട്ടുള്ള മലങ്കര സഭയുടെ മക്കളെ കണ്ടു (35).

3) അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർ ക്നീസായിരുന്ന മാർ ഒസ്മാത്തിയോസിന്റെ അനുവാദത്തോടെയാണ്

കാതോലിക്കോസ് ഇവരെ അയച്ചത് (36). എന്നാൽ ഈ സ്പൗതാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പറ്റി ആധികാരികമായ യാതൊരറിവും ഇല്ലെന്നും മലങ്കര സഭയും അന്ത്യോഖ്യൻ യാക്കോബായ സഭയുമായും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന് ഇത്രത്തോളം പുരാതനത്വമില്ലെന്നും സെമ്മിനാരികേസിന്റെ വിധി ന്യായത്തിൽ ജഡ്ജി 'ഓർമ്മീസ്' സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു (37).

400 വർഷം നീണ്ടു നിന്ന മത മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ക്നായി തോമ്മായുടെ സഹകരണത്തോടെ മാർ യൗസേപ്പും സഹയാത്രികരും ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നത് എന്നതാണ് ന്യായയുക്തമായ നിഗമനം. കേവലം മെത്രാന്മാരുടെ കറവ് പരിഹരിക്കുവാൻ 400 അത്മായരുടെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ?

അദ്ധ്യായം 6

മൂന്നുമുതൽ ഏഴുവരെ നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭ

ക്രിസ്താബ്ദം 825-നോടടുത്ത് 'തോമസ് കാനാ' എന്ന മെത്രാൻ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നതായി ജെ. എസ്. അസമാനി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട് (38).

ലയിഡൻ രേഖയും അസമാനിയുടെ വിശദീകരണവും വിശകലന വിധേയമാക്കിയ എസ്. ജമീൽ സയ്യദതികും, രണ്ടു കടിയേറ്റാങ്ങരം ഉണ്ടായി എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നതും. പ്രഥമത, എഡേസായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായായ മാർ ജോസഫിനോടു കൂടി ക്നായി തോമ്മാ വന്നു ചേർന്നു. രണ്ടാമതും

ക്രിസ്തോബൂസ് 300-ൽ (774-ലോ 775 ലോ എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ടു്) തോമസ് കാനാ എന്ന മെത്രാൻ മലങ്കരയിൽ എത്തി (39).

പേർഷ്യൻ ബന്ധമില്ലാത്ത മലങ്കരസഭ

എ. മിംഗാനായുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവാർദ്ധത്തിലെ പേർഷ്യൻ സഭാചരിത്രം വിശദമായി നൽകുന്ന കൽദായ രേഖകളിൽ ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി യാതൊരു പരാമർശവും കാണുന്നില്ല (40). ഇതിൽ നിന്നും മലങ്കര സഭ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഭരണപരമായി സെല്യൂഷ്യായിലെ കാതോലിക്കോസിനോ പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലിത്തായ്ക്കോ വിധേയമായിരുന്നില്ല എന്ന നിഗമനത്തിനാണു് പ്രാമുഖ്യം കാണുന്നതു്.

പേർഷ്യൻ മെത്രാസനത്തിനു് വിധേയമാക്കപ്പെട്ട മലങ്കരസഭ

എന്നാൽ കാർഡിനൽ യൂജിൻ ടിസറാംഗിന്റെ അവലോകനമനുസരിച്ചു് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ സന്നിഹിതമാക്കിയതും നന്നച്ചവളുത്തിയതും മാർത്തോമ്മാ ശുഭീഹായാണു്. എഡേസായിലോ അതിന്റെ പ്രാന്ത പ്രദേശങ്ങളിലോ വെച്ചു് വിരയിചിതമായ 'മാർത്തോമ്മായുടെ നടപടി' അനുസരിച്ചു് ഈ സഭ എഡേസായിലെ സഭയുമായി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. പന്തേന്യൂസ് ഇവിടെ സുറിയാനി വേദപുസ്തകം (മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം) കണ്ടതിനാൽ ഇവിടുത്തെ ആരാധനാ ഭാഷയിൽ സുറിയാനികു് പ്രാമുഖ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തോബൂസും 450-നോടുത്തു് ഈ സഭ സെല്യൂഷ്യൻ മെത്രാസനവുമായി പ്രകടമായ ബന്ധത്തിലായി (41).

ഏതദ്ദേശീയനായ ചേരമാൻ പെരുമാൾ (ചക്രവർത്തി) ഭരണാധിപനെ കുന്നായി തോമ്മാ സമീപിച്ചു. ചക്രവർത്തി അയാളെയും അനുഗാമികളെയും ഹാർദ്ദവമായി സ്വീകരിച്ചു. മലങ്കര സഭാമക്കൾക്ക് ഇവരുടെ ആഗമനം ആശ്വാസവും പ്രത്യാശയും പ്രദാനം ചെയ്തു. അവർക്ക് ദേശത്ത് താമസിക്കുവാനും ആരാധനാലയങ്ങൾ പണിയുവാനും അനുവാദം ലഭിച്ചു. അവർക്ക് സവിശേഷമായ 72 പദവികൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമാണം ചെമ്പുതകിടിൽ ആലേഖനം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഈ തകിട് (ചെപ്പേട്) 1544 വരെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാമ്പത്തിക പരാധീനത നിമിത്തം അന്നത്തെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന 'മാർ യാക്കോബ്' ഈ ചെപ്പേട് 200 വെള്ളിനാണയത്തിന് പോർട്ടുഗീസുകാർക്ക് പണയം വെച്ചു. 1604 ലെ പോർട്ടുഗീസ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെ പരിഭാഷ കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ചെപ്പേടിന് ഇന്ന് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് നിശ്ചയമില്ല. ഫ്രാൻസിസ്കൻ പുരോഹിതർ അത് പോർട്ടുഗലിൽ ഏല്പിച്ചു എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു (42).

നിർഭാഗ്യവശാൽ കടിയേറ്റുകാരായ മാർയത്സേപ്പും കൂട്ടരും മലങ്കര സഭാമക്കളുടെ ഇടയിൽ ചേർന്നു കഴിയുവാൻ തയ്യാറായില്ല. അവർ പെരിയാർ നദിയുടെ തെക്കുഭാഗത്ത് താമസം ഉറപ്പിച്ചു. മലങ്കരസഭാ മക്കളായ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പെരിയാർ നദിയുടെ വടക്കുഭാഗത്തും താമസിച്ചു വന്നിരുന്നു. കുന്നായി തോമ്മായുടെ അനന്തര പരമ്പര 'തെക്കും ഭാഗക്കാർ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ജാതീയമായി ഒരു പ്രത്യേക നിലപാട് ഇവർ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ആത്മീയകാര്യങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ മലങ്കര സഭയോടൊത്തു തന്നെ അവർ മുന്നേറി. അതേസമയം മലങ്കരസഭ അതിന്റെ പൈതൃകവും വ്യക്തിത്വവും അഭംഗുരം സംരക്ഷിച്ചു വന്നു. തദ്വാര

ഈ കാലയളവിലും മലങ്കരസഭ സാമൂഹ്യമായും സാമ്പത്തികമായും, മതപരമായും അതിന്റെ ഭരണവും നിലനിറുത്തുക തന്നെ ചെയ്തു.

മലങ്കരസഭ പേർഷ്യൻസഭാ ബാസവത്തിലും ഒപ്പുവന്ന സാഹചര്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പേർഷ്യൻസഭയിലുണ്ടായ ചില സംഭവ വികാസങ്ങളും നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പേർഷ്യയിലെ സഭ എന്ന പരമ്പരയോട് എന്തോ കേന്ദ്രമായിരുന്ന പേർഷ്യൻ സഭയും സെല്യൂക്കിയാ-സൈസിലീയോൺ കേന്ദ്രമായിരുന്ന സെല്യൂഷ്യൻ സഭയും ആദികാലങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്രങ്ങളായിട്ടാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്. പേർഷ്യൻ സഭയുടെമേൽ സെല്യൂഷ്യൻ സഭയ്ക്കു നിയന്ത്രണം ലഭിക്കുന്നത് പല ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണ്.

യറുശലോമസഭ പേർഷ്യൻ സഭയ്ക്കു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുന്നു

ബാർ എബ്രായയുടെ ഭാഷ്യമനുസരിച്ച് അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നായിരുന്നു ആദികാലങ്ങളിൽ പേർഷ്യൻ സഭയ്ക്കു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ വാഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. റോമാ സാമ്രാജ്യവും പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യവും തമ്മിൽ ശത്രുത ആയതോടെ രണ്ടു സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെയും അതുത്തികൾക്കുള്ളിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പരസ്പര സമ്പർക്കം ദുഷ്കരമായിത്തീർന്നു. ഈ സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 231-ൽ 'കോം യേശു', അഹോദാബ്യയ്ക്ക് എന്നീ പട്ടക്കാരനെ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാന സ്വീകരണത്തിനായി പേർഷ്യൻസഭ അന്ത്യോഖ്യായിലേക്കു അയച്ചു. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യായിലേക്കു പുറപ്പെട്ട ഇവർ സാമ്രാജ്യാതൃത്തികളുള്ളിൽ വെച്ച് പിടിക്കപ്പെട്ടു. പേർഷ്യൻ ചാരുനാണെന്നാരോപിച്ച് റോമാസാമ്രാജ്യാധികാരികൾ കോം യേശുവിനെ വധിച്ചു. തടവിൽ നിന്നു

രക്ഷപ്പെട്ട അഹോദാബ്യയ്ക്ക് യുദ്ധലേഖിൽ അയ്യം പ്രാപിച്ചു. യുദ്ധലേഖം സഭ അദ്ദേഹത്തെ 'കിഴക്കിന്റെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ അഭിഷേചിച്ചു. തുടർന്ന് മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കാനുള്ള അധികാരവും യുദ്ധലേഖം സഭ അന്വർത്തിച്ചു. ഇസ്ലാമിനെതിരെ നിശ്ചയിച്ച തീരുമാനപ്രകാരം കാരോലിക്കാ പട്ടണത്തിൽ പട്ടണത്തിൽ (43).

**സെല്യൂഷ്യൻ മേധാവിത്വം
പേർഷ്യൻ സഭ നിരാകരിക്കുന്നു.**

മാർ തോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ ശിഷ്യനായ 'ആദായി'യുടെ ശിഷ്യനായ 'മാറി' യാണ് സെല്യൂഷ്യൻ സഭയ്ക്കു രൂപം കൊടുത്തത് (44). സെല്യൂഷ്യൻ സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന " മാർപാപ്പാ " 315 ൽ സെല്യൂഷ്യയിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടിയ സുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് പേർഷ്യൻ സഭയ്ക്ക് സ്ഥായിയായ ഒരു ഭരണ ഘടന നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോസ്തോലനായ മാർ തോമ്മായാൽ സ്ഥാപിതമായ സഭ എന്ന അഭിമാനത്താൽ പേർഷ്യയിലെ പ്രധാന ഭദ്രാസനങ്ങൾ അതു സമ്മതിച്ചില്ല. ഏതായാലും സ്ഥാന ത്യാഗം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായ 'മാർ പാപ്പാ' അന്ത്യോഖ്യായുടെ സഹായത്തോടെ വീണ്ടും അധികാരിയായി. 410_ലെ സെല്യൂഷ്യൻ സുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് മറ്റു പേർഷ്യൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ സെല്യൂഷ്യൻ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അധികാരം അംഗീകരിച്ചു (45). എന്നാൽ യഥാർത്ഥ പേർഷ്യ (Persia the Proper) അംഗീകരിച്ചില്ല (46).

**പേർഷ്യക്ക് വിധേയമായ
ഇന്ത്യൻ സഭ**

424_ലെ 'മർക്കബ്'ത്താ' സുന്നഹദോസ് അന്ത്യോഖ്യായിൽനിന്ന് സെല്യൂഷ്യൻസഭ പുണ്യസ്വതന്ത്ര

യാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. സെല്യൂഷ്യൻ കാതോലിക്കാ (പാത്രിയർക്കീസ്) ഇഴശോയാബ് മൂന്നാമൻ (650-660) പേർഷ്യയിലെ 'റിവാർട്ടശീരി'ലെ മാർ ശൈമോൻമെത്രാപ്പോലിത്താക്കും എഴുതിയ കത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ സഭ പേർഷ്യയുടെ അധീനതയിലാണെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട് (47).

മേല്പട്ടസ്ഥാന സ്വീകരണത്തിനു പേർഷ്യൻ സഭയെ സമീപിക്കുമ്പോഴും ഏതദ്ദേശീയ പുരോഹിതന്മാർ ഈ സഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 400 നു ശേഷം വൈദികപരമായ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി മലങ്കരസഭയിൽനിന്നും ദാനിയേൽ എന്ന പേരുള്ള പുരോഹിതൻ ഏഡേസായിലെ വൈദിക കോളജിലേക്കു പോയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന വിശുദ്ധ പൗലൂസിന്റെ രോമാക്കാർക്കായുള്ള ലേഖനം 'മാർകോമായ' സുറിയാനി ഭാഷയിലേക്കു പരിഭാഷിച്ചു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'ഈ ഗ്രന്ഥം ഗ്രീക്കിൽനിന്നു സുറിയാനിയിലേക്കു ദാനിയേൽ എന്ന ഇൻഡ്യൻ പുരോഹിതന്റെ സഹായത്തോടെയാണ് 'മാർകോമായ' തർജ്ജ്ജിമ ചെയ്തതു' എന്ന കുറിപ്പു കാണുന്നു. ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 425 ൽ ആണു ഈ കുറിപ്പെഴുതിയതെന്നു ചിശ്ചസിക്കപ്പെടുന്നു (48). ഇതിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കര സഭയിലെ ആരാധനാഭാഷാ ഏറ്റവും പുരാതനമായിതന്നെ സുറിയാനി ആയിരുന്നു എന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. ഇവിടുത്തെ ആരാധനാഭാഷ ഗ്രീക്കായിരുന്നു എന്ന അനുമാനമാണു ഇതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരും ഉണ്ടു (49).

മലങ്കര സഭയുടെ ആരാധനഭാഷ സുറിയാനി

നമ്മുടെ കർത്താവേശുക്രിസ്തുവിനോടു കൈമാറ്റം സാർവത്രിക പ്രചാരമുള്ള മൂന്നു ഭാഷകളുണ്ടായിരുന്നു. അവ ഗ്രീക്ക്, ലത്തീൻ, എബ്രായ എന്നീ ഭാഷകളാണ്. കർത്താവിന്റെ കാലത്ത് യഹൂദന്മാരുടെ സംസാരഭാഷ എബ്രായയിൽനിന്നും രൂപീകൃതമായ അരാമായ സുറിയാനിയായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ ഭേദങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചതും ഈ ഭാഷതന്നെ. യഹൂദകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കൊന്നല്ലോ രക്ഷാകര സുവിശേഷവുമായി പ്രഥമത മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ വന്നുചേർന്നത്. യഹൂദസമ്പർക്കം കൊണ്ടാരംഭിച്ചു എഡെസായിലെ മാർ യൂസേപ്പിന്റെ ആഗമനത്തോടെ കൂടുതൽ പ്രചരിച്ചു ആരാധനാഭാഷയായി നില്ക്കുന്നതിനാലും ഗ്രീക്കുഭാഷയിലെഴുതപ്പെട്ട റോമാലേഖനത്തിന്റെ പരിഭാഷയായി സുറിയാനി പണ്ഡിതനായ ദാനിയേൽ എന്ന ഇൻഡ്യൻ പുരോഹിതന്റെ സഹായം സ്വീകരിച്ചതിനാലും മലങ്കര സഭയുടെ പൂർവ്വികമായ ആരാധനഭാഷ സുറിയാനിയായിരുന്നു എന്നതിൽ സന്ദേഹം ആവശ്യമില്ല.

മലങ്കര സഭയുടെ സ്വതന്ത്ര നിലപാട്.

ക്രിസ്താബ്ദം 5, 6 എന്നീ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സാർവത്രിക സഭയിൽ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച ഉപഭേദ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ (പ്രത്യേകിച്ചും നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിനു ശേഷമുള്ളവ) മലങ്കര സഭയെ നേരിട്ടു ബന്ധിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിനു ശേഷം കൂടിയ സുന്നഹദോസുകളിൽ മലങ്കര സഭയുടെ പ്രത്യക്ഷമോ പരോക്ഷമോ ആയ സാന്നിധ്യം എത്രമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന കാര്യം അന്വേഷണമാണ്. വിവിധ വാദ കോലാഹലങ്ങളിൽപ്പെട്ടുപോയെ സ്വീകരിച്ചതും ഏറ്റു പറഞ്ഞതും

യ സത്യ വിശ്വാസം അഭംഗരം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഈ സഭ അതീവ വ്യഗ്രത കാണിച്ചു എന്നു കരുതാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത ഉള്ളതു്. ഈ സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു് യാതൊരു മേലധ്യക്ഷനും പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസുകളിൽ ഒപ്പു വെച്ചതായ രേഖകളുമില്ല. ഈ സവിശേഷതയും മലങ്കര സഭ ഭരണ പരമായി സ്വതന്ത്രമായി നില നിന്നു എന്ന നിഗമനത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതു്. അങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല എന്നു കരുതാനുള്ള നേരിയ സൂചന പോലും ലഭിച്ചിട്ടുമില്ല. തന്നിമിത്തം പിൽക്കാലത്തു് നെസുതോറിയനിസം, മാസിഡോനിസം, എറ്റത്തിക്കയിനിസം എന്നീ വേദ വിപരീതങ്ങൾ ഉയർത്തി വിട്ട പ്രചണ്ഡ കോലാഹലങ്ങളിൽ നിന്നും മലങ്കര സഭ വിമുക്തമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ വന്നെത്തിയ സഞ്ചാരികളും മറ്റുമായവരുടെ രേഖകളിൽ ഈ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി വിശേഷ വിധിയായി ഒന്നും തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല (50).

അലക്സാണ്ട്ര്യക്കാരനായ 'കോസ്മസ്' എന്ന വ്യാപാരി ഇൻഡ്യയുടെ പശ്ചിമതീരം സന്ദർശിച്ചു. ഇൻഡ്യൻ സഞ്ചാരിയായ കോസ്മസ് എന്നർത്ഥമുള്ള കോസ്മസ് ഇൻഡിക്കോപ്ലിറംസ് (Cosmos Indicopleutes) എന്നാണ് ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നതു്. ക്രിസ്തുബ്ദം 520 നും 525 നും മദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം കേരളതീരം സന്ദർശിച്ചതായിട്ടാണ് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്തു് സന്യാസം സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ യാത്രാനുഭവങ്ങളുടെ നിത്യസ്മരണയ്ക്കായി അദ്ദേഹം ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു. ആ ഗ്രന്ഥം 'യൂണിവേഴ്സൽ ക്രിസ്ത്യൻടോപ്പോഗ്രഫി (Universal Christian Topography) എന്ന പേരിലാണ് ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. അതിൽ മലങ്കര സഭാ സമൂഹത്തിന്റെ ഇവിടുത്തെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ച് സുവ്യക്തങ്ങളായ ചില പരാമർശന

ങ്ങര ഉണ്ട്. ഈ പരാമർശനങ്ങളെ അഭിപ്രായഭേദമെന്യേ ചരിത്രകാരന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'ഇൻഡ്യൻസമുദ്രത്തിൽ സ്ഥതിചെയ്യുന്ന സിലോണിൽ (ടഫ് ഹോബേയിൽ) പുരോഹിതന്മാരും വിശ്വാസികളും ചേർന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവ സഭയുണ്ട്. കരമുളക് വിളയുന്ന മലബാറിൽ (മാലേ) ഇപ്രകാരം ഒരു സഭയുണ്ട്. ഇവിടേക്ക് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചാക്കുന്നത് പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. കൂടാതെ ഇൻഡ്യൻ സമുദ്രത്തിൽതന്നെ സ്ഥതിചെയ്യുന്ന സൊക്കോടായിൽ (ദിയസ് കോറസ്) ഒരു സഭയും പേർഷ്യയിൽ നിന്നയക്കുന്ന മെത്രാനും ഉണ്ട്'' (51).

ഈ കോസ്മസ് നെസ്തോറിയനായിരുന്നു; യാക്കോബായക്കാരനായിരുന്നു, എന്നിങ്ങനെ വാദിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്തിരുന്നതിനാലും താൻ കണ്ടെത്തിയ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം അദ്ദേഹം ആരോപിക്കുന്നില്ലായെന്നതിനാലും അദ്ദേഹം നെസ്തോറിയനാണെന്നു വാദിക്കുക സാഹസമാണ്. യാക്കോബായ സഭ അക്കാലത്തു രൂപം പ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം യാക്കോബായക്കാരനാകാനും സാധ്യതയില്ല. കോസ്മസിന്റെ വിശ്വാസം എന്തെന്നെ ആയിരുന്നാലും അത്, അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയ മലങ്കര സഭയെയോ, സഭാ വിശ്വാസത്തെയോ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നില്ല.

കോസ്മസ് കണ്ടെത്തിയ മലങ്കരസഭ സമ്പന്നവും സുശക്തവും ശ്രേഷ്ഠവും പൗരോഹിത്യ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തുന്നതും ആയിരുന്നു. സുസജ്ജമായ ആ പാരമ്പര്യ വൈശിഷ്ട്യം പിൻക്കാലത്തും മലങ്കരസഭ പിന്തുടർന്നിരുന്നു.

ദ്വൈതീയ പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം

ക്രിസ്താബ്ദം 823-ൽ മാർ സാപ്പോർ, മാർ ഹ്രോത്തം (അഫ്റോദ) എന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാർ പേർഷ്യൻ സഭയിൽ നിന്നും മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഏഡ്രെസായുടെ മാർ യൗസേപ്പ് കന്യായി തൊമ്മൻ എന്ന വണിക് ശ്രേഷ്ഠനോടു കൂടി വന്നു ചേർന്നു പോലെ ഇവർ 'മാർവാൻ സബറീശോ' എന്ന കച്ചവട പ്രമാണിയോടു കൂടിയാണ് മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. ഇവർ പേർഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള മൂന്നാമത്തെ സംഘമാണ്. ഈ മെത്രാന്മാർ സാത്വികരും പണ്ഡിതരും, പ്രേഷിതചൈതന്യമുള്ളവരും ആയിരുന്നു. സബറീശോ കൊല്ലത്തു ഒരു ദൈവാലയം സ്ഥാപിച്ചു. വേണാടിന്റെ ഭരണാധിപനായിരുന്ന 'അയ്യനടികര തിരുവടികര' സുവിശേഷമായ പദവികൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 'തരിസാപ്പള്ളി' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ ദൈവാലയത്തിന് രണ്ടു 'താമ്രശാസനങ്ങൾ' (ചെപ്പേടുകൾ) നൽകി. ഇതിലെ താലൂറും അനുസരിച്ചു രാജാവു പള്ളിക്കാക്കു കരമൊഴിവായി ഭൂമിയും നിരവധി സാമൂഹ്യ പദവികളും തന്നെ ജാതിക്കാരുടെ മേൽ അപകാശാധികാരവും നൽകി. 'മാർസാപ്പോർ' കൊടുങ്ങല്ലൂരിലും 'മാർ ഹ്രോത്തം' കൊല്ലത്തും ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. ഇവരെ മലങ്കര സഭ ആദരപൂർവ്വം ബഹുമാനിച്ചു (52).

കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഭദ്രാസനാസ്ഥാനമാക്കിയ 'മാർ സാപ്പോറി'ന്റെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തന ഫലമായി അനേകർ ക്രിസ്തു മാതൃം സ്വീകരിച്ചു. അവിടെയെല്ലാം മലങ്കര സഭാമഠങ്ങളുടെ സംഖ്യ അത്രേ പൂർവ്വമായി വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്താൽ ആകൃഷ്ടനായ 'ഉദയംപേരൂർ' രാജകുടുംബം രക്ഷാകരമായ

മാമോദ് സാ സ്വീകരിച്ചു മലങ്കര സഭയിൽ ചേർന്നു. ഇതോടു കൂടി മാർ സാപ്പോർ തന്റെ ആസ്ഥാനം ഉദയം പേരൂരിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചു. സെല്യൂഷ്യൻ കാരോലിക്കോസിന്റെ (പാർത്രിയർക്കീസ്) ഭരണ മേധാവിത്വത്തിൽ കീഴിൽ മലങ്കര സഭ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ആ സ്ഥാനം മറ്റൊരാൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗീകാരപത്രം ആവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു അംഗീകാരപത്രത്തേക്കുറിച്ച് ഒരു പരാമർശനവും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഇതും മലങ്കര സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സൂചനയായി പരിഗണിക്കാമല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിരാമ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉദയംപേരൂരിലും പ്രാന്തങ്ങളിലുമായി അനേകർ ക്രിസ്തുവിനെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായി സ്വീകരിച്ചു. അവർ മലങ്കര സഭ വഴിയായി പുതുജീവനും, നിത്യ രക്ഷയും, ആത്മ സമാധാനവും ഉള്ളവരായി തീർന്നു. ഉദയംപേരൂർ രാജകുടുംബം 'വിലാർവട്ടം' രാജകുടുംബം എന്ന പേരിലാണ് പിന്നീടു അറിയപ്പെടുന്നത് (53).

ആറാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ സേർത്ത് നാളാഗമത്തിന്റെ (ക്രോണിക്കിൾ ഓ് സേർത്ത്) പരിഭാഷ നടന്നു. അതു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ 'മാനാ' (Mana) ഇൻഡ്യ, ബഹറിൻ എന്നീ തീര പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇൻഡ്യ, ചൈന എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നെത്തിയ ക്രൈസ്തവ വ്യാപാരികൾ സബറീശോ പ്രഥമൻ സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ സമ്മാനിച്ചു (54). ഈശോയാബ് മൂന്നാമൻ കാരോലിക്കാ (647-650) പേർഷ്യയിലെ (ഇറാനുതെക്കു പിടഞ്ഞാറുള്ള റിവാർദ്ദുഷറിലെ) മെത്രാപ്പോലീത്താ, മലങ്കരയിലെ (ഇൻഡ്യ) മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാരോലിക്കോസിന്റെ അധികാരവാകാശത്തിൽനിന്നും ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതായി ആരോപിക്കുന്നുണ്ട് (55).

അദ്ധ്യായം 8

പേർഷ്യൻസഭാനിയമം മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ബാധകമാകുന്നു

വിവാഹിതരിൽ ഒരാൾ മരിച്ചു എന്ന് തീർച്ചയാകുന്നതുവരെ വേർപെട്ടു കഴിയുന്ന വ്യക്തി ഇൻഡ്യയിലോ, ചൈനയിലോ മറ്റൊവിടെങ്കിലുമോ ആയിരുന്നാലും സ്ഥലത്തെ കത്തോലിക്കായിൽ നിന്നോ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നോ, മെത്രാനിൽനിന്നോ മരണസർട്ടിഫിക്കറ്റോ ഹാജരാക്കാതെ പുനർവിവാഹം നടത്തുവാൻ തീമോത്തി പ്രഥമൻ കത്തോലിക്കാ (780-823) അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല (56). മലങ്കരസഭ (ഇൻഡ്യൻസഭ) മേലുള്ള മേൽക്കോയ്മാവകാശത്തിനായി ട്രാൻസ്യൂഷ്യയിലെ കത്തോലിക്കായും പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും തർക്കമുണ്ടായിട്ടുണ്ട് (57).

മലങ്കരസഭ ട്രാൻസ്യൂഷ്യൻ കത്തോലിക്കായ്ക്കു വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നു

മലങ്കരസഭയുടെ അഭിപ്രായം ആരായാതെ പേർഷ്യയുടെ അവകാശവാദത്തെ നിഷ്പ്രഭമാക്കാനോ എന്നു തോന്നാമാറ് ട്രാൻസ്യൂഷ്യൻ പാത്രീയർക്കീസ് (കത്തോലിക്കാ) സെലിബസാക്കാ (714-728) മലങ്കര (ഇൻഡ്യൻ) സഭയെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. തീമോത്തി പ്രഥമൻ (780-823) ഈ സഭയെ പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ബന്ധത്തിൽ നിന്നും വിടർത്തി തന്റെ കീഴിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കല്ലന പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്ന് ഫോർട്ടിസുകൂ സാക്ഷിക്കുന്നു (58). എഴുത്തുകാരനായ അബൂദീശോയുടെ (714-728) അഭിപ്രായത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്താർക്ക് പത്താം സ്ഥാനമാണ് നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത് (59). എന്തുകൊണ്ടോ മലങ്കരസഭ അതിനെ പ്ര

തിഷേധിച്ചതായി രേഖയില്ല. വൈദേശിക മെത്രാന്മാർ ഇവിടുത്തെ സഭയുടെ ആത്മീയ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ പ്രതിഷേധം നിമജ്ഞം ചെയ്യാപ്പാകുകയോ അവഗണിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കാം. കൽദായ (സെല്യൂഷ്യൻ)പാത്രീയർക്കീസായ തീയഡോഷ്യസ് ഒരേവിശ്വാസമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന പത്രികയും (Letter of communion) പാത്രീയർക്കോ അരമനയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി ആറുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ നിശ്ചിത സംഖ്യയും ഈ സഭയിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്ന് ബാർഹൂബ്രായ സാക്ഷിക്കുന്നു (60). പ്രതിവഷം പാത്രീയർക്കീസിനെ ചെന്നുകണ്ട് സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കണമെന്ന ശാസനത്തിന് ഇതുവഴിയായി ഒരു മാറ്റംകുറിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അതിശ്രേഷ്ഠനായി തീർന്നു. അദ്ദേഹം മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഇൻഡ്യ മുഴുവന്റെയും വാതായനവും എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. (Metropolitan and the gate of all India). അദ്ദേഹത്തിനു സൊക്കോട്രയിലും ചീനാ വൻകരയിലും (Socotra and Masin-Mahacina-Great China) സഹ്രഗൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. തീമോത്തി ഒന്നാമൻ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കാലത്തും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹ്രഗൻമാരും ഇൻഡ്യാക്കാർ തന്നെയായിരുന്നു എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു (61). പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഒരു കൽപ്പന സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ ശിരസിൽ വച്ചുകൊണ്ട് വാഴ്ച നടത്തിയിരുന്നതായി "ക്രൈസ്തവരുടെ പ്രമാണം" (Law of Christians) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (62).

അദ്ധ്യായം 9.

പേർഷ്യൻ കുരിശുകൾ.

8, 9 എന്നീ നൂററാണ്ടുകളിലേതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന പേർഷ്യൻ കുരിശുകൾ കോട്ടയം വലിയ പള്ളിയിലും മൈലാപ്പൂരിലും, കടമറ്റം, മുട്ടാപിറ, ആലങ്ങാട് എന്നീ പള്ളികളിലും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് (63). പേർഷ്യയിൽ കണ്ടെത്തപ്പെട്ട കുരിശുകളോടു സാദൃശ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവയും പേർഷ്യൻകുരിശുകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. മൈലാപ്പൂരിലും കോട്ടയത്തും കാണപ്പെടുന്ന കുരിശുകൾ സമാനങ്ങളാണ്. രണ്ടി പാപാലി ഭാഷയിലുള്ള ലിഖിതമാണുള്ളത്. ഡോക്ടർ ബർണ്ണൻ ഇങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. In punishment by the Cross (was) the suffering of this one He who is true God and God above and guide ever pure. (ഇവന്റെ (ഈ ഏകന്റെ) കഷ്ടത കുരിശിനാലുള്ള ശിക്ഷയാലാകുന്നു. അവൻ സത്യദൈവവും ഉയരങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദൈവവും പരിശുദ്ധവഴികാട്ടിയുമാകുന്നു.) ഡോ: വിക്ടർ ഇതിനു നൽകുന്ന പരിഭാഷ മറ്റൊന്നാണ്. My Lord-Christ have mercy up on Afras Son Of Chahrbakht the Syrian who cut this. [എന്റെ നാഥനായ (കർത്താവായ) ക്രിസ്തുവേ, ഇതു പണിത ചഹർബക്തിന്റെ പുത്രനും സുറിയാനിക്കാരനുമായ അഫ്രാസിന്റെ മേൽ കരുണതോന്നേണമേ]. ഡോ: ഹെന്നിംഗ് അല്പംകൂടി വ്യത്യസ്തമായ പരിഭാഷയാണു നൽകുന്നത്. My Lord Christ have mercy up on Afras son of Chahrbakht son of Givargis who set this up. [എന്റെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവേ, ഇതു സുമാപിച്ച ഗീവർഗ്ഗീസിന്റെ പുത്രനായ ചഹർബക്തിന്റെ പുത്രനായ അഫ്രാസിന്റെമേൽ കരുണതോന്നേണമേ] (64).

**മലങ്കര കുരിശ്
മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദേശീ
യവൗ ജാതീയവുമായ മറിഹ്നം**

കേരളത്തിലെ പുരാതനമായ സുറിയാനിപ്പള്ളികളിലെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നതു് മലങ്കരകുരിശാണു്. മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ഇതു കാണുന്നുള്ളൂ. തന്മൂലം മലങ്കര കുരിശു് മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടേ (മലങ്കരസഭയുടെ) ദേശീയവും ജാതീയവുമായ ഒരു പ്രത്യേക കുരിശായിത്തീർന്നു. കേരളത്തിലെ പുരാതന പള്ളികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ 'മലങ്കരകുരിശു്' പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനശേഷം മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു് ലത്തീൻ കുരിശുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. മലങ്കരകുരിശിന്റെ ആവിർഭാവം കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച യഹൂദന്മാരിൽ നിന്നായിരിക്കാനാണു് സാധ്യത. സാധാരണ കുരിശിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശു് കുറുകെ മുകളിലായി വെച്ചിട്ടുള്ള ചെറിയ ശിഖരം മുഖേന വ്യത്യസ്ഥമായിരുന്നു എന്ന് അറിയിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഈ മാതൃക സ്വീകരിച്ചതായിരിക്കാം.

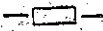
മലങ്കര കത്തോലിക്കാപ്പള്ളികളിലും ലത്തീൻ പരിഷ്കാരം സംക്രമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത യാക്കോബായ (ഓർത്തഡോക്സ്) സുറിയാനിപ്പള്ളികളിലും ഒർലമോയിമാത്രം പുരാതന കത്തോലിക്കാ കൽദായ (മലബാർ) പള്ളികളിലും ഇപ്പോൾ ഈ കുരിശു കാണുന്നുണ്ടു്.

കുമാരിമുട്ടത്തുള്ള പള്ളികളിൽകാണുന്ന കുരിശുകളിൽ അധികവും മലങ്കരകുരിശുകളാണു്. കന്യാകുമാരി ജില്ലയിലെ പഴയ ലത്തീൻപള്ളികളിലും പുരാതന സുറിയാനിക്രിസ്ത്യൻ കേന്ദ്രങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും മലങ്കരകുരിശുകൾ ഇപ്പോഴും കണ്ടുവരുന്നു. പഴയ പള്ളികൾ പുതുക്കിപ്പണിയുമ്പോൾ മലങ്കരകുരിശു മാറ്റി

ലത്തീൻകരിശു വസ്തുക്കയാണ് ഇന്നു പതിവായിതീർന്നിരിക്കുന്നത്.

കന്യാകുമാരി ജില്ലയിലെ മുട്ടം, കഴിഞ്ഞുറഞ്ഞുള്ള പുതുക്കാട് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ പള്ളികളിലും പള്ളിമുറത്തും മലങ്കരകരിശുകളാണുള്ളത്. പുതുക്കടകച്ചവട കേന്ദ്രത്തിന്റെ നടുവിൽ പബ്ളിക്കറോഡിനുള്ളിൽ കാണപ്പെടുന്ന മലങ്കരകരിശു നീക്കംചെയ്യാൻ ഗവൺമെന്റ് ശ്രമിച്ചെങ്കിലും തദ്ദേശവാസികളുടെ എതിർപ്പുകാരണം സാധിച്ചില്ല.

ഇപ്പോൾ കോട്ടാർ രൂപതയിൽപെട്ട നഗർകോവിലിലെ വടശ്ശേരിസുറിയാനി പള്ളി അവിടുത്തെ സിമിത്തേരി പള്ളിയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ പള്ളിക്കുള്ളിലും പുറത്തും മലങ്കരകരിശുകൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആ പള്ളിയുടെ മുകളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് മലങ്കരകരിശാണ്. അവിടുത്തെ ത്രോണോസിനു താഴെ കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതും മലങ്കരകരിശുതന്നെയാണ്. അത്യധികം ആദരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ കുരിശിനെ ഭക്തജനങ്ങൾ ഏണ്ണുകൊണ്ടഭിഷേചിക്കയും പുഷ്പഹാരം അണിയിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. കൂടാതെ കന്യാകുമാരിയിൽ നിന്നും 5 കിലോമീറ്റർ വടക്കുള്ള കോവളം, ആരുവാമൊഴി-തിരുനൽവേലി റോഡിലുള്ള വെള്ളിയൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും മലങ്കരകരിശുകൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട് 64 (B).

അദ്ധ്യായം 10

മലങ്കരസഭാ മക്കളുടെ സാമൂഹ്യ ഔന്നത്യം

മലങ്കര സഭാമക്കൾക്കായി അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത പദ്ധതികളെ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം.

മലങ്കര സഭാമക്കളായ നസ്രാണികൾ സാമൂഹ്യ വസ്തുതയിൽ നായന്മാരെക്കൊണ്ട് ആഭിജാത്യമുള്ളവരാണ്. ഇവരോട് സാഹോദര്യഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നത് ഒരു ബഹുമാനമായി നായന്മാർ കരുതിയിരുന്നു. ഇവർ ബ്രാഹ്മണരോട് സമന്മാരായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. തന്നിമിത്തം ഇതരകേരളീയരുടെ ഇടയിൽ നസ്രാണികൾ ഔന്നത്യമുള്ളവരായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. കമ്മാളർ മുതലായവരുടെ രക്ഷകർത്താക്കൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. ആ ജാതിക്കാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരുടെ മേൽ തക്കനടപടി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. (65)

രാജാവിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യസചിവനും മാത്രമേ നസ്രാണികളുടെമേൽ സിവിലും ക്രിമിനലും ആയുള്ള അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നസ്രാണികളുടെ അവകാശങ്ങളോ പദവികളോ ലംഘിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവന്റെ (രുടെ) മേൽ സമൂഹംചേന്ന് പരിഹാരംചെയ്യിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരെ ഇതര മതാനുയായികൾ അടിച്ചാൽ പ്രഹരിച്ചവൻ മരണശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹനായിരുന്നു. എന്നാൽ അടിയേറ്റവന്റെ സ്മിതിഭേദമനുസരിച്ച് വെള്ളിയിലോ, സ്വർണ്ണത്തിലോ പണിതീർത്ത ആരംഭ്രപമോ തക്കതായ മറുവല്ലതുമോ പള്ളിയിൽ വഴിപാടായി (വിമോചനദ്രവ്യം) സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മരണശിക്ഷയിൽനിന്നും ഒഴിവുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. ഇവർ പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോലെപരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നു.

ചെത്തുതൊഴിലാളികൾ തുടങ്ങിയവരെ ഉൾപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുള്ള സൈന്യത്തെ ഇവർക്ക് സംരക്ഷിക്കാം. ബ്രാഹ്മണവേദനങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ പടിപ്പുര ഉണ്ടാക്കുവാനും ആനപ്പുറത്തു സവാരിചെയ്യുവാനും ഇവർക്ക് അവകാശവും അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജസന്നിധിയിൽ പരവതാനിമേൽ ഇരിക്കുവാനുള്ള സവിശേഷാധികാരവും ഇവർക്കുള്ളതായിരുന്നു. മെത്രാൻ രാജകീയാധികാരവും തക്ക യോഗ്യമായ ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിമിനൽകേസൊഴിച്ചു വൈദികമായും രാജകീയമായും ഉണ്ടാകുന്ന സിവിൽകേസുകളിൽ ന്യായാധിപതി മെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്കടിയാക്കേണം. ആണ് (66).

അദ്ധ്യായം 11.

വൈദേശിക ബന്ധം.

9 മുതൽ 13 നൂറ്റാണ്ട് വരെ

'മാർ സാപ്പോറിനും' 'മാർ അഫ്രോത്തിനും ശേഷവും പേഷ്യയിൽനിന്നും മെത്രാന്മാർ മലങ്കരയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മാർ യോഹന്നാൻ (983) മാർ തോമോ (1056) മാർ യാക്കോബ് (1122) ഇൻഡ്യയുടെ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും അഭിധാനമുള്ള മാർ യോഹന്നാൻ (1129) മാർ യൗസേപ്പ്, മാർ പൗലൂസ്, മാർ ദാവീദ് (1285) മാർ യാക്കോബ് (1301) മാർ യാബ് ആലാഹാ (1470) എന്നീ മെത്രാന്മാരോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ ആണ് മലങ്കരസഭയിൽ പൗരോഹിത്യ ശൃംഖല നിലനിർത്തുവാനായി മലങ്കരമക്കൾക്കായി വന്നുചേർന്ന പേർഷ്യൻ മേല്പട്ടക്കാർ(67).

മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ അവശേഷിച്ച കാലഘട്ടത്തിൽ പേർഷ്യ-സെല്യൂഷ്യ-സ്ഥാപനവും മലങ്കരസഭയുമായുള്ള

ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് അപൂർവ്വമായ അറിവുകളേ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളൂ. 1301-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എഴുതിയ ഒരു പകർപ്പെഴുത്തുകാരന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽ 'യാബോല്ലാഹാ' മൂന്നാമൻ പാത്രീയർക്കീസിന്റെയും (1281-1317) ഇൻഡ്യയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ യാക്കോബിന്റെയും പേരുകൾ മൗരൂമേ നൽകുന്നുള്ളൂ. മാർ യാക്കോബിന്റെ ശിഷ്യനായിട്ടാണ് പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ തന്നെതന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നത് സഖറിയോസ് ബർയൗസേപ്പ് ബർ സഖറിയോസ് എന്ന പേരിലാണ് (68).

ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരിക്കലും കത്തോലിക്കരായിരുന്നിട്ടില്ല എന്നാണ് 'ഫാദർ ഷാഹാമർ' ശരിക്കുന്നത്. മദ്ധ്യന്തരരാണ്ടുകൾക്കുശേഷം ഇന്നുചിന്തിക്കുന്നവിധം റോമാസിംഹാസനവുമായി മലങ്കരസഭ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കാൻ സാധ്യത കുറവാണ് എന്നല്ലാതെ മറിച്ചുശരിക്കുന്നത് നിരാക്ഷേപമായിരിക്കുകയില്ല. റോമാപാത്രീയർക്കീസിന് (മാർപാപ്പാ) നെസ്തോറിയൻ എഴുത്തുകാർ പ്രഥമസംഗാനം നൽകിയിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവുകളുണ്ട് (69).

സ്വതന്ത്രമായ മലങ്കരസഭ

മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അന്ത്യോഖ്യായിലെ പാത്രീയർക്കീസിംഹാസനവുമായി സുദൃഢബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു എത്ര ശക്തമായി വാദിച്ചാലും എഴുതിയാലും കത്തോലിക്കാ, ഗ്രീക്ക്, യാക്കോബായ എന്നീവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യായിലെ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ മലങ്കരസഭ എന്നല്ല ഏതെങ്കിലും ഇൻഡ്യൻ ക്രൈസ്തവവിഭാഗം എന്നെങ്കിലും ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു ചരിത്രസാധ്യതകളും ഇല്ലായെന്നുമാത്രമല്ല അല്പമായ തെളിവുപോലും ഇല്ലായെന്നു സി. കാരലെവിസ്കിജി സാക്ഷിക്കുന്നു (70).

മൈലാപ്പൂർ സന്ദർശിച്ച 'തെയ്യോർ' എന്ന സന്യാസിയിൽനിന്നും ലഭ്യമായ അറിവനുസരിച്ച് വി: ഗ്രീഗോറിയേസും ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. 'വളരെ സമ്പന്നമായി അലങ്കരിച്ച വിശാലമായ പള്ളിയിൽ സന്യാസികൾ കമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായി ആ സന്യാസി കണ്ടു. അവിടെ ചേരോഹരവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പണി തലകുറിച്ചതുമായ ഒരു സന്യാസഭവനവും ദൈവാലയവും ഉണ്ടു്'(71).

1122-ൽ ജോൺ എന്നുപേരുള്ള ഇൻഡ്യൻ മെത്രാൻ നോമിലെത്തി. മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായുടെ ഭക്തനോതിരുന്നവർദിവസം പ്രതിവർഷം അസാധാരണ അത്ഭുതങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി പാശ്ചാത്യദേശത്തു വിവരിച്ചിരുന്നു എന്നും പ്രബലമായ ഒരു സാക്ഷ്യപത്രം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു് കർദിനാൾ യൂജിൻ ടിസറാഗും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു(72).

അദ്ധ്യായം 12

ലത്തീൻ സഭാ ഭരണക്രമം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള യത്നം

1291-ൽ 'ജോൺ മോണ്ടി കോർവിനോ' എന്ന പ്രമാൻസിസ്കൻ മെത്രാൻ കേരളം സന്ദർശിച്ചു. 1293-ൽ മാർകോ പോളോ എന്ന വെനീസുകാരൻ കേരളം സന്ദർശിച്ചു. 1323-ൽ ജോർഡാനസും എന്ന ഡൊമിനിക്കൻ വൈദികൻ കേരളം സന്ദർശിച്ചു. ഇദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അവിഞ്ഞോനിൽ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന മാർ ജോൺ 22-ാമൻ പാപ്പാ കൊല്ലം കേന്ദ്രമാക്കി ഒരു ലത്തീൻ രൂപത സ്ഥാപിച്ചു. പൗരസ്ത്യ സഭകളെകുറിച്ചും സാർവത്രിക സഭയിൽ അതിനുള്ള സ

വിശേഷ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ആധ്യാത്മിക സമ്പത്തിനെക്കുറിച്ചും പൗരസ്ത്യ സഭയ്ക്കുള്ള ഒഴിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള സാർവത്രിക (കത്തോലിക്കാ) സഭയെക്കുറിച്ച് വിഭാവനം ചെയ്യുവാൻപോലും സഭ്യമല്ലായെന്ന നിസ്തുല സത്യത്തെക്കുറിച്ചും തീക്ഷ്ണ അജ്ഞരായ പോർട്ടുഗീസ് അധികാരികളുടെ തണലിൽ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ വികാസം പ്രാപിച്ച ലത്തീൻ റീത്തിന്റെ പ്രവണത ഇവിടെയും നടന്നുമാരംഭിച്ചു. 1348-ൽ ജോൺമാരിത്തോളി 14 മാസം തുടർച്ചയായി കൊല്ലത്തു താമസിച്ചു. 1493-ൽ 'ലൂയിസ് കടുസു'ത്തോകു' എന്ന വെനീസുകാരൻ കോഴിക്കോടുവഴി കേരളത്തിൽ എത്തി. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് മെത്രാന്മാരെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി 1460-ൽ പേർഷ്യയിലേക്കുപോയ മലങ്കരസഭാ സന്താനനമായ 'യൗസേപ്പ്' പേർഷ്യയിൽവെച്ച് പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി (73).

അദ്ധ്യായം 13.

പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനവും വഴിത്തിരിവും

എ. ഡി. 1498-ൽ പോർട്ടുഗീസ് കപ്പിത്താനായ 'വാസ്കോഡിഗാമ' കോഴിക്കോടുവന്നുചേർന്നു. അയാളുടെയും അന്നയായികളുടെയും രംഗപ്രവേശം മലങ്കരസഭയിൽ കോളിളക്കവും ഛിദ്യവും സൃഷ്ടിച്ചു. അതേതുടന്നുള്ള പേർപാടിന്റെയും ബന്ധനങ്ങളുടെയും നിസംഗതയുടെയും ഛിദ്യത്തിന്റെയും കടുത്തപാടുകളും വിള്ളലുകളും പാവനചരിതയും ചാരിത്രവതിയും ആധ്യാത്മികചൈതന്യത്താലും വിശിഷ്ടമായ ആരാധനക്രമത്താലും വിദ്യുച്ഛിതയായ, സുഭഗയായ മലങ്കരസഭാഗൗരവത്തിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങിനില്ക്കുന്നു എന്ന ദുഃഖസത്യം ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയിൽ എല്ലാറീത്തുകളും തുല്യമാണ്. എന്നാൽ ലത്തീൻറീത്തും (ലത്തീൻസഭ) കൂടുതൽ തുല്യതയുള്ളതാണ് എന്ന നിലപാട് ഒരുവശത്തും. ഏകറീത്തുവടേത്തിന്റെ മറവിൽ പൗരസ്ത്യമായ എല്ലാ ആരാധനാക്രമങ്ങളെയും ദൈവവചനാധിഷ്ഠിതമായ ആദ്ധ്യാത്മിക-സന്യാസ-സമ്പത്തിനെയും നിഷ്ക്രിയമാക്കാൻ ഉള്ള സാഹസികത മറുവശത്തും. ഈ വിധസാഹസികതകളെ അതിജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ശേഷിയും ശേമുഷിയും തലമുറകളിലൂടെ നാംകൈവരിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊണ്ടു മുന്നേറേണ്ട സന്നദ്ധതയേ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളു.

മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സ്ഥാപനത്തെ കുറിച്ച് മലങ്കര ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മാർത്തോമ്മാ ശുഭിഹായുടെ സിംഹാസനം എന്നാണ് 1301-ൽ ഡീക്കൻ സഖറിയോസ് എഴുതിയ ഒരു രേഖയിൽ കാണുന്നത് (74).

പോർട്ടുഗൽ രാജാവ് മിഷൻ രാജ്യങ്ങളിലെ സഭയുടെ സംരക്ഷകനാകുന്നു.

പോർട്ടുഗീസുകാർ കേവലം വ്യാപാരോദ്ദേശത്തോടെയല്ല പൗരസ്ത്യദേശത്തു് എത്തിയതു്. അവർ ലത്തീൻറീത്തൻസരികന്നെ ലത്തീൻ സഭോക്രമാണു് യഥാർത്ഥ കത്തോലിക്കാസഭ എന്ന അജ്ഞതയിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ലത്തീൻ റീത്തിനും ആരാധനാ ക്രമത്തിനും പുറമേയുള്ള പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാ റീത്തുകളും ആരാധനാക്രമങ്ങളും കത്തോലിക്കേതരമെന്നു് തെറ്റിദ്ധരിക്കയും അവയിൽ നെസതോറിയൻ വിശ്വാസവും ശീശ്മയും ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ പ്രവർത്തന മേഖലകളിലെ വൈദി

കവം ഭൗതികവുമായ കാര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം ഒരു പ്രത്യേക കല്പനവഴി 'നിക്കോളാസ്' പഞ്ചമൻ പാപ്പ.' 1454 ജനുവരി 8-ാം തീയതി പോർട്ടുഗൽ രാജാവായ അൽഫോൻസാ പഞ്ചമൻ പ്രഭാനം ചെയ്തു (75).

ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ പോർട്ടുഗീസുകാർ ആദരിക്കപ്പെടുന്നു?

മഹമ്മദീയ വ്യാപാരികളാൽ നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവന്ന മലങ്കര മക്കര സാർവത്രിക സഭയുടെ തലവനായ മാർപാപ്പായെ അംഗീകരിക്കുന്ന പോർട്ടുഗീസുകാരെ സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്തു. പോർട്ടുഗീസുകാരെ സഹോദരന്മാർ എന്നാണ് മെത്രാന്മാർ വിളിച്ചത്. അവരുടെ യാത്രാസംഘത്തിൽ വൈദികരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ മെത്രാന്മാർ അവരെ പ്രശംസിച്ചു. നാട്ടുകൃിസ്ത്യാനികൾക്ക് റോമുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇവിടെ എത്തിയതെന്നതും പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. യൂറോപ്പുമായി കാര്യമായ ബന്ധമില്ലാത്ത നാട്ടിലാണ് തങ്ങൾ എത്തിയിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം പോർട്ടുഗൽ രാജാവിന്റെ പ്രജകൾക്കും മനസ്സിലായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് പേർഷ്യൻ (കൽദായ) മെത്രാന്മാർക്ക് രണ്ടു മാസത്തോളം പോർട്ടുഗീസുകാരോടൊത്തു താമസിക്കുവാനും അവർ പണികഴിപ്പിച്ച പള്ളികളിൽ വികർബ്ബന അർപ്പിക്കുവാനും സൗകര്യം ലഭിച്ചത് (76).

പോർട്ടുഗീസ് കുടിയേറ്റക്കാർ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അവരുടെ യാത്രയിൽ നാവികപ്പടയും എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ഗ്രാൻറ് മാസ്റ്റർ ഓഫ് ഓർഡർ ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ്' (Grand master of order of Christ) എന്ന സ്ഥാനപദവി ലഭിച്ചവരുടെ അനന്തരഗാമികളാ

ൺ തങ്ങളെന്ന അഭിമാനവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. സുവിശേഷ പ്രചരണ വിഷയത്തിൽ പോർട്ടുഗലിനുള്ള കഴിവ് സുപ്രധാന രേഖകൾ വഴി മാർപാപ്പാമാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (77). ഈ രേഖകൾ സി. എം. ഡിവിറ്റ് ഒ.എസ്.ബി. നൽകുന്നുണ്ട്. ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ ഇവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും പോർട്ടുഗീസുകാരുമായി നല്ലബന്ധമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുസ്ലീമുകളുടെയും ഇടയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ടെത്തിയതിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർക്കും ചാരിതാത്മ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ധൃതി പിടിച്ച മാനസാന്തര യത്നങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായ പോർട്ടുഗീസ് മിഷനറിമാർക്ക് റീത്തുസംബന്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങളിൽ സംശയം ജനിച്ചു. ഈ വിധ വ്യത്യാസം അവരിൽ ഇടച്ചുയുണ്ടാക്കി. അത് അക്ഷന്ത വ്യമാണെന്ന നിഗമനമാണ് അവരെ നയിച്ചത്. ദൈവരാജ്യത്തിൽ എല്ലാവിധത്തിലും ഐക്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അവർ സിദ്ധാന്തിച്ചു (78).

പോർട്ടുഗീസുകാർ തങ്ങളുടെ നില ഇവിടെ ഉറപ്പിച്ചപ്പോൾ സെല്യൂഷ്യാ-സ്റ്റേസിഫോൺ കാരോലിക്കാസിംഹാസനത്തോടു് ഗാഢമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന 'യാബല്ലാഹാ' മെത്രാപ്പേലീത്തായും മാർ ദനഹാ, മാർ യാക്കോബ്, മാർ യോഹന്നാൻ എന്നീ മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന മേല്പട്ടസ്ഥാനികളാണ് ഈ സഭയെ ശുശ്രൂഷിച്ചുവന്നത്. അവരുടെ കീഴിൽ 30,000 കുടുംബങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ക്രൈസ്തവസമൂഹമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള കുന്നുകളിലായിരുന്നു അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത് എന്നാണ് ജെ. എസ്. അസ്സമാനി പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

മഹനീയവ്യാപാരികളാൽ നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവന്ന മലങ്കരമക്കൾ അവരുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഉത്തമനിധിയെന്നവണ്ണം സംവൽസരങ്ങളായി കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചെപ്പേടുകളും ചെക്കോലും വിശ്വാസപൂർവ്വം പോർട്ടുഗീസുകാരെ രേമേലിച്ചു. എല്ലാസംരക്ഷണവും വാഗ്ദത്തംചെയ്ത അവർ മലങ്കരസഭയെ തേജോവധം ചെയ്യുമെന്ന് ഭരിക്കലും നാം ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല (78 B.)

കടൽവഴിയുള്ള അറബികളുടെ എല്ലാ വ്യാപാരബന്ധങ്ങളും പോർട്ടുഗീസുകാർ മരവിപ്പിച്ചു. കൂടുതൽ കർശനമായി കച്ചവടനിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തി. തൽഫലമായി കാതോലിക്കാ ആസ്ഥാനവും മലങ്കരയുമായുണ്ടായിരുന്ന സമ്പർക്കം തടയപ്പെട്ടു. പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇവിടെ നില ഭദ്രമാക്കിയപ്പോൾ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന മേല്പട്ടക്കാരുറ്റുപിന്നീട് സുനിശ്ചിതമായ വിവരങ്ങളോടൊന്നും ലഭ്യമായിട്ടില്ല (79).

പേഷ്യൻമെത്രാന്മാർ ഇവിടെ ഭരണംനടത്തിയപ്പോഴും മലങ്കരസഭയെ സെല്യൂഷ്യാപാത്രീയർക്കീസിന്റെ (കാതോലിക്കാ) കീഴിലുള്ള ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭയായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോഴും ഈ സഭയെ അവരുടെ നകത്തിൻകീഴിൽ അമർത്തിനിർത്തുവാൻ അവർ അഭിലഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഏതദ്ദേശീയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും ഒരു ശ്രംഖല ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നതിൽ മാത്രമേ അവർ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുള്ളൂ എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിലും മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണാധികാരം പ്രായോഗികമായി 'അക്വയോക്കോനിൽ' നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു. സിവിലായും വൈദികപരമായും ഈ സഭയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സവിശേഷാധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പാതയിലൂടെ മാത്രമേ പോർട്ടുഗീസുകാരും ചരിക്കുകയുള്ളൂയെന്ന് മലങ്കരസഭ തിരഞ്ഞെടുത്തുപോയി(80).

പോർട്ടുഗീസ് തന്ത്രം ഇവിടെ രൂപമൂലമായപ്പോൾ മലങ്കരസഭയുടെ അധികാരി മാർ യാക്കോബായിരുന്നു. ലത്തീൻസഭാവൈദികർക്ക് വി: മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും വി: ത്രോണോസിൽ വി: കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള എല്ലാസൗകര്യവും മലങ്കരസഭ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു.

1510 ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതി ഗോവായും 1514-ൽ ഓർമോസും പോർട്ടുഗീസുകാർ പിടിച്ചടക്കി. 1542-ൽ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ എന്ന ഈശോസഭാംഗം കേരളത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഒരു വൈദികനായിരുന്ന സേവ്യർ മാർ യാക്കോബിനോടുകൂടി മലങ്കരസഭയുടെ പ്രധാനപള്ളികൾപലതും സന്ദർശിച്ചു. "ദൈവത്തേയും രാജാവിനെയും ഈ രാജ്യത്തിൽ നല്ലത്തിങ്ങുവെപ്പും സ്തുത്യർഹമായി സേവിച്ച വിശുദ്ധനും ഭക്തനുമായ ഒരു മെത്രാനെന്നും" "ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിൽനിന്നും ജോൺ മൂന്നാമൻ രാജാവിനു സാക്ഷ്യം ലഭിച്ച വയോവൃദ്ധനായ മാർ യാക്കോബ് കൊച്ചിയിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പിൻവാങ്ങുവാൻ പോർട്ടുഗീസ് അധികാരികൾ നിർബന്ധിക്കയാണുണ്ടായതെന്നും ജി. ഷുഹാമർ എസ്. ജെ. ആരോപിക്കുന്നുണ്ട്.

ടാഗൂസ് (Tagus) തീരത്തുനിന്നും പോർട്ടുഗീസ് സൈന്യത്തോടൊത്ത് വന്നുചേർന്ന പോർട്ടുഗീസ് (ലത്തീൻ) വൈദികരും ഏകാധിപത്യ മനോഭാവക്കാരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു. മലങ്കര സഭാമക്കളുടെ വികാരങ്ങളെ പരമാവധി അദ്ദേഹം മാനിച്ചു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാശൈലി ഉപയോഗിക്കുക മാത്രമല്ല ആവിധ പ്രയോഗംതന്നെ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് മാറ്റി പോർട്ടുഗീസുകാരെ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് പ

രിശൂല കന്യകമറിയാമിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയ പ്രാർത്ഥനയിൽ 'ദൈവപുത്രനായ മിശിഹായുടെ മാതാവായ മറിയമേ' എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത് (81).

കാഞ്ഞിരപള്ളി പള്ളികുടാശ ചെയ്തത് 1450-ൽ മാർ യൗസേപ്പാണ്. 1490-ൽ എത്തിച്ചേർന്ന മാർ തോമ്മാ, മാർ യോഹന്നാൻ എന്നിവർ മാർ ശൈമോൻ പഞ്ചമൻ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇവരിൽ മാർ തോമ്മാ തിരിച്ചുപോയി. മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച മാർ യാബാലാഹാ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ യാക്കോബ്, മാർ ദനഹാ എന്നിവരെ പേർഷ്യയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയ മാർ തോമ്മായോടുകൂടി മലങ്കരയിലേക്ക് തിരിച്ചയച്ചത് മാർ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു. മാർ യാബാലാഹാ സൊക്കോടായിലേക്കും മാർദനഹാ ചൈനയിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ തന്റെ പ്രേഷിത രംഗമായി തെരഞ്ഞെടുത്തത് മാർത്തോമ്മായുടെ പൈതൃകത്തോട് ബന്ധമില്ലാത്ത മുക്കുവരുടെ വാസസ്ഥലമായ കടലോരങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അനേകരെ ലത്തീൻ റീത്തനുസരിച്ച് മാമോദീസാ മുക്കി. അങ്ങനെ അവർ ലത്തീൻ റീത്തം ആരാധനാക്രമവും അംഗീകരിച്ച കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികളായി മലങ്കര സഭയിൽനിന്നും അതിന്റെ പൈതൃക പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യതിരിക്തരായി ജീവിച്ചു (82).

പോട്ടുഗീസ് ബന്ധനത്തിൽ ആയിരുന്നെങ്കിലും 1541-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഒരു സ്കൂളുടേടുവാൻ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിനെ മാർ യാക്കോബ് സഹായിച്ചു. ഉത്തമ സുറിയാനികടംബങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ സ്കൂളിലേക്ക് കട്ടികളെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു (83).

മലങ്കരസഭ മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നു.

വി: ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ സമീപനത്തിനു വിരുദ്ധവും വിവേകശൂന്യവുമായ നടപടികളാണ് പോർട്ടുഗീസ് വൈദികരിൽ നിന്നും മലങ്കരമക്കൾക്കു നേരിടേണ്ടതായിവന്നതെന്നതിന്റെ നിരവധി രേഖകൾ ഫാദർ ഷർഹാമർ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാർ കലിസ്റ്റസ് മൂന്നാമൻപാപ്പാ 1455- മാർച്ച് 13-ാം തീയതി ഇൻറർ ചേത്തരാ (Inter Cetera) എന്ന ബുളാവഴി ക്രിസ്തുസൈന്യത്തിന്റെ ഗ്രാൻറ്മാസ്റ്റർക്ക് 'ബജാദോർ' മനമ്പു മുതൽ (Cape Bojador) ആഫ്രിക്കമുഴുവനിലും ഏഷ്യാവൻകരയുടെ തെക്കുഭാഗങ്ങളിലും പോർട്ടുഗീസ് വൈദികർ ശുശ്രൂഷനടത്തുവാൻ അധികാരംകൊടുത്തു. ഏഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നീട്ടുരത്തിന്റെ ശക്തി 46 വഷത്തോളം കടലാസിൽമാത്രം അവശേഷിച്ചു. ഉദാഹരണമായി ആഫ്രിക്കയുടെ പൂർവ്വതീരത്തിനും ഇൻഡ്യക്കും വേണ്ടി 1500-ൽ കൊമ്മിസറിയേറ്റു സ്ഥാപിതമായി. എന്നാൽ 1514 നും 1534 നും മദ്ധ്യേ നിയമിക്കപ്പെട്ട 4 കൊമ്മിസറിമാർ വളരെ ഹൃസ്വമായ സന്ദർശനമേ നടത്തിയുള്ളൂ. തത്പത്തിൽ 1533-ൽ തന്നെ ഗോവാ മെത്രാസനത്തിന്റെ സ്ഥാപനം നിശ്ചയിച്ചു ഏകിലും 1539-ൽ മാത്രമാണ് അതു നടപ്പായതു്. അന്നു് അതു് വിദൂരസ്ഥമായ ഫഞ്ചൽ (Funchall) രൂപതയുടെ സാമന്തരൂപതയായിട്ടാണ് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ 1558ൽ ചൈന ഉൾപ്പെടെയുള്ള കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളുടെ അതിരൂപതയായി ഗോവാ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ഇതോടെ മലങ്കരസഭാനേതീൽ പ്രതിസന്ധികളുടെ കരാളമേലങ്ങൾ അനുസ്യൂതം കാണപ്പെട്ടു.

ഇൻഡ്യൻ (മലങ്കര)സഭയ്ക്കു സെല്യൂഷ്യൻപാത്രീയർക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും വാദിക്കപ്പെടുന്ന അവകാശം ധിക്കാരങ്ങൾ എത്രത്തോളം, ഏതുവിധം എന്നിവ അവ്യക്തമായിരുന്നു. ഈശോയാബ് മൂന്നാമൻ പാത്രീയർക്കിടയിൽ 1200 ഫർസാനാമുണ്ടായിരുന്ന ഇൻഡ്യവരെ തന്റെ പൗരോഹിത്യപിൻതുടർച്ച ഉള്ളതായി വാദിച്ചിരുന്നു.

സുലാക്കോപാത്രീയർക്കിടയിൽ മുതലാണു് റോമുമായി അവിരാമബന്ധമുള്ള സെല്യൂഷ്യൻ (ബാബേൽ) കാതോലിക്കാമാർ മലങ്കരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അതിനുമുമ്പും റോമുമായി ബന്ധമുള്ള പാത്രീയർക്കിടയിൽ ആ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്കരായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി ഈശോയാബ് മൂന്നാമൻ (650-660) വലിയതീരമോത്തി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന തീരമോത്തിപ്രഥമൻ (8-ാം ശതകം) സബരീശോപഞ്ചമൻ (1247), യാബാലാഹാമൂന്നാമൻ (1281-1317) അബ്ദീശോ (1318) സുലാക്കോ(1553) തുടങ്ങിയവർ മാർപാപ്പായുടെ ഐക്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞവരായിരുന്നു. എന്നാൽ 1553-ൽ യൂലിയോസു പാപ്പാ 'സുലാക്കോ'യെ പാത്രീയർക്കിടയിൽ അംഗീകരിച്ചു അവരോടിച്ചുപ്പാറം സൈമൺബഞ്ചാ എന്ന ഒരു എത്രപാത്രീയർക്കിടയിൽ അവിടെ ഉണ്ടായി. ആ എത്രപാത്രീയർക്കിടയിൽ പരമ്പരയാണു് ഇന്നു് അമേരിക്കയിൽ ആ സ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. കേരളത്തിലെ സുറായി (കൽദായ-നെസ്തോർ) വിഭാഗത്തെ നയിക്കുന്നതുമായ കാതോലിക്കാപാത്രീയർക്കിടയിൽ എന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണു്(84).

മാർ അലക്സാണ്ടർ പാപ്പാ (1497-1503) അർസോസു് ലീപുകളുടെ സമീപത്തുകൂടി ഉത്തര ദക്ഷിണ ഗ്രൂവങ്ങളിലേക്കു് ഒരു സാങ്കല്പികരേഖ നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനു് കീഴക്കോലം പേർട്ടുഗീസുകാർക്കു്

പടിഞ്ഞാറു ഭാഗം സ്വെയിൻകാർക്കും സുവിശേഷ ലോഷണാതം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. കത്തോലിക്കാ രാജക്കന്മാരില്ലാത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ സഭയെ ആദ്ധ്യം മികമായും ഭാഗ്യകരമായും സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള അവകാശപത്രികയും അവർക്കു കൊടുത്തു. ഈ അവകാശപത്രികയെ 'പാദ്രോവാദോ' (Padroado) എന്നു വിളിക്കുന്നു. 'പാദ്രോവാദോ' അധികാരം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിടങ്ങളിലും മാർപാപ്പ വിശ്വാസപ്രചാര സംഘം (Propagation of faith) വഴിയായി പ്രത്യേകമായും വിധം മിഷ്യൻ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസ് ആധിപത്യത്തോടെ മലങ്കരസഭയിൽ ലത്തീൻസഭാ ഭരണത്തിന്റെ ഈ ഇടപ്രോത്സാഹകളിലൂടെയും ഉള്ള അതിപ്രസരണത്തിനു സഹായകമായ സംവിധാനം ഉണ്ടായി. ഈ സംവിധാനം വഴിയായി സാർവത്രികസഭയിലെ (കത്തോലിക്കാസഭ) തന്നെ മൂന്നുപ്രവർത്തനം - പാരമ്പര്യം - ഭരണക്രമം പ്രാവർത്തികമായി.

(1) പൗരസ്ത്യസഭാഭരണക്രമം. (2) പാദ്രോവാദോഭരണക്രമം. (3) വിശ്വാസപ്രചാരണഭരണക്രമം. മലങ്കരസഭയ്ക്കു പേഷ്യൻസഭാബന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനുശേഷം ആദ്യം പാദ്രോവാദോ അധികാരക്രമവും അതിനോടുള്ള എതിർപ്പുവെച്ചപ്പോൾ വിശ്വാസപ്രചാരണാധികാരക്രമവും സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിവന്ന ഗതിവിഗതികൾ പില്ലാല ചരിത്രത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാകുന്നു (85).

മലങ്കരസഭയുടെ അധിപനായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന മാർ യാക്കോബു 'പാദ്രോവാദോ' അധികാരത്തിന്റെ അതിപ്രസരണത്തെ ഒരളവുവരെ അതിജീവിക്കുകയും മുമ്പോട്ടുപോയി എന്നും പെൻസാഭോയുടെ രണ്ടുകത്തുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് (86). എന്നാൽ മലങ്കരസഭയുടെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണാധികാരം തങ്ങൾക്കും ലഭിച്ചു എന്ന നിലയിലാണ് പോർട്ടുഗീസ് അധികാരികൾ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നത്. കശാഗ്ര ബുദ്ധിയും തന്ത്രജ്ഞനുമായ

യിരുന്ന മാർ യാക്കോബിനു പോർട്ടുഗീസ് വീക്ഷണം അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. മലങ്കരസഭാ മക്കൾക്കു ഈ ലത്തീൻ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ശൈലിയിൽ കടുത്ത അമർഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കര സഭ പശ്ചാത്യ വൈദികരുടെ സ്വാധീനതക്കു തെല്ലും വിധേയപ്പെട്ടില്ല. സുറിയാനി മേലദ്ധ്യക്ഷനെമാത്രമെ അവർ മനസ്സാ അംഗീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. യാതൊരു സുറിയാനിമെത്രാനും മലങ്കരയിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും, പ്രവർത്തിക്കുവാനും പോർട്ടുഗീസു വൈദികർ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. റോമിൽ നിന്നുള്ള എഴുത്തുകൾക്കു വിശ്വസ്തരായ ഡൊമിനിക്കൻ സന്യാസിമാരുടെ ഇടപെടലോ അവർ പരിഗണിച്ചില്ല. (87) എന്നാൽ മാർ യാക്കോബു അമർഷം കഴിവതും ഗോപനം ചെയ്തു കൊണ്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ആരംഭിച്ച ലത്തീൻ വൈദിക പാഠശാലയിൽ നൂറോളം (100) വിദ്യാർത്ഥികളെ അയച്ചുപിരിച്ചു(88). എങ്കിലും സഭാഭരണം പേർഷ്യൻ അധികാരികളിൽനിന്നും വീടത്തി ലത്തീൻസഭാവിഭാഗത്തിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുവാൻ മാർ യാക്കോബോ മലങ്കരസഭയോ തയ്യാറില്ലായിരുന്നു. അതേസമയം ഏതുവിധേനയും ലത്തീൻഭരണത്തിനു (പാദ്രുവാദോ) ഈ സഭയെ വിധേയപ്പെടുത്തുവാൻ പോർട്ടുഗീസുകാർ അതീവശ്രദ്ധാലുക്കളായി വർത്തിച്ചു.

ഈ വീക്ഷണവൈരുദ്ധ്യംമൂലം കേവലം സൗഹൃദത്തിലാരംഭിച്ച പോർട്ടുഗീസു- മലങ്കരബന്ധം കാര്യപിശറുനിറഞ്ഞ സാഹരസമാനം ഭീതിനിറഞ്ഞതായിതിന്നും. പോർട്ടുഗീസുതന്ത്രത്തിനു വഴങ്ങാത്ത മലങ്കരസഭയെ റെറപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ അവർ ശ്രമിച്ചു. പേർഷ്യയിൽ നിന്നും എത്തുന്നമെത്രാന്മാർ നെസതോറിയരായിരുന്നു എന്ന പ്രചരണത്തിനു അവർ വഴിമരുന്നിട്ടു. നിർഭാഗ്യത്തിനു പേർഷ്യൻസഭ ഏകഭരണക്രമത്തിനോ, ഏകവിശ്വാസത്തിനോ വിധേയമായിരുന്നില്ല. അവിടെ നെസതോറി

യൻവിശ്വാസം പുലർത്തുന്ന കാതോലിക്കാ പാത്രീയർക്കീസും, കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം പുലർത്തുന്ന ബാബേൽ പാത്രീയർക്കീസും യാക്കോബായ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസംപുലർത്തുന്ന ഗ്രീസിലെ മഗ്ദീയാനായും അവരുടെതായസഭാഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മഗ്ദീയാന മാറാനായ (പാശ്ചാത്യ) സുറിയാനിയും, കത്തോലിക്കാ പാത്രീയർക്കീസും, നെസ്തോറിയൻ കാതോലിക്കാ പാത്രീയർക്കീസും കൽദായ (പശരന്ധ്യ) സുറിയാനിയും ആരാധനാഭാഷയായി സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നു. കാതോലിക്കാ, നെസ്തോറിയൻ പാത്രീയർക്കീസുമാരും അവരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ളസഭയും ഒരേ പൈതൃകം ഉള്ളവരായിരുന്നു. ഒരേ പൈതൃകമുള്ളവരെങ്കിലും വ്യത്യസ്തരായ ഈ രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസുമാരും ഒരേസമയം മലങ്കരയിലേക്ക് മെത്രാന്മാരെ അയച്ചു സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട് (89). ആരാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്നതിലുപരി ഇവിടുത്തെ സംവിധാനം സംരക്ഷിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായവർ സ്വീകരിക്കപ്പെടുക എന്ന ന്യായമായിരുന്നു മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് നെസ്തോറിയൻമെത്രാന്മാർ ഇവിടെവന്നിട്ടില്ലെന്നോ ഈ സഭയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ അവരുടെ ശൈലി ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ ഉറപ്പിച്ചു പറയുക ഭ്രഷ്ടകരമാണ് (90). അതേസമയം റോമുമായി ഐക്യമുള്ള പാത്രീയർക്കീസന്മാർ ഈ സഭയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ളകാര്യം നിഷേധിക്കുവാൻ സഭ്യമല്ല. തന്നിമിത്തം ഈ സഭ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം സംരക്ഷിച്ചസഭയായിരുന്നു എന്ന് ശഠിക്കുന്നതിൽ സത്യത്തിന്റെ അംശം കണ്ടെത്താൻ ദുരഭർശിനിൽക്കും സാധിക്കുമെന്നുതോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽതന്നെയും നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസമുള്ളമെത്രാന്മാരുടെ ഇവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തെ സന്ദേഹിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പശ്ചാ

ത്തലത്തിന്റെ ബലഹീനത പോട്ടുഗീസ് തന്ത്രത്തേയും ആരോപണത്തേയും സഹായിച്ചു എന്നതിൽ സന്ദേഹിക്കേണ്ടതില്ല.

തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇവിടെ നിക്ഷേപിച്ചതും തനതായ ഉണ്മയാൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും പേർഷ്യൻ ബാസവത്തിലൂടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനത്രമായ പൗരോഹിത്യശ്രോതസും തോമ്മാശ്ലീഹായിൽനിന്നും കയ്യേറ്റവാങ്ങിയതായ സത്യവിശ്വാസവും അതിന്റെ സംപൂർണ്ണതയിൽ പ്രകാശംപരത്തുന്നതിനെതിരെ പോട്ടുഗീസുകാർ ഉയർത്തിയ വെല്ലുവിളിയാണ്. ലത്തീൻസഭാരണ സംവിധാനം, അതിനു സഹായകമായ കൃത്രിമ കാർമ്മേഘപടലമാണ് റെസ്പോന്റിയൻ വിശ്വാസമെന്ന ദോഷാപരണം എന്ന് പിൽക്കാലത്തെചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. കച്ചവടത്തിനായി എത്തിയ പോർട്ടുഗീസുകാരും ഡച്ചുകാരും, ഇംഗ്ലീഷുകാരും, ഫ്രഞ്ചുകാരും ഇവിടുത്തെ രേണാധികാരികളും രാജ്യത്തിന്റെയും മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും സംരക്ഷകരായിത്തീരുന്നതും അധികാരപ്രമത്തതയാൽ അവരുടേതായ സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളും ഭരണക്രമങ്ങളും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ സഭാഗൗരവത്തെ വെട്ടിമുറിച്ചോ അടർത്തിയെടുത്തോ പാവനയും, കലീനയും, ആര്യചരിതയുമായ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ മണവാട്ടിയെ മലങ്കരസഭയെ - ഭാരതമണ്ണിൽ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ 'സന്നിഹിതമാക്കിയ' ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തേ - സഭയെ - വിരൂപപ്പെടുത്തുവാനും, നിർവീര്യയാക്കുവാനും, ഗളഹസ്സും ചെയ്യുവാനും, കാട്ടിക്കൂട്ടിയ ക്രൂരസാഹസികതയുടെ കറുത്ത പാടുകളും വിള്ളലുകളും ഛിദ്രങ്ങളും ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ജീവിതാന്ത്യംവരെയും മാർ യാക്കോബ് പിടിച്ചു നിന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലമങ്ങുകഴിയട്ടെ എന്നുകരുതി

പോട്ടുഗീസുകാരികളും ജാഗ്രതയോടെ കാത്തിരുന്നു. 1552 ൽ മാർ യാക്കോബ് കാലംചെയ്തു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഈ കണക്കുകൂട്ടലുകളെ തെറ്റിച്ചുകൊണ്ട് 1555-ൽ രക്തസാക്ഷിമകടം ചൂടിയ മാർ സൈമൺ സുലാക്കായുടെ സഹോദരനായ മാർ യൗസേപ്പിനെ ഇൻഡ്യയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിച്ചു. മാർ ജോസഫിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തെത്തുടർന്ന് മാർ ഏലിയാസ്, മാർ ജോസഫ്, മാർ അംബ്രോസ് ബൂട്ടിംഗ് ഫാദർ 'അന്തോണിയോസ് സഹാറാ' എന്നിവരുടെപ്പട്ട സംഘം ഓർത്തു സിരിനീസും മൊസംബിലേക്കും അവിടെനിന്നും ഗോവായിലേക്കും യാത്രചെയ്തു എന്നുള്ള മോൺ ബൽട്രാമിയുടെ നിഗമനത്തെ ഫാദർ വിക്ടി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്. 1556 നവംബർ അവസാനം അവർ ഗോവായിലെത്തി (91).

എന്നാൽ മാർ ഏലിയാസ് മാർ ജോസഫ് എന്നിവരെ യാത്രയുടെവേണ്ടി ഗോവായിലെ പരിശോധക സംഘം അനുവദിക്കാതെ 18 മാസത്തോളം സമ്മർദ്ദമുപയോഗിച്ച് ബസേനിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ ആശ്രമത്തിൽ തടഞ്ഞുനിർത്തി (92).

ഈ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ലത്തീൻവൈദികരെപ്പോലെ സന്മാർഗ്ഗവിജ്ഞാനം ഉപരിയായിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽപോലും അവർ യഥാർത്ഥകത്തോലിക്കാവിശ്വാസമുള്ളവരും ആഭിജാത്യമുള്ളവരും, അത്യാവശ്യ ശിക്ഷണം ഉള്ളവരും, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പഠനങ്ങളോടു അനുയോജ്യമായവിധം പൗരസ്ത്യപണ്ഡിതരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പഠിച്ചവരും ഇൻഡ്യയിലുള്ള പോർട്ടുഗീസുകാർക്ക് മാതൃകയാകത്തക്കവിധം ഭക്തരും, സന്യാസ സഭാംഗങ്ങളുകയാൽ ആത്മനിഗ്രഹം അഭ്യസിച്ചവരും സസ്യഭുക്കുകളും നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ വീഞ്ഞുവഴിച്ചവരും പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും വളരെസമയം ചെലവഴിക്കുന്നവരും വേദ

പുസ്തകവും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും മറ്റും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ ഉത്സുകരും ആണ് എന്നും, അവർ സുറിയാനിഭാഷയിൽ ഭക്തിപൂർവ്വം വി: കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്നതുകണ്ടു എന്നും 'ബേസൻ' ആശ്രമത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനായ 'പ്രയർ അന്തോണിയോ ഡിപോർട്ടോ' പോർട്ടുഗൽരാജാവിനെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി (93).

പോർട്ടുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തോടു തികഞ്ഞ അസഹിഷ്ണുതയാണുകാണിച്ചത്. പോർട്ടുഗീസ് തന്ത്രങ്ങളോടുള്ള അടങ്ങാത്ത രോഷം പേർഷ്യൻ സഭയും മലങ്കര സഭയും തങ്ങളുടെ സങ്കടപത്രികകളിലൂടെ റോമിനെ അറിയിച്ചു. റോം പ്രത്യേകപരിഗണനയ്ക്കായി അത് പോർട്ടുഗീസ് അധികാരികൾക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. തന്നിമിത്തം 'ലിസ്ബണിൽ' ഒരു മതവിചാരണക്കോടതി (Inquisition Court) 1547-ൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. സംശയിക്കപ്പെടുന്ന വൈദികനെയോ, അൽമായനെയോ, മെത്രാനെയോ (മെത്രാപ്പോലീത്തായെയോ) വിചാരണയ്ക്കായി ഈ കോടതിയിലേക്ക് അയക്കണമെന്നും 'വിധി തീർപ്പുണ്ടാകുന്നതുവരെ കക്ഷികളെ യാതൊരുവിധത്തിലും പീഡിപ്പിച്ചുകൂടാ' എന്നും പോർട്ടുഗീസ് ഗവൺമെന്റ് ഗോവായിലെ അധികാരികളെ അറിയിച്ചു (94).

മാർ ജോസഫും, മാർ ഏലിയാസും അബ്ദീശോ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ട കാലഘട്ടത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളിയായ (Anti Patriarch) നെസത്തോയറിൻ പാത്രിയർക്കീസ് 'സൈമൺ എട്ടാമൻ ദനഹാ' (1551- 58) മാർ അബ്രാഹാമിനെയും മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ചു. മാർ അബ്രാഹാമിനെ നേരിടുവാനായി പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയായ 'ബിഷപ്പ് അബ്രോസി'നോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയായ 'ഫാദർ അന്തോണിയോസി'നോടുംകൂടി മാർ ജോസഫും

മാർ ഏലിയാസും മലങ്കരയിലേക്കുപോകുവാൻ 1557-ൽ ഗോവൻ അധികാരികൾ അവരെ അനുവദിച്ചു. മാർ അബ്രഹാമിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനായി അവർ പരിശ്രമിച്ചു (95). അങ്ങനെ 1558 അവസാനത്തോടെ മാർ അബ്രഹാമിനെ തിരിച്ചയച്ചു. മാർ ഏലിയാസും പേർഷ്യയിലേക്കുതിരിച്ചുപോയി. 'ബിഷപ്പ് അംബ്രോസ്യം' കൊച്ചിയിൽവെച്ച് നിര്യാതനായി. മാർ ജോസഫ് സഭാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചു. തുടർന്ന് 1562- അവസാനത്തോടെ മാർ ജോസഫിൽ വേദവിപരീതം ആരോപിച്ചുകൊണ്ട് പോർട്ടുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ ഗോവായിലേക്കും, അവിടെനിന്നും 'ലിസബണി'ലേക്കും, അയച്ചു. മതവിചാരണക്കോടതി അദ്ദേഹത്തെ നിരപരാധി എന്നു കണ്ടു മലങ്കരയിലേക്കു തിരിച്ചയച്ചു (96). വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വാസവിപരീതം ആരോപിച്ചു 1567-ന്റെ അവസാനത്തോടെ പോർട്ടുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ മതവിചാരണയ്ക്കായി വീണ്ടും ലിസബണിലേക്കു അയച്ചു. എങ്കിലും റോം അദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങളൊന്നുംതന്നെ കണ്ടെത്തിയില്ല. തന്നിമിത്തം നിദ്ദോഷിയായ അദ്ദേഹത്തെ 'കർദ്ദിനാൾപദവി' നൽകിക്കൊണ്ടു ബഹുമാനിക്കുവാനാണ് അഭിലഷിച്ചത് (97). എന്നാൽ അതു നടപ്പാവുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ 1569-ൽ അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിമരണം ചൂടി (98).

തിരിച്ചയയ്ക്കപ്പെട്ട മാർ അബ്രഹാം മൊസാംബിക്കിൽവെച്ച് പോർട്ടുഗീസ് തടവിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു കത്തോലിക്കാ പാത്രീയർക്കീസായ 'മാർ അബ്ദീശോ' യെ സമീപിച്ചു. നിസ്സഹായനായ അബ്ദീശോ പാത്രീയർക്കീസ് മാർ അബ്രഹാമിനെ 1565-ൽ റോമിലേക്കു അയച്ചു (99).

ഇൻഡ്യയിലെ മെത്രാസനങ്ങളുടെയും അതിലെ മെത്രാസനങ്ങളുടെയും മേലധികാരം കിഴക്കിന്റെ കാര്യം

ലിക്കോസിനണ്ടെന്നും അബ്ദിശോ പാത്രിയർക്കീസ് ട്രെന്റ് (Trent) സുന്നഹദോസിൽ അവകാശം ഉന്നയിച്ചു. പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിന്റെ ആറാം സമ്മേളനത്തിൽ പോർട്ടുഗീസ് അംബാസിഡർ ആ അവകാശവാദത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ചു (100).

മാർ ജോസഫ് നിര്യാതനാകുന്നതിനുമുമ്പ് 1565 ൽ തന്നെ അങ്കമാലി ഭദ്രാസനം വിഭജിച്ചു മാർ ജോസഫിനും മാർ അബ്രഹാമിനുമായി ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ മാർ പീയൂസ് നാലമൻ പാപ്പാ പാത്രിയർക്കീസിന് നിർദ്ദേശം നൽകി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരസീമയിൽ മെത്രാസനകേന്ദ്രങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുവാനുള്ള അവകാശം പാത്രിയർക്കീസിനാകയാൽ മെത്രാസനകേന്ദ്രങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുവാനും അത് നടപ്പിലാക്കുവാനും പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്പനയുടെ വിവരം 1565 ഫെബ്രുവരി മാസം 28-ാം തിയ്യതി ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും കൊച്ചിയിലെ പോർട്ടുഗീസ് മെത്രാനെയും പ്രത്യേക കല്പനവഴി മാർ പീയൂസ് പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അറിയിച്ചതായി എസ്. ജമീൽ സാക്ഷിക്കുന്നു (101).

1569-ൽ മാർ ജോസഫ് രക്തസാക്ഷി മകടംചൂടി എങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ കൂടെ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന സുറിയാനി ഭാഷയിലെ 18 കൈയെഴുത്തു പ്രതികളും അറബിയിലെ ഒരു തർജ്ജമയും പേർഷ്യൻ ഭാഷയിലെഴുതിയ ഒരുപ്രതിയും ഉൾപ്പെടെ 20 കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു (102).

മെത്രാസന വിഭജനം താല്ക്കാലികമായിരുന്നെങ്കിലും മെത്രാസനത്തിന്റെ പകുതിയിലധികവും മാർ അബ്രഹാമിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഒരാം നിര്യാതനായാൽ ഇതര ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും ഭരണാധികാരം

ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ആൾ ഏറ്റെടുക്കുവാനും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു (103).

ദ്രോസന വിജേന വിവരം 1567 ആഗസ്റ്റ് 24-ാം തീയതി മാർ അബ്ദീശോ പാത്രിയർക്കീസ് ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിച്ചവിവരം 'എറബ്ബാത്ത' സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (104).

അദ്ധ്യായം 15.

ലത്തീൻ ഭരണത്തിന്റെ അതിപ്രസരവും മാർ അബ്രഹാമിന്റെ വിരോധവും.

കല്പനപ്രകാരം ഗോവായിൽ എത്തിച്ചേർന്ന മാർ അബ്രഹാമിന്റെ സാക്ഷിപത്രങ്ങൾ ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ "ജോജ്ജ" തൈമുദോ ഒ.പി. ജി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനക്കാർക്കും സ്വീകാര്യമായില്ല. ഒന്നുകിൽ വ്യാജരേഖകളാണ് അല്ലെങ്കിൽ തന്ത്രപൂർവ്വം നേടിയതാണ്" എന്നനിഗമനത്തിലാണ് ചർച്ച എത്തിച്ചേർന്നത്. തന്നിമിത്തം ഗോവായിലെ ഡൊമിനിക്കൻ ആശ്രമത്തിൽ (1568-ൽ) അദ്ദേഹത്തെ തടവുകാരനാക്കി. എന്നാൽ സമർത്ഥനായ മാർ അബ്രഹാം മുമ്പു ചെയ്തതുപോലെ രക്ഷപ്പെട്ട് പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു കുന്നിൻപുരുവിൽ എത്തി. സുറിയാനിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ സാലോഷം സ്വീകരിച്ചു (105).

കർമ്മ കശലനായ മാർ അബ്രഹാമിനെ സമ്മർദ്ദങ്ങളാൽ വിധേയപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലായെന്ന് ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു ബോധ്യമായി. ചതിരപായങ്ങളിൽ സാമ, ദാന, തന്ത്രമാണ് അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചു നോക്കിയത്. പോർട്ടുഗീസ് തന്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് സൂദ്യുദ്ധ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന മാർ അബ്രഹാം

ഗോവയിലെ ദ്വിതീയ സുന്നഹദോസിനുള്ള ക്ഷണം നിരസിച്ചു. ഇതികർത്തവ്യതാമൂലമായ സുന്നഹദോസംഗങ്ങൾ മൂന്നാം സമ്മേളനത്തിലെ ഒന്നാം ഡിക്രിയിലൂടെ മാർ പാപ്പായോട് ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു. (1a) 'മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാന്മാർ കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിനാലല്ല പോർട്ടുഗീസു രാജാവിനാലാണ് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേണ്ടത്.' (1b) 'ഇത് അസാധ്യമെങ്കിൽ അങ്കമാലി മെത്രാസനത്തെയും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ഗോവാ പ്രോവിൻസിൻ വിധേയപ്പെടുത്തണം, എന്തെന്നാൽ അങ്കമാലി മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് സഹൃദയരായി ഇവിടെ ആത്മീയ, പേർഷ്യയിൽ പോവുക ശ്രമകരമാണ്' (106)

റോമൻ കൂരിയായുടെ നടപടിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂജ്ഞാതനായിരുന്ന മാർ അബ്രഹാം കൊച്ചിരാജാവു വഴിയായി മാർപാപ്പായുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. കൂടതെ മാർ അബ്രഹാം സ്വയമായി (1572-85) മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പതിമൂന്നാമൻ പാപ്പായ്ക്ക് ഒരു വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനവും സമർപ്പിച്ചു. 1578 ജനുവരി 3-ാം തീയതി അദ്ദേഹം വീണ്ടും മാർപാപ്പായ്ക്ക് എഴുതി (107).

ഇതിനകം നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസായ ഏലിയാസ് ഏഴാമൻ (1576-91) സൈമൺ എന്നൊരാളെ ഇൻഡ്യയിലേക്കയച്ചു. 1585-ൽ റോമൻ കൂരിയാ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അയാൾ ഒരു മെത്രാനോ കേവലം വൈദികൻ പോലുമോ അല്ല എന്നാണ് തെളിഞ്ഞത് (108). എങ്കിൽ തന്നെയും യാക്കോബ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു തദ്ദേശ വൈദികനെ വികാരി ജനറലായിട്ട് നിയമിച്ചുകൊണ്ടാണ് അയാൾ ഈ നാട്ടിൽനിന്നും വിടവാങ്ങിയത് (109).

മാർ അബ്രഹാമും ഈശോസക്കോരമായുള്ള (പോർട്ടുഗീസുകാർ) ബന്ധം അത്ര സുഖകരമായിരുന്നില്ല.

താൻ കാലംചെയ്യാൽ മലങ്കരസഭ വൈധവ്യം പ്രാപിക്കാനുള്ള സാധ്യത വ്യക്തമായി അദ്ദേഹം കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ദർവീധി മലങ്കരസഭയ്ക്കു സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയാൽ 'ഗീവറഗീസ്' അർക്കദയാക്കോനെ പിൻഗാമിയായി വാഴിക്കുവാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി 1578 — 1580 മെയ്വരെ റോമുമായി എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തിവന്നു. യഥാവസരം റോം അതിന് മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു (110).

മാർ അബ്രഹാം കാലം ചെയ്താൽ അർക്കദയാക്കോനെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തിരു സിംഹാസനം കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. 1580 മാർച്ച് 4 ന് ഗീവറഗീസ് അർക്കദയാക്കോനെ പാലയ്യരിന്റെ മെത്രാനും മാർ അബ്രഹാമിന്റെ സ്വഹൃദയമായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പു തിരുസിംഹാസനം സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. 1568-ൽ മാർ അബ്രഹാം മടങ്ങിവന്നപ്പോൾതന്നെ അർക്കദയാക്കോനെ 'പാലയ്യരിന്റെ' മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യുവാനുള്ള എല്ലാ അധികാരങ്ങളും കൽദായ പാത്രീയർക്കീസിൽ നിന്നും രേഖാ രൂപം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. പാത്രീയർക്കീസുകാർ സുന്നഹദോസുതന്നെ ഗീവറഗീസ് അർക്കദയാക്കോനെ മാർ അബ്രഹാമിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം തൽസ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അഭിഷേകം നടന്നില്ല.

മാർ പാപ്പയുടെ ശുപാർശയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വൈമനസ്യത്തോടെയെങ്കിൽ തന്നെയും മാർ അബ്രഹാം ഗോവായിലെ ത്രിദീയ സുന്നഹദോസിൽ (1579) സംബന്ധിച്ചു. ഗോവാ സുന്നഹദോസിലേക്കുള്ള ക്ഷണം വരാൻ താമസിച്ചതുകൊണ്ടു ഈശോ സഭക്കാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം മാർ അബ്രഹാം 1583 ഒക്ടോബറിൽ ഒരു രൂപ

അസന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. 1584 ജനുവരി 13 ന് ഈ വിവരം അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ അറിയിച്ചു. (111)

രൂപതാ സുന്നഹദോസ് നടന്നു എങ്കിൽ തന്നെയും 1584 ജൂൺ 5-ാം തിയ്യതി ഗോവായിൽ പ്രാദേശിക (Provincial) സുന്നഹദോസു സമ്മേളിച്ചു. പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിന്റെ മൂന്നാം സമ്മേളനം മുഴുവൻ അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തെ സംബന്ധിച്ച മാത്രമായിരുന്നു. വൈപ്പിൻ കോട്ടയിൽ ഒരു സെമ്മിനാരി ഈശോസഭാ വൈദികർക്കായി ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും ഒരു സെമ്മിനാരി സ്ഥാപിക്കണമെന്നു തന്നെ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. ഇതര രൂപതകളിൽ നിന്നുമുള്ള വൈദികരെപ്പോലും ആ സെമ്മിനാരിയിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ആരാധനാ വിധികൾ ലത്തീനീകരിക്കപ്പെടണമെന്ന വിവാദ പരമായ തീരുമാനത്തിന് ഊന്നൽ കൊടുത്തു. വൈമനസ്യത്തോടെയെങ്കിലും അതിൽ ഒപ്പുവെക്കുവാൻ മാർ അബ്രഹാം നിർബന്ധിതനായി തീർന്നു. ഫാദർ റോസിനെ മാർ അബ്രഹാമിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവും സഹായമെത്രാനുമായി നിയമിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു.

ഗീവറുഗീസ് അർക്കുദയാക്കോൻ 1585 ന് മുമ്പം കാലം ചെയ്തു. പിന്നാലെ യൂഹാനോൻ(John) ജേക്കബ് (യാക്കോബ്) എന്നിവർ 1593 ന് മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അർക്കുദയാക്കോന്മാരായി പ്രവർത്തിച്ചു. (112)

1590-ൽ വൈപ്പിൻ കോട്ടയിലെ സെമ്മിനാരിക്കാർക്ക് ലത്തീൻ ക്രമപ്രകാരം പട്ടം നൽകുവാൻ മാർ അബ്രഹാം വിസമ്മതിച്ചു. മാർ അബ്രഹാമിനോട് തെല്ലും ബഹുമാനമില്ലെന്നും ഫാദർ റോസ് വ്യക്തമാക്കി

A
 യിരുന്ന (113). 1593-ൽ കരിശിന്റെ ജോർജ്ജ് (George of the Cross) എന്ന ഗീവറുഗീസിനെ അർക്കദയാക്കോനായി മാർ അബ്രഹാം നിയമിച്ചു. 1594-ൽ ശരിയായ പിൻതുടർച്ചാവകാശമുള്ള ഒരു സഹായിയെ വാഴിച്ചുകിട്ടുവാൻ മാർ അബ്രഹാം റോമിനെ സമീപിച്ചു (114).

1595 ജനുവരി 27-ാം തീയതി മാർ ക്ലീമിസ് എട്ടാമൻ പാപ്പാ (1592-1605) മാർ അബ്രഹാമിന്റെ വിശ്വാസത്തേയും ജീവിതത്തെയും പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാൻ ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിയമിച്ചു (115). ഈ ഏഴുതൂട്ട് ഗോവായിൽ എത്തുന്നതിനുമുമ്പ് മാർ അബ്രഹാം രോഗാതുരനായി. ഈശോസഭക്കാരാൽ തൈലാഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചു എന്നും ഫാദർ ജെകാസ്റ്റേറോസ് സാക്ഷിക്കുന്നു (116). എന്നാൽ താമസംവിനാ രോഗവിമുക്തനായ മാർ അബ്രഹാം രേണം ഏറ്റെടുത്തു. താമസംവിനാ അലക്സിസ്, ഡി. മെനെസ്സിസ്സ് ഡി.ഇ.എസ്.എ. ഗോവായുടെ പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി രേണമേറ്റു. 1597-ൽ മാർ അബ്രഹാം കാലം ചെയ്തു (117).

ദേശീയ ഹയരാർക്കി സമാപനത്തിനുള്ള വഴിതെളിയുന്നു.

ഇതേ തുടർന്ന് റോം പ്രതിസന്ധിയിലായി. കൽദായ പാത്രിയാർക്കീസിനെയും പോർട്ടുഗീസ് അധികാരികളെയും അവഗണിക്കുക പ്രയാസമായിതീർന്നു. ഏതദ്ദേശീയ മതം ഒഴിവാക്കാനായി പുതിയ മെത്രാണി നിയമിക്കുന്നതുവരെ അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണമേറ്റെടുക്കാൻ മാർ അബ്രഹാമിന്റെ അർക്കദയാക്കോനായിരുന്ന കരിശിന്റെ ജോർജ്ജ് എന്ന ഗീവറുഗീസ് അർക്കദയാക്കോനെ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് 1597 ജനുവരി 3 ന് മാർ ഗ്രിഗറി പതിമൂന്നാമൻ പാപ്പാ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. മരണത്തിനു ഏതാനും ദിവസം മുമ്പുതന്നെ

തന്റെ വൈദികർ അർക്കദയാക്കോനും വിധേയരാകണമെന്നും മാർ അബ്രഹാം ഉപദേശിച്ചിരുന്നു.

നിർഭാഗ്യവശാൽ ദേശീയഹയരാർക്കി സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള സുവർണ്ണാവസരം അർക്കദയാക്കോന്റെ നിരൂപണത്തോടെ നഷ്ടപ്പെടുകയാണുണ്ടായത് (118).

അദ്ധ്യായം 16

മാർ മെനെസിസ് അധികാരം പ്രാപിക്കുന്നു

മെനെസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആദ്യദിവസങ്ങൾ വിഷമതരമായിരുന്നു. ഒന്നാമതായി പുതിയ ചുറ്റുപാടിൽ, നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്ന നടപടികൾ, ആചാരങ്ങൾ, നിബന്ധനകൾ എന്നിവയ്ക്ക് ലംഘനം ഉണ്ടാവരുത്. രണ്ടാമതായി പഴയ ആചാരത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ഇപ്പോഴുള്ള നിയമനം ഇപ്രാവശ്യത്തേക്കു മാത്രമായിട്ടാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (119).

പാരമ്പര്യവിധിപ്രകാരം ഗീവറഗീസും അർക്കദയാക്കോൻ ഭദ്രാസനഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നത് എന്ന് നോക്കിപ്പോലീത്താ അങ്കമാലിഭദ്രാസനത്തിൽ ഭരണം നടത്തുന്ന ആർച്ചുഡീക്കനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാതെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശകരായി (Vicar Apostolica) ഫാദർ റോസിനെയും വൈപ്പിൻകോട്ട സിമ്മിനാരിയുടെ ശ്രേഷ്ഠനേയും നിയമിച്ചു. ഇത് അർക്കദയാക്കോനും മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും അഹിതമായി തീരുകയാണുണ്ടായത്. തന്നിമിത്തം പേർഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള പുതിയ മേല്പട്ടക്കാരുടെ വരവുപ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും അർക്കദയാക്കോൻ പതിവുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം മാറ്റി വെച്ചു. (120) താമസം.

വിനാ അദ്ദേഹം പള്ളിപ്രതിപുരയ്ക്കായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. സുറിയാനിരീത്തും, ആചാരങ്ങളും 'വി.തോമ്മായുടെ നിയമവും' സംരക്ഷിക്കുമെന്നും റോമാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലുള്ള സൈമൺനേഹാ ഒമ്പതാമൻ അംഗീകരിക്കാത്ത മെത്രാനെ നിരാകരിക്കുന്നതാണെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

മാർ മെനെസ്സിസ്സ് 1598 ഡിസംബർ 27 മുതൽ പള്ളിസന്ദർശനം ആരംഭിച്ചു. സെറീനിലെ സ്ഥാനിക മെത്രാനായ 'അന്തോണിയോ ടി ഗുവിയോ' യുടെ പ്രസ്സ് വന അനുസരിച്ച് 70,000 മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങളോട് തുലനം ചെയ്യാൽ അവരുടെ ദൈവാലയങ്ങൾ ലളിതമായിരുന്നെങ്കിലും പ: ത്രിത്വത്തിൽ അവർ അടിയറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരാണ്. മാമോദീസായും മൂറോനും വൈദികരിൽ നിന്നും പൗരസ്ത്യ റീത്തനുസരിച്ച് സ്വീകരിച്ചത് ലത്തീൻ കാർക്ക മനസ്സിലാകുമായിരുന്നില്ല. കത്തോലിക്കരും നെസ്തോറിയരുമായ മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കാതെ രഹസ്യമായി അവർ മലബാറിലേക്കു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് പിൻവാതലിലൂടെ അകത്തു കടക്കുന്ന കള്ളന്മാരായി അവർ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു. സെല്യൂഷ്യാ കത്തോലിക്കാ കത്തോലിക്കോസിൽ നിന്നുപോലും മെത്രാന്മാർ ഇവിടെ വരാനിടയാക്കാത്തവിധം അവർ ഗുപ്തതന്ത്രങ്ങൾ ഒരുക്കി. സുറിയാനി ശുശ്രൂഷയിൽ സെല്യൂഷ്യൻ (ബാബിലോൺ) പാത്രീയക്കീസിന് പ്രധാന്യം നൽകി പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ മെനെസ്സിസ്സ് അമർഷം പൂണ്ടു. മാർപാപ്പയുടെ സ്ഥാനത്തിന്മേലുള്ള കയ്യേറ്റമായി അതു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു. വി: കുർബ്ബാനയിൽ പാത്രീയക്കീസിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നവരെ മഹറോൻ ശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഭീഷണിപ്പെടുത്തി.

സിമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വൈദികാഭിഷേകം നൽകുന്നതിൽ സഹകരിക്കാൻ മാർ മെനെസ്സിസ് അർക്കദയാക്കോനെ ക്ഷണിച്ചു. മാർ ക്ലീമിസ് എട്ടാമൻ പാപ്പായുടെ കല്പനയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അദ്ദേഹം അത് നിരസിച്ചു. സുറിയാനിക്കാരുടെ മേൽ ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു യാതൊരു അധികാരവും നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന നിലപാടാണ് അർക്കദയാക്കോൻ സ്വീകരിച്ചത്. മെനെസ്സിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്ന സുറിയാനിക്കാർ മഹറോൻ ശിക്ഷക്കുവിയേയാകുമെന്നും അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലാത്തവരാകുമെന്നും അർക്കദയാക്കോൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇവയെല്ലാം അവഗണിച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്താ 38 പേർക്കു പട്ടം നൽകി.

കടുത്തുരുത്തിയിലുണ്ടായിരുന്ന വൈദികരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം വടക്കുംകൂർ രാജതി മെനെസ്സിസ് അതൃത്തി വിട്ടുകൊള്ളണമെന്നും ആജ്ഞാപിച്ചു. 1500 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വിദേശീയ മെത്രാന്മാർക്കു ഇവിടെ തിരുകമ്മങ്ങര നടത്തുവാൻ നൽകിയ അവകാശം തനിക്കും നൽകണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ലത്തീൻകാരുടെമേലും സുറിയാനിക്കാരുടെ മേലും തനിക്കധികാരമുണ്ടെന്നു കാണിക്കാൻ അദ്ദേഹം രണ്ടു വിധശുശ്രൂഷകളിലും സംബന്ധിച്ചു. വിവിധ തന്ത്രങ്ങളിലൂടെ മലങ്കരയിൽ ഇടംപ്രഥമമായി കടുത്തുരുത്തി പള്ളി മെനെസ്സിസ് കൈവശപ്പെടുത്തി (121).

അദ്ധ്യായം 17

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്

അർക്കദയാക്കോനെ പിണക്കുന്നതു ശരിയല്ലായെന്നു താമസംവിനാ മാർമെനെസ്സിസ്സിനു ബോധ്യമായി. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹവുമായി യോജിപ്പിലെത്താനുള്ള വഴി ആരാഞ്ഞു. അവസാനം അദ്ദേഹവുമായി യോജിപ്പിലെത്തി. അവർ ഇരുവരും ചേർന്നു മലങ്കരയിലെ പ്രമുഖ ദൈവാലയങ്ങൾ പലതും സന്ദർശിച്ചു. സഭയെ നവീകരിക്കുവാൻ എന്ന നിലയിൽ വൈദികരും അൽമായരും അർക്കദയാക്കോനും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ചേർന്ന ഒരു സുന്നഹദോസ് ഉദയംപേരൂർ വെച്ച് 1599 ജൂൺ 20-ാം തീയതി പെന്തിക്കസ്കീ കഴിഞ്ഞു വരുന്ന മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച ചേരണമെന്നു അവർ തീരുമാനിച്ചു.

എല്ലാ വൈദികരും ഒരു ഇടവകയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 4 അൽമായ പ്രമുഖരും അതിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ നിഷ്കർഷിച്ചു. ഐന്തോസ് സുന്നഹദോസ് അനുശാസിക്കുന്നവിധം വിശ്വാസപ്രമാണം സുവിശേഷത്തിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നതിനെ അനേകം സുറിയാനിക്കാർ എതിർത്തു. തങ്ങൾ എന്നും സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു പരസ്യമായി ഈ വിധം അതുവായിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു അവഹേളനമായി അവർ പരിഗണിച്ചു. മെനെസ്സിസ്സിന്റെ വിശദീകരണത്തിനുശേഷം ആർച്ചുഡീക്കനടക്കം വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തി. സമ്മേളനം 7 മണിക്കൂർ ദീർഘിച്ചു. വൈദികർ സുറിയാനിയിലും അൽമായർ മലയാളത്തിലും സംസാരിച്ചു.

വിശ്വാസത്തിന്റെ മൗലിക പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന രണ്ടാം സമ്മേളനത്തിൽ കൊച്ചിയിൽ നിന്നുള്ള സന്യാസികളോ പോർട്ടുഗീസ് വൈദികരോ ഇടപെ

ടന്നതിനെ സുറിയാനിക്കാർ എതിർത്തു. മെത്രാപ്പോലീത്താ അതു സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ അതോടെ നടപടിക്രമം അദ്ദേഹം പരിഷ്കരിച്ചു. വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അഭിപ്രായം പറയാൻ ആരെയും അനുവദിച്ചില്ല.

എസ്കോർ, തോബിയാസ്, മഹാജ്ഞാനം പത്രോസിന്റെ രണ്ടാം ലേഖനം, യോഹന്നാന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ലേഖനങ്ങൾ, യൂദായുടെ ലേഖനം വെളിപാടു ഇവ ഇവിടുത്തെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതു ഇവിടുത്തെമാത്രം പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. സുറിയാനികളുടെ ഇടയിലുള്ള വേദപുസ്തകം നെസ്തോറിയൻ പാഷാണ്ഡത്തുമുമ്പ് എവിടെയും ഒരുപോലെ യായിരുന്നു (122).

സുന്നഹദോസ് ഡിക്രിയിലെ 2-ാം മൗത്വാ 1-ാം കാനോൻ 'ബാവായും പത്രനും റൂഹാദക്കദിശായും പട്ടാങ്ങയായ മുഖൊരുവൻതമ്പുരാന്റെ നാമത്താൽ മിശിഹാപിറന്നിട്ടു 1599-ാം കാലം നസ്രാണികൾ ഒക്കെക്കും തലയാകുന്ന 'ക്ലൈമീസ്' എന്ന ശുദ്ധമാന പാപ്പാടെ ഏഴാം ആണ്ടിൽ മലങ്കര രാജ്യത്തെ 'ഉദിയൻപേരൂരേ' 'മത്ത് മറിയം ഉമ്മാടെ' പള്ളിക്കൽ നിന്നും ജൂൺ ഞായർ 21-ാം തീയതി പ്രത്തുക്കാൽ രാജ്യത്തിന് കീഴടക്കുള്ള മെത്രാന്മാർക്കു ശുദ്ധമാന മാർപാപ്പാടെ പ്രമാണത്താലെ തലവനായ മാർ അലക്സീസ് മെത്രാൻ' (123).

1578-ൽ തന്നെ സുറിയാനി റീത്തിൽ പട്ടം സ്വീകരിച്ചവർക്കു വീണ്ടും പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നു ഗോവായിലെ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. വൈപ്പിൻ കോട്ട സിമ്മിനാരിയിൽ സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ചിലർ റോമിലേക്കെഴുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ മാർപാപ്പാ ആ നീക്കത്തെ അനുകൂലിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല

വിവിധതരം പശുക്കൾ അണിഞ്ഞ ഒരു രാജ്ഞിയാണു് സഭ. പലതരം റീത്തുകളത്രേ അവളുടെ ആരേണം എന്ന തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ന്യായം എന്നു് ഫെറോളി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (124).

കേവലം 40 വയസുപ്രായമുള്ള മെനെസ്സിസ്സു് മെത്രാന്മാർക്കുപിന്നെ അനവശ്യമായ യുതികളും സ്വജന പക്ഷം മാത്രം ശരിയെന്നുള്ള ബോധവും പരഹൃദയജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവം മൂലവും സുന്നഹദോസിന്റെ സതം ഫലങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കി എന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന വരും ഉണ്ടു് (125). മലങ്കരസഭയുടെ ഉൾഭരണത്തിൽ യാതൊരു അധികാരവുമില്ലാത്തവരാണ് ഈ സുന്നഹദോസു വിളിച്ചുകൂട്ടിയതെന്നതു വിചിത്രമായി അവശേഷിക്കുന്നു. ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ ഖിക്രികളെ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വിശ്വാസ സംബന്ധമായ രേഖയായി സ്വീകരിപ്പാൻ പാടില്ല എന്ന ചിന്ത പ്രബലമായിരുന്നു (126). ഈ സുന്നഹദോസിന്റെ സാധൂതയേയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയേയും ഫാദർ പ്ലാസിയു്, ഫാദർ തളിയത്തു് എന്നിവർ സകാരണം എതിർന്നുണ്ടു് (127). ഈ നിഗമനത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന റോസു് മെത്രാന്റെ നിഗമനത്തെ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം (128). 1. ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസു് നൈജാമികമല്ല. സുന്നഹദോസിൽ 133 വൈദികരും 20 ശൈയാശന്മാരും 660 അൽമായ പ്രതിനിധികളും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു എന്നാണു് കെ. എൻ. ദാനിയേൽ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൽ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് (129). എന്നാൽ 153 വൈദികരും 671 അൽമായ പ്രതിനിധികളും എന്ന അഭിപ്രായവും ഉണ്ടു് (130). 153 വൈദികരും 660 അൽമായരും സംബന്ധിച്ചു് ഒപ്പിട്ടു എന്നു മറ്റൊരു രേഖയിലും കാണുന്നുണ്ടു് (131). നിരോധിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അഗ്നിക്കിരയാക്കി (132). ഈ സുന്നഹദോസിന്റെതായി 267 കാനോനാകൽ ഉണ്ടു്. സഭയുടെ

നവീകരണത്തിനതകന്നവയോടൊപ്പം ഈ സഭയുടെ ചൈതന്യത്തേയും പൗരസ്ത്യപാരമ്പര്യങ്ങളെയും തട്ടിത്തകർത്ത സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സുന്നഹദോസു വ്യവസ്ഥകളോടു വിരോധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചൈതന്യപുറത്തിറങ്ങി കാൽ കപ്പായത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് കമ്മീസും കമ്മീസിന്റെ സ്ഥാനത്തു് കാൽകപ്പായവും പുറമേ ധരിച്ചു് എല്ലാം തലകീഴായി എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നും പ്രസ്താവമുണ്ടു് (133).

തീരുമാനങ്ങൾ ചർച്ചകളിലൂടെ രൂപംപ്രാപിച്ചു തല്ല, ഏകപക്ഷീയമായ തീരുമാനങ്ങളായിരുന്നു എന്നു കരുതുന്ന ചരിത്രകാരന്മാർ കുറവല്ല. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് സമീപ പൂർവ്വദേശത്തും ഇറ്റാലിയിൽപോലും അനുവർത്തിച്ച നയത്തിനു് വിരുദ്ധമായിരുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ മാർ മെനെസ്സിസ്സി സിദ്ധാന്തിച്ച നയ വൈകൃതങ്ങൾ എന്നതു് സംശയരഹിതമാണു് എന്ന നിഗമനമാണു് കട്ടിനാൽ യൂജിൻ ടിസറാഗ് വച്ചുപുലർത്തിയതു് (134). ഒരു റീത്തിനെ മാറ്റിമാറ്റിച്ചു് ലത്തീൻ റീത്താക്കുന്ന നയം റോമിന്റേതായിരുന്നില്ല. ഉദയംപേരൂർ ഡിക്രികൾ ഔദ്യോഗികമായി റോം അംഗീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്നാലും മാർ ക്ലിമ്മീസ് എട്ടാം പാപ്പായിൽനിന്നും പ്രോത്സാഹനകരമായ ബുദ്ധിമാർ മെനെസ്സിസ്സിനു ലഭിച്ചു എന്നതിനു രേഖയുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ പ്രോത്സാഹനം ഏതു കാര്യത്തിലായിരുന്നു എന്ന സംശയം അവശേഷിക്കുന്നു (135). രൂപതാ സുന്നഹദോസുകൾക്കു് റോമിന്റെ പരിശോധനയുടെ ആവശ്യമില്ലാ എന്നതിനാൽ ഈ സുന്നഹദോസിനു് റോമിന്റെ അംഗീകാരം ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു്. എന്തെല്ലാം വാദിച്ചാൽപോലും പരോക്ഷമായിപ്പോലും മെനെസ്സിസ്സിന്റെ പ്രവർത്തിക്കു് റോമിൽനിന്നും കാനോനികമായി അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നുകാര്യം പകൽപോലെ വ്യക്തമാണു് (136).

2. സുന്നഹദോസുകളുടെ ഉള്ളടക്കം അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവർക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നു. തിരുത്തലുകൾക്കും സ്ഥാനമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ചില നിയമങ്ങൾ എഴുതി ഉണ്ടാക്കി എന്നതിലുപരി ഉദയം പേരൂരിൽ ഒരു സുന്നഹദോസേ ഇല്ലായിരുന്നു.

3. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ദൃസ്സഹമായ പലതും ഈ സുന്നഹദോസിന്റെ നിയമത്തിലുണ്ട്.

4. ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആചാരങ്ങളെയും സമ്പ്രദായങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ഡിക്രികൾ മാർപാപ്പ അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് മാർക പാപം ചെയ്യുന്നതിന് അവർക്ക് അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

5. റോസം മെത്രാന്റെ നിർബന്ധം മൂലമാണ് ഒപ്പിട്ടു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്.

6. സമ്മേളനശേഷം മാർ മെനെസ്സിസ് കറെ നിയമങ്ങൾ കൂടി എഴുതിച്ചേർത്തു.

7. 1603-ൽ മലങ്കര സഭയുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ പലതിനേയും മാനിച്ചു മാർ റോസം ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി.

8. നടപടികളും അതിനുപുറകിലുള്ള ഒപ്പുകളും മെനെസ്സിസിന് അയച്ചുകൊടുത്തു എങ്കിലും അവ നിരാകരിക്കപ്പെട്ടു മാത്രം ഈ ശോസഭാശ്രേഷ്ഠന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു കാണിച്ചു മാർ റോസം എഴുതിയിരുന്നു (137).

വർത്തമാന പുസ്തക ഗ്രന്ഥകാരൻ (1785) എഴുതുന്നു: “സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് (കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക്) തിരിച്ചുവരുവാൻ തയ്യാറായ ആറാം മർത്തോമ്മാ (മാർ ദീവനാസേയാസ് പ്രഥമൻ) ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസിനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല (138).

സുറിയാനി കർബ്ബാനയിലെ കൂദാശാ വചനങ്ങൾ ലത്തീൻ ക്രമത്തിന് അനുസരണമാക്കി ഭേദപ്പെടുത്തി. “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ (ENIM) ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇത് നിങ്ങൾക്കും വളരെപ്പേർക്കും ആയി ചിന്തപ്പെടുന്ന പുതിയതും നിത്യമായതുമായ നിയമത്തിലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യമായ എന്റെ രക്തത്തിന്റെ കാസായാകുന്നു” കാസാ കൂദാശ ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ചൊല്ലുന്ന “ഇത് നിങ്ങൾക്കും എന്നേക്കും അച്ചാരമായിരിക്കും” (HOC ERIT VOBIS PIQUS IN SAECULA SAECULORUM) എന്നത് കൂദാശാ വാക്യമല്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. IN SAECULA SAECULORUM എന്നത് USQUE AD CONSUMATIONEM SAECULI എന്നു മാറ്റി (139).

പേരുകളിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ ഇവയാണ്. “പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസിന്റെ സിംഹാസനം” എന്നത് “റോമാസിംഹാസനമെന്നും” “മിശിഹായുടെ മാതാവ്” എന്നത് ദൈവമാതാവെന്നും മാറ്റുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. മറിയം ദൈവമാതാവാണ് എന്ന സംപൂജ്യ ബഹുമതി നൽകിക്കൊണ്ട് നസ്രാണി വൈദികർ നടത്തിവന്ന പ്രസംഗത്തെ (140). നെസ്തോറിയൻ വിപരീതോപദേശം ആരോപിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയാൽ മാർ മെനെസ്സിസ് പടെ അവഗണിച്ചിരിക്കണം. “മിശിഹാ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകേൾക്കട്ടെ” എന്നതിനോടു റോമൻ കർബ്ബാനയിലെ TE IGITUR എന്ന ഭാഗം കൂടി ചേർത്തു.

പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെയും അംഗീകരിച്ചിരുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും മെനെസ്സിസ് മനഃപൂർവ്വം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് വേദവിപരീതം ആരോപിച്ചത്. ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പ്രാർത്ഥനകൾ ഇവയാണ്. ‘കൂദാശം ഇത്തോ’ നാളിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ: “എന്നനേക്കു മായി സഭ പണിയപ്പെട്ടി

രിക്കുന്നു എന്നും രാജാക്കന്മാരാലും ശക്തികളാലും അവർ പരാജിതരാകുകയില്ല എന്നും റോമാപരയുന്നു. മത്താ.16:18 പത്രോസ് പൗലൂസ് ശ്രീഹന്മാരുടെ തിരുന്നാളിൽ: - “രാജാക്കന്മാരുടെ നഗരവും സ്വർഗ്ഗീയ മണലുള്ളതെങ്കിലും മണവാട്ടിയുമായ മഹത്വമുള്ള റോമായെ, നീ ഭാഗ്യവാതിയാകുന്നു.....നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ വിശ്വസ്തയായ സഭയെ പത്രോസിന്റെ സ്ഥിരതയിന്മേൽ പണിതു. അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ആദ്യജാതനും തലവനുമായ യോനായുടെ പുത്രൻ ശൈമൊനേ നീ ഭാഗ്യവാതിയാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അനുതാപികൾക്കു വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിന്റെ നാമൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ നിനക്കു തന്നു. പത്രോസേ നീ ഭാഗ്യവാതിയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ നീയാകുന്നു അടിസ്ഥാനം.” “റോമൻ തിരുവീഥിയിലൂടെ പന്തിരുവരുടെ തലവനായ പത്രോസ് സാത്താന്റെ ആലയങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. വിജാതീയരുടെ സഭ നിനക്കു ഇന്നു കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നു. ഏന്തെന്നാൽ പന്തിരുവരുടെ തലവനായ പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസമാകുന്ന പാരമേൽ നീ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനമിട്ടു. നിന്റെ ആണാടുകളെയും പെണ്ണാടുകളെയും മേയിക്കാനായി പത്രോസിനെ ഏല്പിച്ചു മിശിഹായേ.....” (141)

സുറിയാനി കാനോനാ നമസ്കാരം സമൂലം ലത്തീനീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തെ വൈദികർ ശക്തിയുക്തം എതിർത്തതിനാൽ മെനെസ്സിസ് അതിൽ നിന്നും പിൻമാറി (142).

കാർമ്മികൻ ഉമിനീർ തള്ളവിരലിലെടുത്തു സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ ചെവിയിൽ പുരട്ടുന്ന അനാരോഗ്യകരമായ പതിവ് ലത്തീൻ റീത്ത് നീക്കം ചെയ്തു എങ്കിലും മലബാർ റീതുതുകാർ അത് ഇപ്പോഴും പുലർത്തുന്നതായി ഫാദർ വെള്ളിയാൻ ആരോപിക്കുന്നു (143).

മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ കബറിൽ നിന്നെടുത്ത മണ്ണുചേർത്തു വിശുദ്ധീകരിച്ച ജലമായിരുന്നു മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഹന്നാൻവെള്ളം തൽസ്ഥാനത്ത് നിർബന്ധിതമാക്കി(144). നെറ്റിയിലും അധരത്തിലും നെഞ്ചിലും വിരലുകൊണ്ട് കുരിശുവരക്കുന്ന പോർട്ടുഗീസുകൃമം നടപ്പിലാക്കി. ത്രോണോസ് അലങ്കരിക്കുവാൻ പ്രതിമകൾ പണിയണമെന്നും വാർപ്പ മണി നിർബന്ധമാണെന്നും നിഷ്കർഷിച്ചു. ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യസാധ്യത്തിനായി 8 നോമ്പിലെന്നപോലെ 'ജേന'മിരിക്കുന്നത് നിരോധിച്ചു. ഏതാനും നന്മകൾ നൽകുന്നതോടൊപ്പം മാർത്തോമ്മായുടെ പാപന്വര്യങ്ങളെയും റീത്തിന്റെ പാവനതയേയും അദ്ദേഹം ചവിട്ടി മെതിച്ചുകളഞ്ഞു.

നന്മക്കായാലും തിന്മക്കായാലും അദ്ദേഹം ചെയ്തതെല്ലാം അനധികൃതമായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു രൂപതാ സുന്നഹദോസു കൂട്ടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമില്ലായിരുന്നു. അനധികൃത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ദുർഭാഗസന്തതിയാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ (മലബാർ) റീത്ത് എന്ന് പണ്ഡിതനും ഭക്തനും ചൈതന്യവാനുമായ ഫാദർ റ്റോസിയസ് പ്രലപിക്കുന്നു.(145).

ഏതായാലും സുന്നഹദോസ് അനിർവാര്യമായ പിളർപ്പിന് ആക്കംകൂട്ടി എന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ നൂറ്റാണ്ടുകളായ ചരിത്രങ്ങളുടെ അവശേഷിപ്പിനെ കാണാനിടയാകാത്തവിധം അഗ്നിക്കിരയാക്കി. ഉദയംപേരൂരിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളും അതിന്റെ അവശേഷങ്ങളും കാണുന്നായി ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ ജിജ്ഞാസമൂലം അവിടെ പോവുകയുണ്ടായി. അന്നവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വയോവൃദ്ധനായ ഒരു അഭിവന്ദ്യ വൈദികനിൽ നിന്നും മറ്റു ചില വയോവൃദ്ധന്മാരിൽ നിന്നും കേൾക്കുവാനും

ശ്രീകൃഷ്ണൻ. ഇടയായ ഭരതസത്യങ്ങൾ എത്ര ശിലാഹൃദയനിൽനിന്നും പ്രവഹിക്കുന്ന അശ്രുക്കളാൽ തടയാൻ ആവാത്തവിധം ഹൃദയഭേദകങ്ങളായിരുന്നു.

ലത്തീൻ ആരാധനാക്രമം സുറിയാനി പദങ്ങളിലൂടെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠങ്ങളായി. സുറിയാനി സംസ്കാരങ്ങളും മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമങ്ങളെന്ന അഭിമാനത്തോടെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച പാരമ്പര്യങ്ങളും ജാതീയമായ ഭക്തസത്യവും തമ്മിൽ പൊരുട്ടി. അർക്കദയോപ്പോസ് കാലാകാലങ്ങളായി ഉണ്ടായിരുന്നതും പേർഷ്യൻ സഭയും (സെല്യൂഷ്യ) കത്തോലിക്കാ (കൽദായ പാത്രിയർക്കാ) സമാപനവും മലങ്കരസഭ ഒന്നാകെയും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും പ്രജകളും അംഗീകരിച്ചുവെച്ചിരുന്നതുമായ സവിശേഷാധികാരങ്ങൾ ക്രമശഃ വെട്ടിക്കുറച്ചുകൊണ്ടുവന്നു (146).

കർബ്ബാനയിലെ വായനകൾ ലത്തീൻ രീതിയിലേതുപോലെയാക്കി. മലങ്കരയിലെ അംഗീകൃതമൂലമായിരുന്ന 'പുഴിത്താ'യിൽ നിന്നുള്ള വായനകളിൽ ലത്തീൻ വ്യംഗാത്തായുമായി യോജിക്കാത്ത ഭാഗമെല്ലാം ലത്തീൻ പരിഭാഷയ്ക്കു സമാനമാക്കിത്തീർത്തു. ഉദാ: മരിച്ചവരുടെ അനുസ്മരണദിനത്തിലെ ലേഖനം 1 കോരിന്തി; 15: 51 'നാമെല്ലാവരും നിദ്രപ്രാപിക്കയില്ല. എന്നാൽ..... നാമെല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും.' എന്നതിനുപകരം 'തീർച്ചയായും നാമെല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടുകയില്ല' എന്നാക്കി (146B).

സുന്നഹദോസ് 6 ദിവസംകൊണ്ട് 9 ആകൃതകൾ പാസാക്കിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു (147). പിന്നീട് മലങ്കരയിലെ പ്രമുഖപള്ളികളിൽ സർവാധികാരിയെപ്പോലെ പ്രവേശിച്ചു. കൽപ്പിച്ചും അനുസരിപ്പിച്ചും മഹറോൻ ഭീഷണി ഉയർത്തിയും 1599 ജൂലായ് ആരംഭം മുതൽ ആരംഭിച്ച ജൈത്രയാത്ര നവംബർ 16-ാം തീയതി

ഗോവായിൽ തിരിച്ചെത്തിയതുവരെ തുടർന്ന് (148). 1599 ഡിസംബർ 20-ാം തിയ്യതി ഫാദർ റോസ് എസ്. ജെ. യെ മാർ അബ്രഹാമിന്റെ പിൻഗാമിയായി അങ്കമാലി യുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററാക്കി. പിന്നീട് 1601 ജനുവരി 25-ാം തിയ്യതി അദ്ദേഹത്തെ അങ്കമാലിയുടെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. സുറിയാനിക്കാരെ അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയപ്പെടുത്തി. അങ്കമാലിയെ ഗോവായുടെ സാമന്ത രൂപതയാക്കി, അങ്കമാലിയിൽ നിന്നും ആസ്ഥാനം കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കു മാറി. തദ്ദേശ അങ്കമാലിയുടെ അധികാരം പോർട്ടുഗൽരാജാവിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കി.

അദ്ധ്യായം 18

മലങ്കരസഭ ലത്തീൻ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ

1603 ഡിസംബർ 3-ാം തിയ്യതി ബിഷപ്പ് റോസ് എസ്. ജെ. അങ്കമാലിയിൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഉദയംപേരൂരിൽ കൈക്കൊണ്ട പല തീരുമാനങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു. പലതും തിരുത്തലിന് വിധേയമാക്കി. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് അസാധുവാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ ഡിക്രികൾ എഴുതിച്ചേർത്തുകൊണ്ടും പഴയവ തിരുത്തിക്കൊണ്ടും മാർ മെനെസ്സിസ് ചെയ്ത കയ്യൊക്കട്ടി ഗൗരവതരമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഉദയംപേരൂർ തീരുമാനങ്ങൾ നിരാകരിക്കണമെന്നും അങ്കമാലി നിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടണമെന്നും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ പ്രഥമ ലക്ഷ്യം നേടി എന്നു കരുതാമെങ്കിലും അങ്കമാലി നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല (149). അങ്കമാലി സുന്നഹദോസിന്റെ രേഖ ഇതുവരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ റോസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച

കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപരയുടെ നിയമവലിയിൽ പ്രസ്തുത തീരുമാനങ്ങൾ കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഒരു മലയാളം പകർപ്പ് വത്തിക്കാൻ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട് (150).

1552-ന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭക്കാർ കൊടുങ്ങല്ലൂർകോളജ് വിട്ടൊഴിഞ്ഞു. ഫ്രാൻസിസ്കന്മാർ സുറിയാനീയിൽ വ്യുൽപ്പത്തി ഇല്ലാത്തവരും അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ പരിശീലനം ലഭിക്കാത്തവരും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈശോ സഭക്കാർ പ്രഗത്ഭരായിരുന്നു. അവരാണ് 1581-ൽ വൈപ്പിൻകോട്ട സിമ്മിനാരി പണിയിച്ചത്. അതേസമയം സുറിയാനിക്കാർക്കായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിദ്യാലയവും നടത്തിപ്പോന്നു. പ്രത്യേകമായ യാതൊരവകാശവും കൂടാതെയാണ് ഈശോ സഭക്കാർ സുറിയാനിക്കാരുമായി ബന്ധം പുലർത്തിയത് (151).

അലക്സാത്രിയായിലെയും ബാബിലോണിലേയും (സെല്യൂഷ്യാ) പാത്രിയർക്കീസുമാറ്റം തടയാൻ ഒരു ലത്തീൻകാരനെ മെത്രാനാക്കണം, അതിൽ ഈശോ സഭക്കാർക്കു മുൻഗണന നൽകണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. ഇതു മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റോം പിന്തുടർന്നുപാരമ്പര്യത്തിനു വിരുദ്ധമാണ് പുതുതായി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാൻ കൊച്ചി മെത്രാനേപ്പോലെ ഗോവായുടെ സാമന്തനായിരിക്കണം. അങ്ങനെയാണ് റോസ് എസ്. ജെ. മെത്രാൻ പദത്തിലെത്തിയത്.

അത്യന്തം ക്രാന്തദർശിത്വമുള്ള ഒരു ഉപദേശം ഇതിനകം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു തള്ളപ്പെട്ടു എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. മാറോനീത്താ റീത്തിൽപ്പെട്ട ഏബ്രഹാം ജോർജ്ജ് എന്ന ഈശോസഭാംഗം 1593 ഡിസംബർ 15 ന് ഒരു യഥാർത്ഥ ക

ത്തോലിക്കാ ഇടയനെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നൽകണമെന്നു കാണിച്ചു തന്റെ സഭാ ശ്രേഷ്ഠനെഴുതിയിരുന്നു. കൽദായ റീത്തുകാരനെ മെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്കരുത്. കഴിയുമെങ്കിൽ സിറിയായിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വൈദികനായിരിക്കണം. ഒരു മാറോനീത്തുകാരനായ 'മോസസ്സി' നെയാണ് അദ്ദേഹം ശുപാർശ ചെയ്തത്. പോർട്ടുഗീസുകാരനോ ഈശോ സഭാംഗമോ ആയ ആരും സിറിയാനി മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലായെന്നു അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു (152). ഫ്രാൻസിസ്കനായ കൊച്ചിയിലെ ലത്തീൻ മെത്രാൻ അധികാര പരിധിയിലുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ താമസിക്കുന്നതിനുള്ള റോസു മെത്രാൻ നീക്കത്തെ കൊച്ചി മെത്രാൻ എതിർത്തു. റോസു മെത്രാൻ അനുസ്യൂതമായ അപേക്ഷ പരിഗണിച്ചു മാർ പൗലുസു പഞ്ചമൻ പാപ്പാ 1608 ഡിസംബർ 22 നു അങ്കമാലിയെ വിണ്ടു. അതിമെത്രാസനമാക്കി ഉയർത്തി. രണ്ടു വർഷത്തിനുശേഷം കൊച്ചിയെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കൊച്ചി എന്നീ രണ്ടു രൂപതകളായി വിഭജിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെ ഭരണം അങ്കമാലി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഏല്പിച്ചു. അതുവഴി ഗോവായുടെ പിടിയിൽനിന്നും അങ്കമാലി സ്വതന്ത്രയായി (153).

അർക്കദയാക്കോൻ ക്രമശഃ തഴയപ്പെട്ടു എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. 1618 വരെ അദ്ദേഹം മൗനം അപലംബിച്ചു. എങ്കിലും രോഷം ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അർക്കദയാക്കോനെ അറിയിക്കാതെ വൈപ്പിൻകോട്ടസിമ്മിനാരിയുടെ സുപ്പീരിയറെ റോസു മെത്രാൻ അർക്കദയാക്കോനായി നിയമിച്ചു. അർക്കദയാക്കോൻ ഇതിനെ ശക്തിയുക്തം പ്രതിഷേധിച്ചു. ഈ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം 4 കൊല്ലം നീണ്ടുനിന്നു (154). റോസു മെത്രാൻ 1624 ഫെബ്രുവരി 18 നു കാലം ചെയ്തു. പാവൂർ കോട്ടയൽ പള്ളിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. തുടന്നു അർക്കദയാക്കോൻ ഭദ്രാസന ഭരണം ഏറ്റെടുത്തു.

പിന്നാലെ ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ ബ്രിട്ടോ അങ്കമാലി മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഗോവായിൽവെച്ച് അഭിഷേചിക്കപ്പെട്ടു. വേദപ്രചാരതിരുസംഘത്തിൽ നിന്നും (The Sacred Congregation de Propaganda Fide) 'അപ്പോസ്തോലിക് മിഷനറി' എന്ന ബഹുമതി പ്രാപിച്ച 'ഫ്രാൻസിസ് ഡൊണാറ്റി' എന്ന ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം ആരംഭിച്ചു (155). കടുത്തുരുത്തിയിലാണ് അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നത്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വീക്ഷണത്തിൽ, 'ഡൊണാറ്റി' കഴുപ്പക്കാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാലയം വൈപ്പിൻ കോട്ടയ്ക്ക് എതിരായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു.

1628-ൽ അർക്കദയാക്കോണിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ഈശോ സഭക്കാരുടെയും മേലുള്ള കടന്നാക്രമണ സ്വഭാവമുള്ളതുമായ റിപ്പോർട്ടുമായി ലിസ്ബണിലെ 'അപ്പോസ്തോലിക് കളക്ടർ' റോമിലേക്കുപോയി. 1630 സെപ്റ്റംബർ 16 ന് പ്രൊപ്പഗന്ദായുടെ സമ്പൂർണ്ണ സമ്മേളനം റിപ്പോർട്ട് പരിശോധിച്ചു. ഫാദർ ഡൊണാറ്റി ഒരു ഇറ്റാലിയൻ ആയിരുന്നതിനാൽ പോർട്ടുഗീസ് രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുകയില്ലാ എന്ന ധാരണയിൽ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കത്തക്കവണ്ണം നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യാൻ പ്രൊപ്പഗന്ദാ സമ്മേളനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇതീരമാനം നടപ്പായില്ല. 1646-ൽ കൊച്ചി മെത്രാനായ 'മൈക്കിൾ ഡിക്രൂസ് റാങ്കൽ' ഈശോസഭക്കാരല്ലാത്ത മറ്റു സന്യാസസമൂഹം മലബാർ സുറിയാനിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുതെന്നുള്ള പോർട്ടുഗീസ് രാജാവിന്റെ ഉത്തരവിനെ അപലപിച്ചു കൊണ്ടുള്ളകത്തു് പ്രൊപ്പഗന്ദാ തിരുസംഘത്തിനയയ്ക്കാൻ തയ്യാറായവിവരം കെ. വർത്ത് (K.Worth) സാക്ഷിക്കുന്നു. അക്ക

ജയാക്കോന്റെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് 120 പള്ളി കളും 2,50,000 വിശ്വാസികളും 100 വൈദികരും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളും അന്ന് സഭയിലുണ്ടായിരുന്നു (156).

മലങ്കരസഭയിലെ പ്രവർത്തനം അവതാളത്തിലായി. വിവരം അർക്കദയാക്കോൻ 1632-ൽ പോർട്ടുഗീസ് രാജാവിനും 1634 ജനുവരിയിൽ പ: സി.ഹാസനത്തിലേക്കും എഴുതി തദ്ദേശീയ വൈദികരുടെ ജോലി പരിമതി കല്പിക്കപ്പെട്ടു. നവവൈദികരുടെ സംഖ്യ കുറച്ചു. വൈദികർ പ്രസംഗിക്കുന്നത് തടയപ്പെട്ടു. ഉദയംപേരൂർ സിനഡിലെ തീരുമാനപ്രകാരം മൂന്നു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ കൂടേണ്ട സമ്മേളനം മുടങ്ങി. ഈശോ സഭക്കാരല്ലാത്തവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തി (157). ഇക്കാര്യങ്ങൾതന്നെ ഫാദർ ഡൊണാറിയും പ: സി.ഹാസനത്തെ അറിയിച്ചു (158). മലങ്കരസഭയുടെ പതിവനുസരിച്ച് വികാരിയെ നിയമിക്കുന്നത് അർക്കദയാക്കോന്റെ ആലോചന പ്രകാരമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ അതിനുവിരുദ്ധമായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ഇടപ്പള്ളിയിൽ കൂടിയ വൈദികസമൂഹം അർക്കദയാക്കോനെ പിന്തുടങ്ങി എന്നതിന്റെ പേരിൽ 1634-ൽ ഈശോ സഭക്കാർ പ്രസ്തുത വൈദികസമൂഹം പിരിച്ചുവിട്ടതായി ഇ. ആർ. ഹംബേ എസ്. ജെ. ആരോപിക്കുന്നുണ്ട് (159).

അർക്കദയാക്കോന്റെയും ഫാദർ ഡൊണാറിയുടെയും അപേക്ഷയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈശോസഭക്കാരല്ലാത്ത സന്യാസികളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നവർക്ക് തിരുസംഘം മഹറോൻശിക്ഷ വിധിച്ചു. 1637-ൽ ഗീവറുഗീസ് അർക്കദയാക്കോൻ കാലം ചെയ്തു. സ്റ്റീഫൻ ബ്രിട്ടോമെത്രാനും മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സ്വീകാര്യനല്ലായിരുന്നു. തുടന്ന് തോമസ് അർക്കദയാക്കോൻ ഗീവറുഗീസ് അർക്കദയാക്കോന്റെ പിൻഗാമിയായി ഭരണഭാരമേറ്റു. ബിഷപ്പ്

ബ്രിട്ടേയ്ക്കും തേയോ അർക്കദയാക്കേന്ദ്രം ഭിന്നഗ്രൂപ്പങ്ങളിലായി നില ഉറപ്പിച്ചു. 1641-ൽ ബിഷപ്പ് ബ്രിട്ടോ മരിച്ചു.

1641-ൽ മൂന്നാമത്തെ ലത്തീൻ മെത്രാനായി ബിഷപ്പ് ഗാർസിയോ എസ്. ജെ. നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പടിപടിയായി കുറച്ചുകൊണ്ടുവന്ന, അർക്കദയാക്കോന്റെ ശേഷിച്ച അവകാശങ്ങളുടെമേലും ഇദ്ദേഹം കൈവെച്ചു (160). തങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾക്ക് നിവാരണം ഉണ്ടാക്കിത്തരാൻ റോമിലേക്കും ഒരു സുറിയാനി മെത്രാനെ അയച്ചുതരുവാൻ കൽദായ കത്തോലിക്കാ പാത്രീയർക്കീസിനും തോമ്മാ അർക്കദയാക്കോൻ ഏഴുതി. പക്ഷേ യാതൊരു പ്രതികരണവും ദൃശ്യമായില്ല. അലക്സാന്ദ്രീയാ പാത്രീയർക്കീസിനും മലങ്കരയിൽനിന്നും അപേക്ഷ ചെന്നു (161).

അദ്ധ്യായം 19

മാർ അഹത്തള്ളായുടെ ആഗമനവും കുതൻകുരിശു സത്യവും

തനതായ വ്യക്തിത്വം നില നിർത്തുവാനുള്ള യജ്ഞം

സാർവത്രിക സഭാ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് (റോമാസിംഹസേനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലേക്ക്) പ്രവേശിക്കുകയാൽ സ്വന്തജനങ്ങളായ യക്കോബായക്കാർക്കു തിരസ്കൃതനായ മാർ അഹത്തള്ളാ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അലക്സാന്ദ്രീയായിലെത്തിയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ആലപ്പോഴിലാണ് ജനിച്ചത്. ദമസ്കോസിലെ യക്കോബായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കെ ഇദ്ദേഹം സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായി. മലങ്കരസഭയിൽനിന്നും ലഭിച്ച അപേക്ഷകളുടെ വിവരം അലക്സാന്ദ്രീയാ പാത്രീയർക്കീസ് മാർ അഹത്തള്ളായെ ധരിപ്പിച്ചു.

സുറിയാനി മെത്രാനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് മാർ അഹത്തള്ളാ സ്വീകാര്യനായിരിക്കും എന്ന് ഇരുവരും കരുതിയിരിക്കണം. ഏതായാലും മാർ അഹത്തള്ളാ മൈലാപ്പുരിൽ എത്തി (162). അദ്ദേഹം വേഷപ്രകരണനായിട്ടാണ് മൈലാപ്പുരിൽ ഇറങ്ങിയത്. വി: തോമ്മാശ്രീഹായുടെ കബറിടത്തിൽ ചെന്നിരുന്ന ചെങ്ങന്നൂർ സ്വദേശി ഇട്ടി ശെമ്മാശനും കുറവിലങ്ങാട്ടു സ്വദേശിയായ കര്യൻ ശെമ്മാശനും മാർ അഹത്തള്ളായെ കണ്ടുമുട്ടി. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച ശെമ്മാശനാർ അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരയിലെത്തിക്കുവാൻ ഉള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം മാർ അഹത്തള്ളാ കൊച്ചിയിലെത്തി. എന്നാൽ കക്കിറങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പോർഗീട്ടുകാർ അനുവദിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഗോവായിലേക്കും പിന്നീട് പോർട്ടുഗലിലേക്കും അയച്ചു. അദ്ദേഹം യാത്രാമദ്ധ്യേ പാരീസിൽച്ചെന്ന് കാലം ചെയ്തു എന്ന് ഗാർസിയ മെത്രാൻ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു (163).

മാർ അഹത്തള്ളായുടെ തിരോധാനത്തെ പറ്റി ചരിത്രകാരന്മാർ വിവിധ പാഠാന്തരങ്ങളാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. വാസ്തവം എന്തായാലും മാർ അഹത്തള്ളായെ കൊച്ചിക്കായലിൽ മുക്കിത്താഴ്ത്തിക്കൊന്നു എന്ന വാർത്ത കോട്ടമ്പോലേ പടർന്നു. മാർ അഹത്തള്ളായെ സ്വീകരിക്കുവാൻ എത്തിയ 25000 മലങ്കര മക്കൾ കേട്ടത് ഈ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വാർത്തയാണ്. ദുഃഖാർത്തരായ മലങ്കര മക്കൾ ആർത്തലച്ച് മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ എത്തി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കരിശിൽ കയറുകെട്ടി ആബലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും ഏകസ്വരത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. 'ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ സന്താന പരമ്പരകളും ഗാർസിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായേയോ പൗരസ്ത്യരെയോ അംഗീകരിക്കുകയില്ല. ഇതുസത്യം'. അങ്ങനെ വിഖ്യാതമായിത്തീർന്ന കൂനൻകരിശു സത്യം.

1653 ജനുവരി 3-ാം തിയ്യതി വെള്ളിയാഴ്ച പകൽ മൂന്നു മണിക്ക് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു (164).

തുടർന്ന് ഇടപ്പള്ളിയിൽ പള്ളിപ്രതിപുരപ്പയോഗം ചേർന്നു. 1653 മെയ് 22-ാം തിയ്യതി ആലങ്ങാട്ടിൽ വെച്ച് ഒരു മഹായോഗം ചേരുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈശോസഭക്കാരനായി തങ്ങൾക്ക് ബന്ധമില്ലെന്നും സ്വജാതിക്കാരനായ സുറിയാനി മെത്രാനെ തന്നെ കിട്ടണമെന്നും തൽക്കാലം അതിനു താമസമുണ്ടായാൽ മറ്റു സന്യാസസമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു തരണമെന്നും കാണിച്ച് റോമിലേക്ക് അപേക്ഷ അയച്ചു (165). പ്രതീക്ഷിച്ചവിധം കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങുകയില്ലെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. മെത്രാന്റെ അഭാവത്തിൽ ലത്തീൻ നുകത്തിനു വീണ്ടും കീഴ്പ്പെടുത്തേണ്ടതായി വരുമെന്നുള്ള സന്ദേഹം വർദ്ധിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 20

ലത്തീൻ സഭാഭരണം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു

തന്നിമിത്തം മുൻ നിശ്ചയപ്രകാരം 1653 മെയ് 22-ാം തിയ്യതി ആലങ്ങാട്ടു യോഗം ചേർന്നശേഷം 12 വൈദികർ ചേർന്ന് തോമ്മാ അക്രൈമുകോനെ മെത്രാനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു കൊണ്ട് തലയിൽ കൈവെച്ചു (166). പാരമ്പര്യമായി മെത്രാനുചേർന്ന മിക്ക അവകാശാധികാരികളും ഉണ്ടായിരുന്ന തോമ്മാ അക്രൈമുകോൻ ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ മനഃസ്സാക്ഷികളുണ്ടായിരിക്കെത്തന്നെ മെത്രാനു ചേർന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. അതുമുതൽ അദ്ദേഹം മാർതോമ്മാ ഒന്നാമൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുവാൻ തുടങ്ങി.

മലങ്കരയിലെ പിളർപ്പിന്റെ ആഴം ഗ്രഹിക്കുവാനായി നിയുക്തരായ കർമ്മലീത്താ വൈദികർ 1657 ഫെബ്രുവരി 22-ാം തിയ്യതി കേരളത്തിലെത്തി. മാർത്തോമ്മായെ ലത്തീൻഭരണത്തിനു വിധേയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. തന്നിമിത്തം മാർത്തോമ്മായെ സഭാബന്ധത്തിൽനിന്നും വിചേരിച്ചുകൊണ്ട് 1659 ജൂലൈ 26 ന് പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായി (167). 1659 സെപ്റ്റംബർ 3 ന് ഗാർസിയായെത്രാൻ അന്തരിച്ചു. അപ്പോസ്റ്റോലിക് കമ്മീസറിയുടെ പ്രേരണപ്രകാരം കൊച്ചിരാജാവ് തന്റെ രാജ്യാതിർത്തിയിൽ നിന്നും മാർത്തോമ്മായെ ബഹിഷ്കരിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം തെക്കുംകൂർ രാജ്യാതിർത്തിയിൽ പ്രവർത്തനം തുടന്നു. അവിടെനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ ശ്രമമാരംഭിച്ചു. കമ്മീഷനംഗമായിരുന്ന ഫാദർ സെബാസ്റ്റ്യാനി 1661-ൽ മെത്രാനായിതിരിച്ചുവന്നു. മാർത്തോമ്മായെ തടവിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു (168).

1663 ജനുവരി 7 ന് ഡച്ചുകാർ കൊച്ചി പിടിച്ചടക്കി മുന്യുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ വിദേശികളെയും അവർ ബഹിഷ്കരിച്ചു. തന്നിമിത്തം ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഒരു അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനായ പറമ്പിൽ ചാണ്ടി (അലക്സാണ്ടർ) കത്തനാരെ 1663 ജനുവരി 31 ന് കടുത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽവെച്ച് മെത്രാനായി അഭിഷേചിച്ചശേഷം സെബാസ്റ്റ്യാനി തിരിച്ചുപോയി.

1665-ൽ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ റോമാ സിംഹാസനവുമായി ഐക്യപ്പെടുവാൻ അഭിലഷിച്ചതുമൂലം അമ്പലക്കാട്ടുള്ള ജസ്യൂട്ട് പുരോഹിതനെ സമീപിക്കുവാൻ ഒരു പ്രതിനിധിയെ അയച്ചു (169). താനൊരു മെത്രാനല്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും മെത്രാനടുത്തു പ്രവർത്തിയിൽനിന്നും വിരമിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ഇശോ സഭക്കാർ ഉപദേശിച്ചു. ഉപദേശം വിഫലമായി. ഇതിനിടയിൽ മെ

ത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ സാധുത നിലനിർത്തുവാനായി വിവിധ സഭാ കേന്ദ്രങ്ങളുമായി മലങ്കരസഭ ബന്ധപ്പെട്ടു. ഈ യത്നത്തിനു ചെവികൊടുത്തത് യറുശലേമിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന യാക്കോബായ മെത്രാനാണ് (170).

അദ്ധ്യായം 21

മലങ്കരസഭ മാർതോമ്മാമാരുടെ ഭരണത്തിൽ

അത്യോഖ്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കു സിംഹാസനവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു?

1665 മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ സുപ്രധാനവും നിണ്ണായകവുമായ വഷമാണ്. 1613 വഷം പിന്നിട്ട മാർതോമ്മാശ്രീഹായുടെ പൈതൃകവും സുറിയാനിപാരമ്പര്യവും ഒരു പുതിയപാത സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായത് 1665 ലാണ്. ഈ പുതിയപാത നിത്യനാശത്തിലേക്കുള്ള വഴിയാണെന്നു കല്പിച്ചവരുണ്ട്. വേദനയോടെ അതിനെന്ദോക്കിക്കണ്ടവരുണ്ട്. സാർവത്രികസഭയിൽ നിന്നുള്ള വിച്ഛേദനമായി മനസ്സിലാക്കിയവരുണ്ട്. എന്തുതന്നെയായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയ്ക്കുമുമ്പിൽ ഉയർന്ന ചോദ്യചിഹ്നത്തിനുള്ള വ്യക്തമായ മറുപടി അതൃമാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്.

ഇന്നു നാം കാണുന്ന കേന്ദ്രീകൃത ഭരണക്രമമില്ലാത്ത സാർവത്രിക സഭയിൽ പ്രാദേശികമായി ഉയർന്നിട്ടുള്ള ചേതസ്സിനെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള കഠിന യത്നമായി നാമിതിനെ മനസ്സിലാക്കണം. ഒരേസമയം പ്രാദേശികവും സാർവത്രികവുമായ മലങ്കരസഭയുടെ പൈതൃകം,

സംസ്കാരം ഇവ വികലമാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രാദേശിക സംപൂർണ്ണതയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു. റോമാ സിംഹാസനത്തിന്, സാർവത്രിക സഭയുടെ ഒരു അവിഭാജ്യ ഘടകമായ മലങ്കര സഭയുടെ ആ അഭിവാഞ്ചയേയും അവകാശത്തേയും അംഗീകരിച്ചാദരിക്കുവാൻ "പാത്രീയക്കീസോ" അധികാരം പ്രതിബന്ധം സൃഷ്ടിച്ചു. ആ പ്രതിബന്ധത്തെ തട്ടിയകറ്റുവാൻ പാത്രീയക്കീസു സഞ്ചരിക്കേണ്ടതായി വന്നു. എന്തിനുവേണ്ടി; സാർവത്രികസഭയിൽ നിന്നോ റോമാ സിംഹാസനവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നോ അകലുവാനല്ല; പ്രാദേശിക സഭയുടെ അവകാശങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ പരമ്പരാഗതമായി രാജ്യവും രാജ്യവാസികളും-പേർഷ്യൻ പാത്രീയർക്കോ സ്ഥാപനവും മലങ്കരസഭ ഒന്നാകെയും അംഗീകരിച്ചാദരിച്ചിരുന്ന ഈ സഭയുടെ പദവി സംരക്ഷിക്കുവാൻ അവഗണനീയമല്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗം അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യത്തെ ആദരിച്ചാംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി.

ഇതിന്റെ പ്രഥമപടിയായി മാർഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ആഗമനം പരിഗണിക്കാമെന്നുതോന്നുന്നു. 1665-ൽ ഡച്ചുകാരുടെ സഹായത്തോടെ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനെ മേൽപ്പട്ടനൽവരത്താൽ പൂർണ്ണനാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വന്നുചേർന്ന മാർഗ്രീഗോറിയോസും, പാത്രീയക്കീസും എന്നപേരിലും വിളിക്കപ്പെട്ടു (171) എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹം "യറുശലേം പാത്രീയക്കീസും" എന്ന ബഹുമാനപ്പേരുള്ള യറുശലേം മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കണം. (172).

ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്ന അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം നൽകിയില്ല എന്നു കരുതുന്ന ചരിത്രകാരന്മാരുണ്ട് (173). യാക്കോബായ, പ്രൊട്ടസ്റ്റാന്റ് ചരിത്രകാരന്മാർ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം നൽകി എന്ന നിഗമനമാണ് സ്വീകരിച്ചു

കാണുന്നതും. എന്നാൽ അതിനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിനുശേഷം ഭരണമേറ അഞ്ചു മാർ തോമ്മാമാരുടെ കാര്യത്തിലും ഈ സന്ദേഹം നിലവിലുണ്ട്. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാന നൽകലും അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തിട്ടില്ലായെന്നു കരുതുവാൻ രണ്ടു കാരണങ്ങൾ പ്രകടമായിട്ടുണ്ട്.

1 ഹുദായകാനോൻ അനുസരിച്ചു ചുരുങ്ങിയത് സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുൾപ്പെടെഎങ്കിലും മൂന്നു മെത്രാന്മാർ സാധുവായ കൈവെയ്പ്പിനു ആവശ്യമാണ് (174). ആ ക്രമം ഇവിടെ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

2 അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു മെത്രാൻ ഒരു പുതിയ പേരു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതും ഇവിടെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല.

മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം കൊടുത്തു എന്നു കരുതുന്നവരെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ഇവ ഉപയോഗപ്പെട്ടേക്കാം.

1 പേർഷ്യൻ പാത്രീയർക്കും സ്ഥാപനം ചെയ്തിരുന്ന തുപോലെ ഈ സഭയെ ധന്യമാക്കുക എന്നതിലുപരി മറ്റൊന്നും തൽക്കാലം ചെയ്യേണ്ടതില്ലാ എന്ന് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് കരുതി എങ്കിൽ മാർതോമ്മാക്കും കൈവെച്ചു കൊടുത്തിരിക്കാം. പേർഷ്യൻ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനു ആഭ്യന്തര ഭരണത്തിൽ ഇടപെടാതെ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ തടസ്സമില്ലല്ലോ. തന്നിമിത്തം പേരു മാറ്റത്തിനു മാർ തോമ്മായെ നിർബന്ധിച്ചിരിക്കുകയില്ല.

2 ഹുദായ കാനോനനുസരിച്ചു മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനു, തന്നിക്ക് മെത്രാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്തുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെന്ന കാര്യം മാർതോമ്മായെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കാം. എന്നാൽ മെത്രാനടുത്ത വേഷത്തിലും

പദവിയിലും അംഗീകരിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വൈദിക കർമ്മങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം മാത്രം മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കാം.

ഏതു വിധമായാലും സംശയാതീതമായി 1663 മുതൽ 1770 വരെയുള്ള നീണ്ട കാലഘട്ടത്തിനിടയിൽ പാദ്രുവാദോ അധികാരത്തോടും തദ്ദേശ പ്രത്യക്ഷമായി റോമാസിംഹാസനത്തോടും വിഘടിച്ചു നിന്ന മലങ്കരസഭയുടെ അവഗണനയുമല്ലാത്ത വിഭാഗത്തിന് സാധുവായ മേൽപ്പട്ടനൽവരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതുക സാഹസമാണ്. ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഭരണകാലം 1663 മുതൽ 1670 വരെയാണ്. 1670-ൽ മാർഗ്രീഗോറിയോസ് കാലം ചെയ്തു. വടക്കൻ പറവൂർ പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. സഹോദര പുത്രനെ രണ്ടാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ വാഴിച്ച ശേഷം ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ 1670-ൽ കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ അങ്കമാലിപ്പള്ളിയിൽ കബറടക്കി (175). 1670 മുതൽ 1686 വരെ 'രണ്ടാം മാർത്തോമ്മാ മലങ്കരസഭയെ നയിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് 1685-ൽ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മഡ്രിയാനാ (കാതോലിക്ക) യും മാർ ഇബ്രാഹിമിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മലങ്കരയിൽ എത്തി. 1685-ൽ തന്നെ മാർ ബസ്സേലിയോസ് കാലം ചെയ്തു. കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി. ആകബറിടം ഇന്ന് യാക്കോബായ ഓർത്തഡോക്സുകാരുടെ ഒരു തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രമാണ്. മാർത്തോമ്മാ രണ്ടാമൻ നിരണത്തുവെച്ച് ഇടിവെട്ടേറ്റത് 1686-ൽ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ നിരണം പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

(176)

രണ്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ ആകസ്മികമായ നിര്യാണത്തിനു ശേഷം മൂന്നാം മാർത്തോമ്മാ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാശുശ്രൂഷ കേവലം രണ്ടുവർഷം മാത്രമായിരുന്നു. ഭൂഖപുരിതമായ രണ്ടു വർഷത്തിനുശേഷം

1688-ൽ അദ്ദേഹം കടമ്പനാട്ടുവെച്ച് കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ കടമ്പനാട്ടു പള്ളിയിൽ കബറടക്കി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു (177). വിദേശത്തുനിന്നും വന്ന മാർ ഇവാന്റിയോസ് മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മൂന്നാം മാർത്തോമ്മായുടെ വ്യയ്യിലും തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും അദ്ദേഹത്തിന് എന്തു പങ്കാണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന കാര്യം അവി്യക്തമാണ്.

മൂന്നാം മാർത്തോമ്മയാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട നാലാം മാർത്തോമ്മാ, 1688 മുതൽ 1728 വരെ സഭയെ നയിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തും സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വിജയിച്ചില്ല (178). 1693 ൽ മാർ ഇവാന്റിയോസ് കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ മുളത്തു തത്തിയിലുള്ള പള്ളിയിൽ കബറടക്കി. അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മായെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് നിയമിച്ചശേഷം 1728-ൽ നാലാം മാർത്തോമ്മാ കണ്ടനാട്ടുവെച്ച് കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

തുടർന്ന് അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ സഭാശ്രശ്രൂഷി രേമേറു. ഇദ്ദേഹം 1729 മുതൽ 1765 വരെ സഭയെ നയിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ഉറപ്പുള്ളവനും വ്യക്തിത്വ ബോധമുള്ളവനുമായിരുന്നു. അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്ത് സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയിച്ചില്ല (179). തന്റെ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ സാധുത നേടിയെടുക്കുവാൻ തക്കയോഗ്യരായ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരെ കിട്ടുവാൻ ഡച്ചുകമ്പനിക്കാരുടെ സഹായം അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. 1751-ൽ കമ്പനിക്കാരുടെ പരിശ്രമ ഫലമായി മാർ ബസ്സേലിയോസ് മഗ്രിയാനാ (കാതോലിക്ക), മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രോപ്പോലീത്താ, യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ, രണ്ടു ശെമ്മാശ

ന്മാർ എന്നിവരോടുകൂടി മലങ്കരയിൽ എത്തി. താമസം
 വിനാ യോഹന്നാൻ ടമ്പൻ മാർ ഈവാന്റിയോസ് എ
 ന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു. അഞ്ചാം
 മാർത്തോമ്മായെ സാധുവായ മേൽപ്പട്ടക്കാരനാക്കുവാൻ
 അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. മാർ ബസ്സേലിയോസ് വടക്കൻപ
 റുരിലും മാർ ഈവാന്റിയോസ് കായംകുളത്തും താമസി
 ച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു വന്നു. 1764-ൽ മാർ ബസ്സേലിയോസ്
 കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടനോട്ടു പള്ളിയിൽ കബറ
 ടക്കി. മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന് വിളംബമുണ്ടാവു
 കയാൽ കപ്പൽകൂലി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്ന പ്രകാരം അ
 ദ്ദേഹം കൊടുത്തില്ല. കേവലം 4000 ക. മാത്രമായിരുന്ന
 കപ്പൽകൂലി പലിശയടക്കം 12000 ക. ആയി ഉയർന്നു.
 ഈ സംബന്ധിച്ച തക്കം നിലവിലിരിക്കെ 1765-ൽ അ
 ഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ നിരണത്തുവെച്ച് കാലം ചെയ്തു.
 നിരണം പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി.

അദ്ധ്യായം 22

വലിയ മാർ ദിവനാസ്യോസ്

പിൻഗാമിയായി സമത്വനം കശാഗ്രബുദ്ധിയു
 മായ ആറാം മാർത്തോമ്മാ ഭരണമേറ്റു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ
 സഭാശുശ്രൂഷാകാലം സംഭവബഹുലമാണ്. ഡച്ചുകമ്പ
 നിക്കാർ കപ്പൽകൂലിക്കായി ആറാം മാർത്തോമ്മായെ പ്ര
 തിയാക്കി കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. കോടതിമുമ്പാകെ ആ
 റാം മാർത്തോമ്മായും വിദേശ മെത്രാന്മാരും പത്രിക സ
 മർപ്പിച്ചു. മേൽപ്പട്ടസ്ഥാന പ്രാപിക്കായി കൊണ്ടുവരപ്പെ
 ട്ട മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അതു നൽകാതെ കപ്പൽകൂലി
 കൊടുക്കാനുള്ള ബാധ്യത തന്നിക്കില്ലെന്നായിരുന്നു ആറാം
 മാർത്തോമ്മായുടെ പത്രികയുടെ ചുരുക്കം. തങ്ങളാവശ്യ
 പ്പെട്ടിട്ടോ കപ്പൽകൂലി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നുള്ള വ്യവ
 സ്ഥയിലോ അല്ല കപ്പൽ കയറിയതെന്നുള്ളതിനാൽ

കപ്പൽകൂലി കൊടുക്കുവാനുള്ള ബാധ്യത തങ്ങരക്കില്ലായെന്നാണ് വിദേശ മെത്രാന്മാർ പത്രികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ വാമുഖങ്ങളും പരിശോധിച്ചശേഷം കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. "വിദേശ മെത്രാന്മാർ ആറാം മാർത്തോമ്മായ് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം കപ്പൽകൂലി അദ്ദേഹം കമ്പനിക്കു നൽകേണ്ടതും മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ മെത്രാന്മാർ വിസമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം സർക്കാർ ചെലവിൽ വിദേശമെത്രാന്മാരെ കപ്പൽ കയറി അയക്കേണ്ടതുമാകുന്നു." ഈ വിധിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ ആറാം മാർത്തോമ്മായെ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ എന്നപേരിൽ വാഴിച്ചു. ഡച്ചുകമ്പനിക്കു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കപ്പൽകൂലികൊടുത്തു തീർക്കുകയും ചെയ്തു (180).

1653 മുതൽ 1772 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ സാർവത്രിക ഐക്യത്തിൽനിന്നും അകന്നു പ്രാദേശിക സഭയുടെ സംപൂർണ്ണതയ്ക്കായി അടരാടിയ മലങ്കരസഭയ്ക്കു യഥാർത്ഥമേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സന്ദേഹം തീർത്തു. മാറിക്കിട്ടിയതു് ആറാംമാർത്തോമ്മാ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ എന്നപേരിൽ മെത്രാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചതിനുശേഷമാണു്. വലിയ മാർദിവന്നാസ്യോസ് എന്നപേരിലാണു് ഇദ്ദേഹം ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെകാലത്തു വേർപാടിന്റെ നടുവു വർ ഇടിച്ചു മലങ്കരസഭയുടെ പുനഃരജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ട പദവിയോടെ സാർവത്രിക കൂട്ടായ പുനഃരജീവിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഠിനയത്നം നടത്തി (181). കരിയാറിൽ യൗസേപ്പമൽപ്പാനം പാറേമാക്കൽ തോമ്മാകത്തനാരം ഇതുനേടി എടുക്കുവാൻ റോമിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. നിർഭാഗ്യവശാൽ സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ ഈ സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു മരുമരീചികയായി അവശേഷിച്ചു. മാ

ത്തുത്തരകളെൻ്റെ സമ്മർദ്ദതന്ത്രങ്ങൾക്കു വിധേയനായി മാർ
ദിവന്നാസ്യോസു പ്രഥമൻ പ്രവർത്തിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേ
ഹം ആ തന്ത്രത്തെ അതിജീവിക്കുകയാണുണ്ടായതു എന്ന
വിധത്തിലാണ് യാക്കോബായ ചരിത്രകാരന്മാർ ഈ
യത്നത്തെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

**തോഴിയൂർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനിസഭ
രൂപമെടുക്കുന്നു.**

സർക്കാർവിധിക്കു വിധേയപ്പെടേണ്ടി വന്ന വിദേശ
ശമെത്രാന്മാർ മാർദിവന്നാസ്യോസിനു ഒരു എതിരാളി
യെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ മറന്നില്ല. അന്നു മുളത്തുരുത്തിയിൽ
താമസിച്ചിരുന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ടു കര്യൻ റമ്പാനെ മാർക്സി
ലോസു എന്നപേരിൽ മാർഗ്രീഗോറിയോസു കൂട്ടരും മെ
ത്രാനായി അഭിഷേചിച്ചു. ഇതിനെതിരായി മാർദിവന്നാ
സ്യോസു കേസുകൊടുത്തു. തൽഫലമായി മാർക്സി
ലോസു മാർദിവന്നാസ്യോസു പ്രഥമൻ്റെ നിലവിലുണ്ടായി
രുന്ന അധികാരപരിധിക്കും രാജശാസനത്തിനും പുറത്തു
തോഴിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥിരവാസമുറപ്പിച്ചു. അദ്ദേ
ഹം മാർദിവന്നാസ്യോസിനും അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയർക്കീ
സിനും വിധേയമല്ലാത്ത സ്വതന്ത്രസുറിയാനിസഭയുടെ മെ
ത്രാപ്പോലീത്താ ആയി ഭരണം നടത്തി(182). ആ തായ്
വഴിയിൽപ്പെട്ട പൗലൂസു മാർപീലക്സിനോസുമെത്രാ
പ്പോലീത്താ സമീപകാലത്തു (1977) മലങ്കരകത്തോലി
ക്കാസഭയിലൂടെ സാർവത്രികഐക്യം വീണ്ടെടുത്തു. തോ
ഴിയൂർസഭ A D. 1772-ൽ രൂപം കൊണ്ടതാണു്.

അദ്ധ്യായം 23

**സി. എം. എസ്. ബനയം
മലങ്കരസഭയിൽ**

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമന്റെ കാലത്ത് ചർച്ചമിഷനറി സമൂഹം ഇവിടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ച ക്ലാറിയസ് ബുക്കാനാൻ അവരിൽ പ്രമുഖനാണ്. എസ്രാംഗലേ സുറിയാനി ലിപിയിൽ എഴുതിയ വി: മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം മലങ്കരസഭ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു (183). അത് ഇന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിലുണ്ട്.

1807-ൽ ദിയസ്കോറോസ് എന്ന യാക്കോബായ (ഓർതഡോക്സ്) മെത്രാൻ മലങ്കരയിൽ എത്തി. മലങ്കരസഭയെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസത്തിനടിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ അദ്ദേഹം എതിർത്തു (184). തന്നിമിത്തം ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റ് തന്റെ സ്വാധീനമുപയോഗിച്ച് മോഷണക്കേരം ചുമത്തി അദ്ദേഹത്തെ മർദ്ദിനിലേക്ക് തിരിച്ചയച്ചു.

1808-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് 3000 പുവരാഹൻ 8 ശതമനം പലിശയ്ക്ക് ഈസ്റ്റിന്ത്യൻ കമ്പനിയിൽ സ്ഥിരമായി നിക്ഷേപിച്ചു. ഈ നിക്ഷേപമാണ് "വട്ടിപ്പണം" എന്ന പേരിൽ പിൻക്കാലത്ത് ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ അവകാശത്തിനുവേണ്ടി മലങ്കരസഭയിൽ വട്ടിപ്പണക്കേസുകളുടെ ഒരു പരമ്പരയെ നടക്കുകയുണ്ടായി.

**അന്ത്യോവ്യൻ ബനയം കൂടാതെ
മേല്പട്ടക്കാർ വാഴിക്കപ്പെടുന്നു**

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മാർത്തോമ്മാ ഏഴാമനെ പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചശേഷം 1808-ൽ നിരണത്തു

വെച്ചു കാലം ചെറു (185). അദ്ദേഹം പണിയിച്ച പുത്തൻകാവു പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി. മാർ തോമ്മാ ഏഴാമൻ 1809-ൽ കോലഞ്ചേരിയിൽവെച്ചു കാലം ചെറു. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി. പിൻഗാമിയായി മാർതോമ്മാ ഏഴാമൻ ഭരണമേറ്റു. മെത്രാൻ സ്ഥാനനൽവരം പ്രാപിക്കാതെ ഭരണമേറ്റു. അദ്ദേഹത്തെ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പുറമ്പാൻ എത്തിർത്തു. മെത്രാനാകാതെ മെത്രാൻ സ്ഥാനവേഷമിട്ടു മാർതോമ്മാ ഏഴാമനെ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡൻറായിരുന്ന 'മെക്കാളി' ബഹിഷ്കരിച്ചു. തൽസ്ഥാനത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പുറമ്പാൻ മലങ്കരസഭാ ഭരണമേധാവിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സ്ഥാനമുപയോഗിച്ചു വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശയായ 3360 ക. അദ്ദേഹം വാങ്ങി (186). മാർതോമ്മാ ഏഴാമൻ പിൻഗാമിയായി മാർതോമ്മാ ഒമ്പതാമനെ നിയോഗിച്ചശേഷം പുത്തൻകാവു പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. ഇതു 1816-ൽ ആണ് സംഭവിച്ചത്. മാർതോമ്മാ ഒമ്പതാമൻ കടമറം പള്ളിയിലും കബറടങ്ങി.

നൽവരമോ ഭരണാധികാരമോ ലഭ്യമല്ലാതിരുന്ന മാർതോമ്മാമാരുടെ (8-ം-9-ം) കാലത്തു് അക്കടയാക്കോ നേപ്പേലേ ഭരണം കയ്യേറ്റു ഇട്ടുപ്പുറമ്പാൻ, തിരുവിതാംകൂർ രാജ്ഞിയായിരുന്ന പാർവതീദായിയിൽനിന്നും ലഭിച്ച മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്തുള്ള 16 ഏക്കർസ്ഥലത്തു് ഇന്നത്തെപഴയ സിമ്മിനാരിസ്ഥാപിച്ചു(187). 1815-ൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെയും റസിഡൻറിന്റെയും സഹായത്തോടെ അവിടെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇദംപ്രഥമമായി ഇംഗ്ളീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. മൺഭോതുരുത്തു 2000 കയും സിമ്മിനാരി നടത്തിപ്പിനായി അദ്ദേഹത്തിനുലഭിച്ചു.

മെത്രാൻ സ്ഥാനിയല്ലാത്ത ആൾ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശവാങ്ങുവാൻ അർഹനല്ലാത്തതു കെ റ്റു

ആ സംഖ്യ തിരികെ ഏല്പിക്കുവാൻ മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻ്റ് ആ ജ്ഞാപിച്ചു. സംഭവിക്കാമായിരുന്ന അവമാനം ഒഴിവാക്കാനും സഭയ്ക്ക് വൈധവ്യം സംഭവിക്കാതിരിക്കാനുമായി ഇട്ടുപുപ്പ് റമ്പാൻ റസിഡൻറായിരുന്ന 'മൺട്രോ'യുടെ സഹായത്തോടെ തോഴിയൂർസഭയുടെ മാർപീലക്സിനോസിൽ നിന്നും മെത്രാൻസ്മാനം സ്വീകരിച്ചു. പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽവെച്ച് മാർദിവന്നാസ്യോസസ് രണ്ടാമൻ എന്നപേരിലാണ് അദ്ദേഹം വാഴിക്കപ്പെട്ടത്. ഇതുമൂലം പലിശതിരിച്ചടയ്ക്കാതെ രക്ഷപെട്ടു(188).

1816-ൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായെ പ്രതിയാക്കിക്കൊടുത്ത കേസിൽ വിജയിയായ മാർ ദിവന്നാസ്യോസസ് രണ്ടാമൻ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായിൽനിന്നും വടി, മുടി, സ്ത്രീബാ മുതലായവ തിരിച്ചു വാങ്ങി. ഈ വിധിയിലൂടെ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ പള്ളികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനെ ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവിലൂടെ കോടതി തടഞ്ഞു. 1816 നവംബർ 14 ന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസസ് ദ്വിതീയൻ കാലം ചെയ്തു. പഴയ സിമ്മിനാരിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി.

അദ്ദേഹത്തിൻറെ പിൻഗാമിയെ വാഴിച്ചത് തോഴിയൂർ സഭയുടെ മാർപീലക്സിനോസാണ്. അദ്ദേഹം മാർ ദിവന്നാസ്യോസസ് ത്രിതീയൻ എന്നപേരിലാണ് മെത്രാഭിഷിക്തനായത്(189). ഇദ്ദേഹം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരോടു മമതയിലാണ് കഴിഞ്ഞത്. ഈ കാലയളവിലാണ് നോർട്ടൻ, ബയിലി, മുതലായ സി. എം. എസ്. മിഷനറിമാർ മലങ്കരയിൽ സൈറവീഹാരം നടത്തിയത്. 1825-ൽ മർദ്ദിനിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മാനാസ്യോസസ് മലങ്കരയിൽ എത്തി. അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആശ്വസ്യമല്ലായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും റസിഡൻറിൻറെ സ്വാധീനമുപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ

തിരിച്ചയച്ചു(190). 1825 ക്കു 25 ന് മാർദ്ദിവന്നാ സ്പോസ് ത്രിതീയൻ കാലംചെയ്തു. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി.

അദ്ധ്യായം 24

മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ്

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുമായി ഇടയുന്തു അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ മേൽകോയ്മ സ്വീകരിക്കുന്നു

1825-ൽ പിൻഗാമിയായി ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തോഴിയർ സഭയുടെ മാർ പീലക്സിനോസിൽ നിന്നും മാർദ്ദിവന്നാസ്പോസ് നാലാമൻ എന്നപേരിൽ മെത്രാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു. ഒരു തിരുവെഴുത്തുവിളംബരം മൂലം സവിശേഷമായ ലൗകികാധികാരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു(191). പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുവിശ്വാസവും ഭൂതപദേശങ്ങളും മലങ്കരസഭയിൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം പ്രതിരോധിച്ചു. 1836 ജനുവരി 16 ന് പ്രതിരോധം ഏറ്റവും സുഗമമാക്കുവാനായി മാവേലിക്കരയിൽ ഒരു സുന്നഹദോസു വിളിച്ചു കൂട്ടി. ആ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ 'മാവേലിക്കര പടിയോല' എന്ന് പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽ നിന്നും രക്ഷനേടുവാനായി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഈ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം മലങ്കരസഭയിൽ അധികാരമല്ലാതിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ യാക്കോബായ (കാർതഡോക്സ്) പാത്രീയർക്കീസ് മലങ്കരസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു(192). ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ന്യായാന്യായത എന്തായിരുന്നാലും സംഭവിച്ചതു് അങ്ങിനെയാണു്. പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അംഗീകാരം കൂടാതെ വിശ്വാസത്തിലോ ഭരണഘടനയിലോ മാ

നം. ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അറിയിച്ചു. കോ
 പാകലരായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ 'പിററ' സഭയിപ്പിൻറെ
 നേതൃത്വത്തിൽ 1838-ൽ ഓശാനത്തോടുകൂടി പള്ളി
 യിൽ ആരാധന നടക്കുമ്പോൾ, പഴയ സിമ്മിനാരി മാളി
 കയിൽ പ്രവേശിച്ചു പല രേഖകളും അനധികൃതമായി
 എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. തന്നിമിത്തം 1838-ൽ പഴയസി
 മിനാരിയിൽ മിഷനറിമാർ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ
 പഠിപ്പിക്കുന്നപതിവ് നിർത്തിയടക്കി. പഴയ സിമ്മിനാ
 റി, മൺസോതുരുത്തു്, സി.എം.എസ് കോളജ് സ്ഥലം
 എന്നിവക്കുവേണ്ടി പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു മിഷനറിമാരും മലങ്കര
 സഭയുമായി തർക്കം ഉൽഭവിച്ചു. ഇതിൻറെ പരിഹാരത്തി
 നായി ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥ കോടതി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇതു്
 'കൊച്ചിപഞ്ചായത്തു്' എന്നപേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ട
 നതു്. ഇതിൻറെ വിധിയനുസരിച്ചു് പഴയസിമ്മിനാ
 റിയും വട്ടിപ്പണവും മലങ്കരസഭയ്ക്കുവേണ്ടി; മൺസോതുരു
 ത്തും സി. എം. എസ്, കോളജുസ്ഥലവും മിഷനറിമാ
 രുക്കുവേണ്ടി (193). അങ്ങനെ വലിയ മാർദ്ദിവന്നാ
 സ്യോസിൻറെ കാലത്തു് (1772-1809) അരങ്ങേറിയ
 പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു ബാബുവം 1838-ൽ മാർദ്ദിവന്നാസ്യോസ്
 നാലാമൻറെ കാലത്തു് അവസാനിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 25

സി. എം. എസ് ബന്ധത്തിൻറെ അവസാനവും അന്ത്യോദ്ധ്വസ് ബന്ധത്തിൻറെ പുനരാരംഭവും

മാവേലിക്കരസുന്നഹദോസും അതിൻറെ തീരുമാനങ്ങളുംമൂലം സി. എം. എസ്. കാരമായി മലങ്കരസഭാഗം പിരിഞ്ഞു. അതോടെ സഭയിൽ അവർ നടത്തിവന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടു. എന്നാൽ പ്രൊ

ട്രസ്റ്റൻ്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽപെട്ട ഒരുനൂതനപക്ഷം മല
 കരസഭയിൽ രൂപംപ്രാപിച്ചു. അവരിൽപ്രമുഖൻ വൈദി
 കവിദ്യാത്മികളുടെ ശ്രേഷ്ഠരുഭൂതനായ പാലക്കുന്നത്തു്
 ഏബ്രഹാം മൽപ്പാനായിരുന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റൻറ്റ് വീക്ഷണമന
 സരിച്ചു് മലകരസഭയിൽ ഒരു നവീകരണപാത വെട്ടിത്തു
 റക്കുവാൻ അദ്ദേഹം വ്യഗ്രതകാണിച്ചു. അതിൻ്റെ വിജ
 യത്തിനു് ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസു് നാലാമനു് ഒ
 രു എതിരാളി, മെത്രാൻ സ്ഥാനിയായിതന്നെ, ഉണ്ടാവേ
 ണ്ടതു് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ആവശ്യമായിരുന്നു. അതിനാ
 യി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൻ്റെ പട്ടത്വം അസാധുവാ
 നെന്നും തന്നിമിത്തം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസി
 നാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇവിടുണ്ടായി
 റിക്കേണ്ടതു് സഭയുടെ വളർച്ചക്കും വിശ്വാസ സംരക്ഷ
 ണത്തിനും അൻപേക്ഷണീയമാണെന്നും ഉള്ള ചിന്തയ്ക്കു്
 പ്രചാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഏബ്രഹാം മല്ലാനും സഹയാത്രി
 കരും ശ്രമം തുടങ്ങി. അതിനായി അദ്ദേഹം സ്വസഹോ
 ദരപത്രനും കേവലം 23 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ആള
 മായ മാത്യുസ് ശെമ്മാശനെ മട്ടീനിലുള്ള അന്ത്യോഖ്യാ
 പാത്രിയർക്കീസു് മാർ ഏലിയാസു് ഇഗ്നാത്തിയോസി
 ന്ൻ അടുത്തേക്കയച്ചു. പാത്രിയർക്കീസാകട്ടെ, ഭരണാധി
 കാരമുണ്ടായിരുന്ന മലകര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദീവ
 ന്നാസ്യോസിനോടാലോചിക്കാതെ മാത്യുസ് ശെമ്മാശ
 നെ സസന്തോഷം 1842-ൽ മാത്യുസ് മാർ അത്താനാ
 സ്യോസു് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അഭി
 ഷേചിച്ചു് മലകരയിലേക്കയച്ചു (194). മാത്യുസ് മാർ
 അത്താനാസ്യോസു് 1844 ജനുവരി 15 നു് ബ്രീട്ടീഷു്
 റസിഡൻറിനയച്ച ഒരു കത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസു്
 നാലാമനെ പാത്രിയർക്കീസു് മുടക്കിയതായി രേഖപ്പെടു
 ത്തിയിട്ടുണ്ട്. മാർ അത്താനാസ്യോസിൻ്റെ രംഗപ്രവേ
 ശം മലകരസഭയിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദീവന്നാ
 സ്യോസു് നാലാമനിലും ചിന്താക്ഷേപ്തം ഉണ്ടാക്കി.

തൻമൂലം മാർമാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെതിരായി മലങ്കര സഭ പാത്രിയർക്കീസിന് പരാതി അയച്ചു. വേണ്ട പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചുനടപ്പാക്കാനുള്ള അധികാരത്തോടെ മാർ കൂറിലോസ് എന്ന മെത്രാനെ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേക്കയച്ചു (195). മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കി എന്നുള്ള മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ കത്ത് ഏതുവിധം മാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലകൾ തുടർന്ന് നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മാർകൂറിലോസ് ഇവിടെ എത്തി അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് സമാധാനപ്രിയനായിരുന്ന ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രേണാധികാരം മാർ കൂറിലോസിന് ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു (196). താമസംവിനാ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കാലം ചെയ്തു. 1853 ഒക്ടോബർ 12 ന് ചേപ്പാട്ടു പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനോചിതമായി തന്നെ കബറടക്കി.

മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ ഒഴിവിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി തന്നെ അംഗീകരിക്കുവാൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് റസിഡൻറിനോടപേക്ഷിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ മുടക്കി വീണ്ടും മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കര മെത്രാനാണെന്നു കാണിച്ചു കൊണ്ടുള്ള രണ്ടു കല്പനകൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റേതായി മാർ കൂറിലോസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. തുടർന്ന് മാർ കൂറിലോസും മാർ അത്താനാസ്യോസും തമ്മിൽ വ്യവഹാരം ഉണ്ടായി. പരിഹാരത്തിനായി സർക്കാർ "കൊല്ലം പഞ്ചായത്ത്" എന്ന പേരിൽ ഒരു കോടതി സ്ഥാപിച്ചു. കോടതിയുടെ പരിശോധനാഫലമായി 1852-ൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായ വിധിയുണ്ടായി (197).

താമസംവിനാ പാത്രിയർക്കീസ് തന്റെ അധികാ

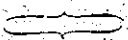
രം ഇവിടെ ഉറപ്പിക്കുവാനായി സവിശേഷാധികാരത്തോടെ സ്റ്റേപ്പാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാന്മാരോടൊപ്പം മലങ്കരയിലേക്കയച്ചു. എന്നാൽ റസിഡൻറിന്റെ ഉപദേശംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യം സർക്കാർ തടഞ്ഞു. തുടർന്ന് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ മലങ്കര മെത്രാന്മാരോടൊപ്പം തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി (198). മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഗവൺമെന്റ് സഭാ ഭരണത്തിൽ നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുന്ന ശോച്യാവസ്ഥക്ക് ഇതു കാരണമായിത്തീർന്നു.

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, പാത്രിയർക്കീട സിനാൽ വാഴിക്കപ്പെടുകയും മലങ്കര സഭയ്ക്ക് അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് സർക്കാർ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ മലങ്കര മെത്രാന്മാരോടൊപ്പം തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി (198). മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഗവൺമെന്റ് സഭാ ഭരണത്തിൽ നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുന്ന ശോച്യാവസ്ഥക്ക് ഇതു കാരണമായിത്തീർന്നു.

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഏകമെത്രാധിപതിയായി ഭരണം ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ഉപദേശത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് അനുഭാവിയായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം മലങ്കരസഭ മർദ്ദിനിലുള്ള അന്യോന്യോ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുത്തേക്ക് മെത്രാന്മാരോടൊപ്പം പ്രാപിക്കാനായി പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാറെ അയച്ചു.

1865-ൽ പാത്രീയർക്കീസായ യാക്കോബു രണ്ടാമൻ അദ്ദേഹത്തെ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസും എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ചു. 1866-ൽ അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ തിരിച്ചെത്തി (200). മലങ്കരസഭയിലെ ഉപയോഗത്തിനായി വി:മുടോൻ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. പാത്രീയർക്കീസിന് തന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട റിശീസാ (തലവരിപ്പണം) വീഴ്ചവരുത്താതെ അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 21 വയസ്സു പുത്തിയായ ഒരു പുരുഷന് ആണ്ടുകമ്പസാരം നടത്തുമ്പോൾ 2 ചക്രം എന്ന കണക്കിലാണ് അത് പിൽക്കാലത്ത് പിരിച്ചുവന്നത്. ഈ അവകാശം മലങ്കരസഭയിൽ പ്രയോഗിക്കുകയെടുക്കുന്നതിനായി പദവിയിൽ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുവാൻ പാത്രീയർക്കീസും മുതിർന്നത്.

മലങ്കരയിലെത്തിയ മാർ ദിവന്നാസ്യോസും പഞ്ചമൻ, തന്നെ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സർക്കാരിനെ സമീപിച്ചു. സർക്കാർ അതിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. തന്നിമിത്തം മാത്യൂസും മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുവാനുള്ള കരുനീക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. റസിഡൻറടക്കമുള്ള പ്രൊട്ടസ്റ്റന്ററികാരികളുടെ സംഘർഷം പിന്തുണയുള്ളതുകൊണ്ട് തന്നിക്ക് സ്വയംമായോ മലങ്കരസഭക്ക് സംഘമായോ മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് വ്യക്തമായി. തന്നിമിത്തം മാർ ദിവന്നാസ്യോസും പഞ്ചമൻ മലങ്കരസഭയുടെ പിൻതുണയോടെ മാർ അത്താനാസ്യോസിനെതിരായി അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസായ പത്രോസും മൂന്നാമനെ ആശ്രയിച്ചു (201).

അദ്ധ്യായം 26

**പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ്
മലങ്കരയിൽ**

മലങ്കരയിൽ പരാമാധികാരം ഉറപ്പിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്ന പാത്രീയർക്കീസ് മാർദ്ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വരുന്നവഴി അദ്ദേഹം ബ്രീട്ടീഷ് രാജ്ഞിയെ സന്ദർശിച്ചു ആവശ്യമായ പിൻതുണ സമ്പാദിച്ചു. 1874-ൽ അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. തുടർന്ന് പാത്രീയർക്കീസ് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ മുടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കല്ലന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം രാജാവിനെ സന്ദർശിച്ചു മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനനുക്രമമായി പുറപ്പെടുവിച്ച തിരുവെഴുത്തുവിളംബരം പിൻവലിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു (202). തന്നിമിത്തം രാജാവ് തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം പിൻവലിക്കുകയും, മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനും അനുകൂലികൾക്കും, മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പഞ്ചമനും അനുകൂലികൾക്കും സഭാകാര്യങ്ങളിൽ സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാകാതെ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങൾ 1876 മാർച്ച് 4-ാം തീയതി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു (203). അങ്ങിനെ സഭാസംബന്ധമായ രക്ഷകൾക്കുള്ള പരിഹാരം രാജശാസനത്തിൽനിന്നും വിടർത്തി കോടതിയെ ഏല്പിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. രാജശാസനം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. 'അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അംഗീകരണ കല്ലന അനുസരിച്ചു' നാം അയാളെ (മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ) മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പ്രഥമ ഡിക്രിയാൽ അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാത്രീയർക്കീസ് അയാളെ തന്റെ പദവിയിൽനിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുകയാൽ നാമു

അയാളെ അയോഗ്യനായി കരുതുകയും മുൻകല്പന (ഡിക്രി) പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' അതേ തുടർന്ന് 1876-ൽ മുളത്തുരുത്തിയിൽ അമ്മായരം വൈദികത്വം ചേർന്നുള്ള ഒരു അസാധാരണമായാഗ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഈ യോഗം മുളത്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത് (204).

മുളത്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്

മലങ്കരസഭയുടെ മേലധികാരിയായി പാത്രീയർക്കീസ് രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു.

1876 നവംബർ 15 ന് സുന്നഹദോസ് കൂടാൻ തക്കവണ്ണം അന്ത്യോഖ്യായുടെ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്ത്യാ യോസ് പത്രോസ് മൂന്നാമൻ പാത്രീയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന 180 പള്ളികൾക്കും കല്പന അയച്ചു. മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ അനുകൂലിച്ച 78 പള്ളികൾ ഒഴികെയുള്ള 102 പള്ളികൾ പ്രസിനീധികളെ കല്പനപ്രകാരം അയച്ചു. നിശ്ചിതദിവസമായ 1876 നവംബർ 15-ാം തീയതി പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സുന്നഹദോസ് ആരംഭിച്ചു. ഒന്നാം ദിവസം ചേർന്ന സുന്നഹദോസിൽ പാത്രീയർക്കീസ് നടത്തിയ ആ മുഖപ്രസംഗം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. 'നിങ്ങൾ സഭയേയും നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളായ പിതാക്കന്മാരെയും സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മുൻപതിവുപോലെ പാത്രീയർക്കീസിനെ ചെവികൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുവിൻ. അവയ്ക്കുനിങ്ങൾ നൽകുന്ന അംഗീകാരം രേഖാമൂലം സമർപ്പിക്കുവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്കു മറുപടി തരവിൻ. ഒരു യഥാർത്ഥ അടിസ്ഥാനം ഇടുവാനായി അഭ്യസ്ഥ വിദ്യാരം പ്രാപ്തരും വിജ്ഞാനികളുമായ പ്രസിനീധി

പകർപ്പ് പത്രീയക്സിസിന് അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ് സഭാ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാനായി കാനോൻ നിയമാവലിയും മറ്റൊരുവശ്യ നിയമങ്ങളും അച്ചടിപ്പിച്ചു പാത്രീയക്സിസിന്റെ ഒപ്പോടും അംഗീകാരത്തോടുംകൂടി ഒരോ പള്ളിക്കും അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ

1) പൗരാണിക കാലഘട്ടത്ത് മലങ്കരയിലുള്ള ദൈവജനവും അവരുടെ പള്ളികളും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയാധികാരത്തിന് വിധേയമായിരുന്നു. മറ്റൊർക്കും ഇനിയേൽ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

2) ഞങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും അങ്ങയിൽനിന്നും പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നു. അവരെ നീക്കുവാനും നിയമിക്കുവാനും അങ്ങയുടെ ശ്രേഷ്ഠസ്തുക്ക് അധികാരമുള്ളതാകുന്നു.

3) സുറിയാനിക്കാരുടെമേലും മലബാറിലുള്ള തങ്ങളുടെ പള്ളികളിന്മേലും അങ്ങയുടെ ശ്രേഷ്ഠസ്തുക്ക് ആത്മീയ സൂക്ഷ്മത ഉള്ളതാകുന്നു. മെത്രാന്മാരെ നിയോഗിക്കുവാനും നിയമിക്കുവാനും നീക്കം ചെയ്യുവാനും അങ്ങയ്ക്ക് ആത്മീയാധികാരമുള്ളതാകുന്നു.

4) ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളും ജീവപര്യന്തം പരിശുദ്ധ സഭയിലെ മൂന്നുസുന്നഹദോസുകളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങളുടെ തലവനായ അങ്ങയുടെ മഹാപരിശുദ്ധതയിൽ നിന്നും ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ മാറുന്നതല്ല.

5) അതുകൊണ്ട് ദൈവമുമ്പാകെയും അങ്ങയുടെ വിശുദ്ധിയുടെ മുമ്പാകെയും പരിശുദ്ധസ്ത്രീബായിലും വിശുദ്ധവേദപുസ്തകത്തിലും തൊട്ടുകൊണ്ട് ഇവയിൽനിന്നും

ജീവാന്ത്യത്തോളം വ്യതിചലിക്കയില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ സത്യം ചെയ്യുന്നു.

6 എല്ലാകാനോൻ നിയമങ്ങളും പ്രാബല്യത്തിലാക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

7) ഇവിടെ വായിച്ചുകേട്ട എല്ലാതീരുമാനങ്ങളെയും തെരഞ്ഞെടുത്ത 24 അംഗങ്ങളുള്ള കമ്മറ്റിയേയും മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും അംഗീകരിക്കുവാനും തീരുമാനങ്ങൾ യഥാർഹം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കിക്കൊണ്ടുവന്നായി പുറമേനിന്ന് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിയോഗിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു (206). സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒപ്പുവെച്ചുകൊണ്ടും അവ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പാത്രീയർക്കീസിനോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും സുന്നഹദോസ് 1876 നവംബർ മാസം 18-ാം തീയതി സമാപിച്ചു.

സുന്നഹദോസ് തീരുമാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പാത്രീയർക്കീസ് രക്ഷാധികാരിയും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താപ്രസിഡൻറും ആയി ഒരു സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ രൂപംകൊണ്ടു, എല്ലാവർഷവും റിശീസാ ലഭിക്കുവാൻ പാത്രീയർക്കീസിന് അവകാശം ലഭിച്ചു. ഓരോപള്ളിയും പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും പ്രത്യേകിച്ചുള്ള സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് തയ്യാറാക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും ഒരുക്കേപ്പി പാത്രീയർക്കീസിനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടത്രേ ആവശ്യമായിതീർന്നു. അസോസിയേഷനിൽ അംഗങ്ങളാകുന്നവർ പ്രവേശനഫീസു കൊടുക്കേ തുണ്ടെന്നുതീരുമാനിച്ചു. അവ യഥാക്രമം 100, 50, 20, 10 ക. എന്നു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി(207).

പാത്രീയർക്കീസിംഹാസനത്തോട് മലങ്കരസഭയ്ക്കും വിദേശസഭയ്ക്കും തുല്യബന്ധവും സ്ഥാനവും അവകാശവും

ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും രണ്ടിടത്തേയും മജലിസുകൾക്ക് (കമ്മറ്റി) തുല്യപദവിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പാത്രിയർക്കീസ് പ്രഖ്യാപിച്ചു. തീരുമാനങ്ങളിൽ യഥാവിധി നടപ്പിലായത് അസോസിയേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെയും രൂപീകരണം മാത്രമാണ്.

തീരുമാനങ്ങളുടെ പുരോഗതി കണ്ടറിയുവാനായി പാത്രിയർക്കീസ് 9 മാസത്തോളം ഇവിടെ താമസിച്ചു. ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ കാര്യങ്ങൾ നടന്നില്ല. ജോസഫ് മാർട്ടിൻ സ്യോസിയൽ ഹെൽത്ത് വാണിജ്യ കാരണമെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് പാത്രിയർക്കീസ് എത്തിച്ചേർന്നത്. തൻമൂലം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരങ്ങൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കുവാനായി 6 മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെക്കൂടി അദ്ദേഹം വാഴിച്ചു. ഏകമായിരുന്ന മലങ്കര ഇടവകയെ 7 ഭദ്രാസനങ്ങളായി വിഭജിച്ചു ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലാക്കി. പുതുതായി വാഴിക്കപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരിൽ നിന്നും ശൽയസായം രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി പ്രത്യേകമായും വാങ്ങിച്ചു. ഉടമ്പടിയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് പരിപൂർണ്ണ അനുസരണം വാശനം ചെയ്യുകയും മറിച്ച് സംവേദിച്ചാൽ 2850 ക. പിഴകൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടാതെ മലങ്കരയിലെ എല്ലാപള്ളികളും അനുസരണം വാശനം ചെയ്തും പള്ളിവക സ്വത്തുക്കളെല്ലാം തന്നെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാക്കുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനെ ലംഘിച്ചാൽ പള്ളിയോഗംഗങ്ങളായി ഒപ്പുവെച്ച ഒരോരുത്തരും 100 ക. പിഴകൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ കാര്യങ്ങൾ നടന്നു കാണാനുള്ള ഭാഗ്യമില്ലാതെ അദ്ദേഹം 1877-ൽ തിരിച്ചുപോയി.

ഈ സുന്നഹദോസിനുശേഷം ബാർ എബ്രായയുടെ "ഇദായ" കാനോൻ മലങ്കരസഭയിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. പോട്ടുഗീസുകാരുടെ കാലത്ത് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിരുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രതിമകളോടുള്ള ആദരവ് പാരത്രിയർക്കീസ് നിർത്തലാക്കി. പട്ടക്കാർ ബ്രഹ്മചാരികളായിരിക്കണമെന്നു ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് ചെയ്ത തീരുമാനം റദ്ദാക്കി. ഇടവക പട്ടക്കാർ വിവാഹിതരായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമായി അനുശാസിച്ചു. വൈദികർ കുത്തകപ്പായം ധരിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാക്കി (208).

അദ്ധ്യായം 27

മാർത്തോമ്മാസഭ രൂപം പ്രാപിക്കുന്നു

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് സഹോദരപുത്രനെ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പള്ളികൾ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമമാരംഭിച്ചു. മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് 1877-ൽ കാലം ചെയ്തു. 1879-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് 439-ാം നമ്പരായി തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ പ്രതിയാക്കി ആലപ്പുഴജില്ലാ കോടതിയിൽ കേസുഫയൽ ചെയ്തു. 1884-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനു അനുകൂലമായി വിധി ഉണ്ടായി. അതേ വർഷംതന്നെ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് 137-ാം നമ്പരായി ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു. 1886-ൽ ജില്ലാ കോടതിവിധി ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് വിധിയായി. തന്നിമിത്തം മാർ അത്താനാസ്യോസ് 1886-ൽ തന്നെ 3-ാം നമ്പരായി റോയൽ കോടതിയിൽ അപ്പീൽകൊടുത്തു. ജസ്റ്റീസുമാരായ കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ, സീതാരാമയ്യർ, ഓംസ്ബി എന്നിവർ അപ്പീൽ പരിഗ

ണിച്ചു. ഭൂരിപക്ഷവിധി മാർ അത്താനാസ്യോസിനെതിരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഓംസംബി വിയോജനവിധി ന്യായമാണെഴുതിയത്. (209). മലങ്കരസഭ സ്വതന്ത്രസഭയാണെന്നും പാത്രിയർക്കീസ് അവകാശപ്പെടുന്നവിധമുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഒരുകാലത്തും മലങ്കര സഭയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും മലങ്കരസഭ ഒരുകാലത്തും അതിന്റെ സഹജമായ അവകാശാധികാരങ്ങളും പൈതൃകവുമായൊരാൾ വിദേശസഭയ്ക്കും വിദേശമെത്രാനും അടിയറവെച്ചിട്ടില്ലായെന്നും ആയിരുന്നു മാർ അത്താനാസ്യോസ് വാദിച്ചത്. മലങ്കരസഭയുടെ സ്ഥാപനപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശാധികാരവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു ബാസ്യവം ആ ശ്രമങ്ങളെ നിഷ്പ്രമോക്ഷകയറണമെന്നായിരുന്നു.

ഓംസംബിയുടെ വിയോജനക്കുറിപ്പ് കാരണം വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം മഹാരാജാവു ഏറ്റെടുത്തു. അദ്ദേഹം ദിവാൻ രാമരായർ, ഹജ്ജർ സെക്രട്ടറി വടംസം, സർവാധികാരി നീലകണ്ഠപിള്ള എന്നിവരെ വിധിതീർപ്പിനുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായി നിയോഗിച്ചു. അവർ ഏകസ്വരത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷ വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. അങ്ങിനെ മാർദിവനാസ്യോസ് വിജയശ്രീലാളിതനായി. പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരസഭയിൽ ലൗകികാധികാരമില്ല, ആത്മീയാധികാരമേ ഉള്ളു എന്നു റോയൽ കോടതി വിധിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധി പാത്രിയർക്കീസിന്റെദർമ്മോഹത്തിന്മേൽ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള ആയിരുന്നു. രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി അതുമൂലം നിഷ്പ്രമോയിതിന് (210). മാർ അത്താനാസ്യോസ് പരാജിതനായെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദഗതികൾ ഭാഗികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് ഒരു വിജയം തന്നെയായിരുന്നു.

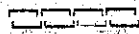
പരാജിതനായ മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഏബ്രഹാം മൽപ്പാന്റെയും സി. എം. എസ്. മിഷനറിമാരുടെയും നവീകരണാശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയ്ക്കു രൂപംകൊടുത്തു. ആ സഭയുടെ പേര് 'നവീകരണയാക്കോബായ സഭ' എന്നായിരുന്നു. പിന്നീട് ആ പേര് മാറി 'മലങ്കരമാർത്തോമ്മാ സുറിയാനിസഭ' എന്നാക്കി (211) തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് 1893-ൽ കാലംചെയ്തു. പിൻഗാമിയായ തിത്തുസ് പ്രഥമനെ വാഴിച്ചത് തോഴിയൂർസഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. 1899-ൽ തോഴിയൂർ മെത്രാപ്പോലീത്ത മാർകൂറിലോസും തിത്തുസ് പ്രഥമനുംകൂടി ഏബ്രഹാം മൽപ്പാന്റെ സഹോദരപുത്രനെ തിത്തുസ് ദ്വിതീയൻ എന്ന പേരിൽ വാഴിച്ചു. തിത്തുസ് പ്രഥമൻ 1909-ൽ കാലംചെയ്തു. തുടന്ന് തിത്തുസ് ദ്വിതീയൻ ഭരണമേറ്റു. 1918-ൽ തിത്തുസ് ദ്വിതീയനും തോഴിയൂർ മാർകൂറിലോസും കൂടി മാർദ്ദേട്ട് ഏബ്രഹാം കുത്തനാരെ ഏബ്രഹാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ വാഴിച്ചു. തുടന്ന് യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മാ, അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മാ എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ പിൻതുടർച്ചാക്രമത്തിൽ മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായി. കൂനൻകരിശുസത്യത്തിനുശേഷം ആലങ്ങാട്ടുവച്ച് 12 വൈദികർ ചേർന്ന് തോമ്മാ അക്രൈയാക്കോനെ മാർത്തോമ്മ എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി ഉയർത്തിയല്ലോ. ഈ മാർത്തോമ്മാമാരുടെ പിൻഗാമികളാണ് മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ എന്നാണ് ആ സഭയിലെ ചരിത്രകാരന്മാർ കരുതുന്നത് (212). യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തു് 'പത്മോപദേശസംഘം' എന്നപേരിൽ ആ സഭയിൽ രൂപംകൊണ്ടുവിഭാഗം ആലങ്ങാട്ടെ ചരിത്രം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു് കെ. എൻ. ഉമ്മൻ കശീശായെ റെറ്ററു് റവ: കെ. എൻ ഉമ്മൻ ബിഷപ്പു് എന്ന സ്ഥാനം നൽകി ഉയർത്തി. അതോടേ പത്മോപദേശസംഘം 'ഇവാൻ ജലിക്കൽസഭ' എന്നപേരിൽ

പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ആ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനെ പ്രി സൈഡിംഗ് ബിഷപ്പ് എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും പൈതൃകവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ രൂപംകൊണ്ട മാർത്തോമ്മാസഭ നിർഭാഗ്യവശാൽ മലങ്കര സഭാദൈവിയൻ്റെ തായ്‌തടിയിൽ നിന്നു സ്വയം വിമോചിക്കപ്പെട്ടു.

തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്നും പള്ളികളും സ്വത്തുകളും റോയൽക്കോടതി വിധിപ്രകാരം സ്വായത്തമാക്കിയെങ്കിലും ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സംതൃപ്തനായില്ല. അന്ത്യോഖ്യായിലെ യാക്കോബായ പത്രോയർസിൻ്റെ സിംഹാസനവുമായി രൂപംകൊണ്ട മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യവും അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം അതിൻ്റെ പൂർണ്ണനിലയിൽ ഉയർത്തിനിർത്താൻ ആ ബന്ധം അപര്യാപ്തമെന്നബോധം അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രസിച്ചു. തൻമൂലം വി: പത്രോസിൻ്റെ റോമാസിംഹാസനത്തോടും തദ്വാര സാർവത്രിക സഭയോടും ഐക്യപ്പെടുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു (213). എന്നാൽ ഏവംവിധമായ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയിച്ചില്ല.

• മാർ പത്രോസ് പാത്രോയർസിസ് വാഴിച്ചവരിൽ 5 മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ കാലം ചെയ്തു. ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിൻ്റെ പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്താനുള്ള പരിശ്രമം ആരംഭിച്ചു. അതിലേക്കായി പഴയ സിമ്മിനാരി മാനേജറായിരുന്ന പൗലൂസ് റമ്പാനെയും എം. ഡി. ഹൈസ്കൂൾ മാനേജരും വൈദിക സിമ്മിനാരി മല്ലാനുമായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്ലാനെയും മേല്പട്ടാഭിഷേകം പ്രാപിക്കുവാനായി അന്ന് ഭരണാധികാരമുണ്ടായിരുന്ന അബ്ദുള്ളാ പാത്രോയർസിൻ്റെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മുൻഗാമിയായ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രോയർസിസ് തുർക്കിസുൽത്താൻ ഫർമാൻ

(അധികാരപത്രം) പിൻവലിക്കുകയാൽ മദ്ദീനിൽ കർമ്മ
 യോഗയിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു. തന്നിമിത്തമാണ് അ
 ബ്ദുള്ളോ പാത്രിയർക്കീസ് റാമസിച്ചിരുന്ന യുഗലേമി
 ലേക്ക് നിരൂപണമെത്രാന്മാർ ആനയിക്കപ്പെട്ടത്. പാത്രി
 യർക്കീസ് പൗലൂസ് റമ്പാനെ പൗലൂസ് മാർ കൂറിലോ
 സ് എന്ന പേരിലും ഗീവറഗീസ് മല്ലാനെ ഗീവറഗീസ്
 മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിലും മെത്രാപ്പോലീ
 ത്താമാരായി അഭിഷേചിച്ചു. മുളത്തുരുത്തി സുന്നഹദോ
 റിനശേഷം പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ആവശ്യപ്പെട്ട
 പ്രകാരം ശൽമുസായ്ക്കു പുറമെ ലൗകീകാധികാരവും സമ്മ
 തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉടമ്പടി അഭിനവ മെത്രാപ്പോലീത്താമാ
 രോടും അബ്ദുള്ളോ പാത്രിയർക്കീസ് ആവശ്യപ്പെട്ട (214).
 മാർ കൂറിലോസ് ഉടമ്പടി രജിസ്റ്ററാക്കി കൊടുത്തു. മാ
 നേജിംഗ് കമ്മറിയുമായി ആലോചിച്ചു വേണ്ടതുചെ
 യ്യാമെന്ന് പറഞ്ഞത് ഗീവറഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോ
 സ് തത്രപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുമാറി. തിരിച്ചുവന്ന മെത്രാപ്പോ
 ലീത്താമാർ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനോടുകൂടി
 പഴയ സിമ്മിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. 1909-ൽ ജോസ
 ഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന ദിവന്നാസ്യോസ്
 അയ്യാമൻ കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ പഴയ സിമ്മി
 നാരി ചാപ്പലിൽ സംസ്കരിച്ചു. തുടർന്ന് ഗീവറഗീസ്
 മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീ
 ത്താ സ്ഥാനം കയ്യേറ്റു. മലങ്കരസഭ യാക്കോബായ (ഓർ
 ത്തയോക്സ്) വിശ്വാസത്തിൽ ഉറയ്ക്കുകയും പാത്രി
 യർക്കീസുമായി സുദൃഢബന്ധത്തിലാവുകയും ചെയ്യുകയാൽ
 പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പിൻഗാമിയായ അ
 ബ്ദൽ മിശിഹായോട് പാത്രിയർക്കീസിൽ ലയിച്ചു
 "മന്ത്രിയാന" സ്ഥാനം മലങ്കരയ്ക്കു നൽകുവാൻ മലങ്കര
 സഭ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അന്ന് അതു സാധ്യമാ
 യില്ല (215).

അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം ശിഥിലമാകുന്നു

ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് (ദിവന്നാസ്യോസ് ആറാടൻ) മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് 1911-ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തി. അതിനുമുമ്പ് 1908-ൽ അദ്ദേഹം സ്ലീബാ ശെമ്മാശനെ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അഭിഷേചിച്ചു മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ചിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വരവോടുകൂടി മാർ ദിവന്നാസ്യോസും കൂട്ടുകൂട്ടികളായിരുന്ന കോനാട്ടു മാത്തൻമല്ലാനും സി. ജെ. കര്യന്തം തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ഉറപ്പോട് പരസ്യമായിത്തീർന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആശയാഭിലാഷങ്ങൾക്ക് പിൻബലം നൽകിയിരുന്ന കൂട്ടുകൂട്ടികളെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ സ്വഭാവനീതിക്ക് വിരുദ്ധമായി 1911 മെയ് 31 നു മുടക്കി. മുടക്കപ്പെട്ടതിൽ 'ഉന്നതമായ മേൽനോട്ടം നൽകുന്നു. ഞാൻ മുടക്കുകയും തള്ളുകയും ഉരിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് (216). അദ്ദേഹത്തിനു പകരമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്ക് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിയമിച്ചു. കൂടാതെ പൈനാടത്ത് പൗലൂസ് റമ്പാനെ മാർ അന്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിലും കുന്നായ സമുദായംഗമായ ഇടവഴിക്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാറെ മാർ സേവേറിയോസ് എന്ന പേരിലും പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി അഭിഷേചിച്ചു. അവരിൽനിന്നും റോയൽക്കോട് വിധിക്കെതിരായി ലൗകികാധികാരം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. കുന്നായക്കാട് ഒരു പുതിയ ഭദ്രാസനം സ്ഥാപിച്ചു മാർസേവേ

റിയോസിനെ അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നിയമിച്ചാക്കി (217). മലങ്കരയിൽ ഭിന്നതയുടെ എല്ലാവിധങ്ങളും വിതച്ചു വളർത്തിവളമിട്ടുകൊണ്ട് അബ്രഹാം പാത്രിയർക്കീസ് 1911 ഒക്ടോബർ 20-ാം തീയതി തിരിച്ചു പോയി. 1915-ൽ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 29

**കാതോലിക്കാ സിംഹാസന സ്ഥാപനം -
മലങ്കരസഭയുടെ മാഗ്നാ കാർട്ടാ-വിലങ്ങു
വിപ്ലവം മലങ്കരസഭ**

ഇതിനുശേഷം മാർ ദിവന്നാസ്ത്രോസും മാർകൂറിലോസും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി ഗോദായി ലിറങ്ങി. മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വികമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഭരണാധികാരവും സംരക്ഷിക്കുവാൻ വീണ്ടും സമരം ചെയ്യണമെന്നായി. മുമ്പ് അബ്രഹാം മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന 'മുഹിയാന' (കാതോലിക്കാ) സ്ഥാപനം മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചാലേ പാത്രിയർക്കീസിനെ അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിയൂ എന്ന് ചിന്തകരായ മലങ്കരമക്കൾക്കു തോന്നി. അതിനായി ഫാ. പി. റി. ഗീവറുഗീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പരിശ്രമം ആരംഭിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ അപേക്ഷ ആദരിച്ചുകൊണ്ട് അബ്രഹാം മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. രൂക്മിണിത്തറയ്ക്കു അധികാരസീമയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പാത്രിയർക്കീസിനടുത്ത പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യപരമായ നൽവരത്തിന് യാതൊരു ന്യൂനതയും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. മലങ്കരയിലെത്തിയ

പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ആ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനെ പ്രി സൈഡിംഗ് ബിഷപ്പ് എന്നാണ് വിളിക്കുന്നതും. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും പൈതൃകവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ രൂപംകൊണ്ട മാർത്തോമ്മാസഭ നിർഭാഗ്യവശാൽ മലങ്കര സഭാരത്നവിന്റെ തായ്‌തടിച്ചിൽ നിന്നു സ്വയം വിചേദിക്കപ്പെട്ടു.

തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്നും പള്ളികളും സ്വത്തുകളും റോയൽക്കോടതി വിധിപ്രകാരം സ്വായത്തമാക്കിയെങ്കിലും ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സംരൂപനായില്ല. അന്ത്യോഖ്യായിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സിംഹാസനവുമായി രൂപംകൊണ്ട മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യവും അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം അതിന്റെ പൂർണ്ണനിലയിൽ ഉയർത്തിനിർത്താൻ ആ ബന്ധം അപര്യാപ്തമെന്നബോധം അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രസിച്ചു. തൻമൂലം വി: പത്രോസിന്റെ റോമാസിംഹാസനത്തോടു തദ്വാര സാർവത്രിക സഭയോടും ഐക്യപ്പെടുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു (213). എന്നാൽ ഏവംവിധമായ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയിച്ചില്ല.

മാർ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ചവരിൽ 5 മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ കാലം ചെയ്തു. ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്താനുള്ള പരിശ്രമം ആരംഭിച്ചു. അതിലേക്കായി പഴയ സിമ്മിനാരി മാനേജറായിരുന്ന പൗലൂസ് റമ്പാനെയും എം. ഡി. ഹൈസ്കൂൾ മാനേജരും വൈദിക സിമ്മിനാരി മല്ലാനുമായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്ലാനെയും മേല്പട്ടാലിഷേകം പ്രാപിക്കുവാനായി അന്ന് ഭരണാധികാരമുണ്ടായിരുന്ന അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമിയായ അബ്ദുൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് തുർക്കിസുൽത്താൻ ഫർമാൻ

അബ്ദുൽമിശിഹാ പാത്രീയർ 1912 സെപ്റ്റംബർ 15 ന് നിരന്തരവെച്ച് മുഹമ്മദാൽ മാർ ഇബ്രാഹിമി യോസിനെ മലങ്കരയിലെ പ്രഥമ കത്തോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. ആ ചന്ദ്രന്മാരും അന്യന്മാരുടേയും പ്രതാപത്തോടും കൂടി നിലനിൽക്കത്തക്കവണ്ണം കത്തോലിക്കാ സ്ഥാപനം മലങ്കരയ്ക്ക് അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൽപ്പനയും പരസ്യപ്പെടുത്തി(218). ഈ കത്തോലിക്കാരെ തെറ്റിപ്പരിശീലനം തുടർച്ചയാണെന്നും ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. മലങ്കരസുന്നഹദോസിന് തന്നെയെ കത്തോലിക്കായെ മേലാൽ വാഴിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും കൽപ്പനമൂലം ലഭിച്ചു.

തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഗീവറഗീസ് മാർഗ്രിഗോറിയോസ്, യൊയാക്കീം മാർ ഇബ്രാഹിമി യോസ്, ഗീവറഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീമെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും വാഴിച്ചാക്കി. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം മട്ടിനിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 1915 ആഗസ്റ്റ് 15 നു കർമ്മമയറായിൽവെച്ച് കാലംചെയ്തു. പാത്രീയർസിന്മുൻപെ എല്ലാആദരവുകളോടും കൂടി അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി. 1913-ൽ മലങ്കരയിലെ പ്രഥമ കത്തോലിക്കാ മാർ ബസേലിയോസ് കാലം ചെയ്തു. പാമ്പാക്കട ചെറിയപള്ളിയിൽ യഥാവിധി കബറടക്കപ്പെട്ടു (219).

വട്ടിപ്പണക്കേസും

മാർ കൂറിലോസും മാർ ദിവന്നാസ്യോസും കക്ഷികളായി വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ വാങ്ങുവാനുള്ള അധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് 1913-ൽ ഒരു കേസും ആരംഭിച്ചു. 1918-ൽ മാർ കൂറിലോസും കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ പാണമ്പടി പള്ളിയിൽ കബറടക്കി. 1923-ൽ മാർ കൂറിലോസിന് അനുകൂലമായ വിധിയുണ്ടായി. തുടർന്ന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് റിവിഷൻ ഹെററിഷൻ

സമർപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ വിധി 1926 ജൂലായിയിൽ മാർ
ദിവന്നാസ്യോസിനു് അനുകൂലമായിരുന്നു. മുടക്ക് അസാ
ധ്യവാനെന്നും യഥാർത്ഥ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ
ദിവന്നാസ്യോസു് ആണെന്നും വിധിന്യായത്തിൽ പ്ര
ത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (220).

അദ്ധ്യായം 30

**സ്വാതന്ത്ര്യം വീണ്ടെടുത്ത മലങ്കരസഭ
കാതോലിക്കാ മാറുടെ ഭരണത്തിൻ
കീഴിൽ**

1925-ൽ ഗീവറഗീസു് മാർ പീലക്സിനോസി
നെ മലങ്കരയിലെ ദ്വിതീയ കാതോലിക്കായായി മല
ങ്കര സുന്നഹദോസു് വാഴിച്ചു. തുടർന്നു് കാതോലിക്കോ
സു് ഫദ. പി. റി. ഗീവറഗീസിനെ ബഥനിയുടെ
മാർ ഇവാന്റിയോസു് എന്നപേരിൽ വാഴിച്ചു. മാർ ഈ
വാന്റിയോസിന്റെ സഹായി മാർ ത്രെയോഫിലോസാ
യിരുന്നു. ഒരു ശസ്ത്രക്രിയക്കു വിധേയനായതിനെ തുട
ർന്നു് കാതോലിക്കോസു് 1928 ഡിസംബറിൽ കാലം
ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ കാതോലിക്കായിക്കടുത്ത എല്ലാ
ആദരവുകളോടും കൂടി വാകത്താനം ധോറപ്പള്ളിയിൽ
കബറടക്കി (220)B.

1928 ആഗസ്തു് 16 നു് മലങ്കരസഭയ്ക്കു് ഒരു ഭരണ
ഘടന ഉണ്ടാക്കാനുള്ള തീവ്രയത്നം ആരംഭിച്ചു. 1928
ആഗസ്തു് 21 നു് പാത്രിയർക്കീസു് ഭാഗത്തെ 18 പേർ
ചേർന്നു് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദിവന്നാസ്യോ
സു് ആറാമൻ കാതോലിക്കാമാർ ബസേലിയോസു് ദ്വി
തീയൻ തുടങ്ങിയവരെ ചേർത്തു് ഒ. എസ്. 2-ാം നമ്പ
രായി ഒരു കേസു് കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ ഫയൽ
ചെയ്തു. 1929 ഫെബ്രുവരിയിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസി

നെ മലങ്കര സുന്നഹദോസ് മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിവിനിയൻ എന്ന പേരിൽ കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിച്ചു (221). 1931-ൽ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ സമാധാനസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള അത്യാകാംക്ഷയോടെ മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അതുവിജയിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് 1931 ഫെബ്രുവരി 13നു മഞ്ഞിനിക്കരവെച്ച് കാലം ചെയ്തു. അവിടെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചു.

1934 ഫെബ്രുവരിയിൽ “മലങ്കരസഭാഭാസുരൻ” എന്നദിയാനമുള്ള മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കാലം ചെയ്തു. പഴയ സിമ്മിനാരിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ യഥോചിതം കബറടക്കി.

മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വികമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രേഷിതജ്ഞതയും ഭരണസംവിധാനവും അന്യന് സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയശിഷ്യനായ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ (ഫാദർ പി. റി. ഗീവറുഗീസ്) പ്രേരണയും ദർശനവും അനുസരിച്ച് രൂപംകൊണ്ടതാണ് മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനസ്ഥാപനവും ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സർവ്വ സ്വതന്ത്രമായി വളരുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ട ബഥനി പ്രസ്ഥാനവും (222). ഇവരണ്ടും മലങ്കരസഭയിൽ ദൂരവ്യാപകമായ സത്ഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും അത് നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1934 ഡിസംബർ 26 നു കോട്ടയത്തു് എം. ഡി. സിമ്മിനാരിയിൽ സമ്മേളിച്ച മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാർ ബസേലിയോസ് മൂന്നാമൻ കാതോലിക്കായെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ അസോസിയേഷൻ “മലങ്കര സഭാഭരണ ഘടന” അം

ഗീകരിച്ചു(223). 1935 ആഗസ്റ്റ് 22-ന് മലങ്കരയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി കരിങ്ങാശ്ശേരിയിൽ ആ വിഭാഗത്തിന്റെ, മലങ്കര അസോസിയേഷൻ എന്ന പേരിലുള്ള സമ്മേളനം ചേരുകയും മാർ ദിവനാനാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനത്തു് പാത്രിയർക്കീസ് നിയമിച്ചു. എതിർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ കൂറിലോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

1938 മാർച്ച് 10 ന് മാർ അത്താനാസ്യോസും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളും കൂടി മാർ ബസേലിയോസിനെയും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളെയും പ്രതിചേർത്തു് 111-ാം നമ്പരായി കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. അന്യായത്തിൽ മാർ ബസേലിയോസിനെ, ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ഭിതീയൻ എന്നു കൂടി അറിയപ്പെടുന്ന 'കല്ലാച്ചേരിൽ പുനൂസ്' എന്നാണു് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാർ അപ്രേം ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെയും പാത്രിയർക്കീസു പക്ഷത്തിന്റെയും ദൈവശാസ്ത്ര ഭാഷ്യമനുസരിച്ചു് മാർ ബസേലിയോസ് മുടക്കപ്പെട്ടവനും തൻമൂലം പൗരോഹിത്യ നൽകലും നഷ്ടപ്പെട്ടവനും കേവലം ചുവപ്പുവേഷധാരിയുമായ വൃദ്ധൻ പുനൂസ് ആയിത്തീർന്നു. 1934-ൽ എം. ഡി. സിമ്മിനാരി യോഗം പാസ്സാക്കിയ രേണുലടനത്തു് മാർ ബസേലിയോസിനും അനുകൂലമായി വിധി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ജില്ലാക്കോടതി അന്യായം ചെലവുസഹിതം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. തന്നിമിത്തം വാദികളായിരുന്ന മാർ അത്താനാസ്യോസും കൂട്ടരും ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു. മാർ അത്താനാസ്യോസിനും കൂട്ടർക്കും (വാദികൾ) അനുകൂലമായി 1946-ൽ വിധിയുണ്ടായി.

മാർ ബസ്സേലിയോസും കൂട്ടരും റിവ്യൂഹർജി സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ 1951 ഡിസംബർ 21-ന് റിവ്യൂഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടു പ്രതികൂലമായ വിധിയുണ്ടായി. 1952-ൽ ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടന അനുസരിച്ചു സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി മാർ ബസ്സേലിയോസും സുപ്രീംകോടതിയിൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. 1954 മെയ് 21-ന് ഹൈക്കോടതി വിധി അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും സുപ്രീം കോടതി വിധിപ്രസ്താവവിച്ചു. ഈ വിധി ന്യായത്തിൽ കേസുപീണ്ടും കേൾക്കുവാൻ ഹൈക്കോടതിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതനുസരിച്ചു ഹൈക്കോടതി കേസുപനർവിചാരണ ചെയ്തു. അതനുസരിച്ചു 1956 ഡിസംബർ 31 നു മാർ അത്താനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏകകണ്ഠമായ വിധി ജസ്റ്റീസ് ശങ്കരൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. മാർ ബസ്സേലിയോസും സുപ്രീം കോടതിയിൽ റിട്ട് ഹർജി സമർപ്പിച്ചു. അതനുസരിച്ചു ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന വിധിനടത്തുകല്ലന സുപ്രീം കോടതി സ്റ്റേ ചെയ്തു. പിന്നീട് 1958-ൽ മാർ ബസ്സേലിയോസും അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു. അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും 1958 സെപ്റ്റംബർ 12ന് മാർ ബസ്സേലിയോസിന് അനുകൂലമായി ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് എസ്. ആർ. ഭാസ് വിധി പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇതിന്റെ പരിണിതഫലമായി 1958 ഡിസംബർ 16 നു മാർ ബസ്സേലിയോസിനെ കാതോലിക്കായുടെ അധികാരാവകാശങ്ങളോടെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഇഗ്നാത്തിയോസും യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയക്സിസ് കല്ലന അയച്ചു. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി ഏലിയോസും മാർ യൂലിയോസും മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉൾപ്പെടെ മലങ്കരയിൽ ഇരുപക്ഷത്തുമുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാപ്പോ

ലീത്താമാർ മാർ ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കായുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ പഴയ സിമ്മിനാരിയിൽ സമ്മേളിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായി പാത്രിയർക്കീസ് യാക്കൂബ് തൃതീയനെ അന്ത്യോഖ്യോ പാത്രിയർക്കീസായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കാതോലിക്കായുടെ സ്വീകരണ കല്പനയും ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയനെ കാതോലിക്കായായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്വീകരണകല്പനയും പരസ്പരം കൈമാറിയശേഷം സമാധാന ശുശ്രൂഷ നടത്തി ദൈവത്തിന് കൃതജ്ഞത സമർപ്പിച്ചു.

1962 മെയ് മാസത്തിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷൻചേർന്ന് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാതോലിക്കായുടെയും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ 1964 ജനുവരിയിൽ ദേവലോകം കാതോലിക്കേററ് അരമനയിൽവെച്ച് കാലം ചെയ്തു. അരമന ചാപ്പലിൽ അദ്ദേഹത്തെ യഥോചിതം കബറടക്കി.

പരസ്പര സ്വീകരണംമൂലം മലങ്കര സഭയുടെ അംഗീകൃത പാത്രിയർക്കീസായി തീർന്ന ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഭരണഘടനപ്രകാരം 1964 മെയ് 22-ന് കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ ചേർന്ന് മലങ്കരസുന്നഹദോസ് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസിനെ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ എന്ന പേരിൽ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. ഇദ്ദേഹപ്രഥമമായി കാതോലിക്കാ ബോംബെയിൽ വെച്ച് പോൾ ആറാമൻ മാർ പാപ്പായുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

ഒന്നായി മുന്നേറിയ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സസ് സഭ, 1970-ൽ 203-ാം നമ്പരായി പാത്രിയർക്കീസ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പനമൂലം വീണ്ടും പിളർന്നു. പാത്രിയർക്കീസ്, ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായെ മുടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് തനിക്കുവിയേനായ കാതോലിക്കായായി കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ പൗലസ് മാർ പീലക്സിനോസിനെ വാഴിച്ചു. അങ്ങിനെ സഭയിൽ രണ്ട് കാതോലിക്കാമാർ രംഗത്തുവന്നു.

പ്രായാധിക്യമൂലം മാർ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ഭരണത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു. 1975 ഒക്ടോബർ 27 ന് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മലങ്കര സുന്നഹദോസ് മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ എന്ന പേരിൽ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. 1975 ഡിസംബർ 8 ന് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ദേവലോകം കത്തോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ കാലം ചെയ്തു. അരമനപ്പുലിൽ യഥാവിധി അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി. 1984 ജൂണിൽ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായും സംഘവും റോമിൽ എത്തി ജോൺ പോര രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയെ സന്ദർശിക്കുകയും കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 30

ബഥനി സന്യാസസമൂഹം രൂപം പ്രാപിക്കുന്നു

വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറഗീസ് മാർ ദിവന്നാസേയാസ് മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രതീകാത്മകമായ മലങ്കരസഭയുടെ അഭിമാനത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവന്ന എം. എ. അച്ചൻ പി. റി. ഗീവറഗീസ് കത്തന്മാർക്ക് ഈ സഭയുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ വളർച്ചക്കും വികാസത്തിനും ഒരു സന്യാസ സമൂഹം അനിവാര്യമെന്ന ചിന്ത ഉദിച്ചിരുന്നു. ഭാരതീയ സംസ്കാരവും പൗരസ്ത്യ ആദ്ധ്യാത്മികതയും സമജ്ഞമായി സമ്മേളിക്കുന്ന ഒരു ആശ്രമ സമൂഹമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. അദ്ദേഹം തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷനും ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനും ആയിക്കൊണ്ട് ബഥനി സന്യാസസമൂഹം പെരുന്നാട്ടിലുള്ള മുണ്ടൻ മലയിൽ 1919-ാം മാണ്ട് സ്ഥാപിതമായി. തുടർന്ന് ബഥനി സന്യാസിനി സമൂഹത്തിനും അദ്ദേഹം രൂപം കൊടുത്തു.

മാർ തുറവാനിയോസ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ രാജവിധിയിൽ

വ്യവഹാരംകൊണ്ടു നട്ടംതിരിഞ്ഞ സഭയെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കു സിംഹാസനത്തിന്റെ നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ മുളന്തുരുത്തിസുന്നഹദോസിന്റെ വലയത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതും, അതേസമയംതന്നെ മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വികമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും പൂർവ്വോപരി ഉയർത്തി പിടിക്കുവാൻ കെൽപ്പറ്റു ഒരു സഭയെ-നീരാളിപ്പിടിത്തത്തിലമന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുപള്ളത്തിയെടുക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമെന്നു് ദീർഘവീക്ഷണപടുവായ മലങ്കര

മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ബഥനി ആശ്രമസമൂഹത്തെ ഉറപ്പുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ പടുത്തുയർത്തുവാനും കരുത്തുള്ള കരങ്ങളിൽ അതിനെ ഭരമേല്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. തൽഫലമായി 1925 മെയ് മാസം 1-ാം തീയതി നിരണം പള്ളിയിൽ വെച്ച് മലങ്കരയിലെ രണ്ടാമത്തെ ‘കാതോലിക്കാ’യായ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് പ്രഥമൻ ബഥനിയുടെ പി. റി. ഗീവറുഗീസ് ഞാനെ മാർ ഇവാന്റിയോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സഹകരണത്തോടെ ‘ബഥനിയുടെ മാർ-ഇവാന്റിയോസ്’ എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു (224). 1929 ഫെബ്രുവരി 13-ാം തീയതി മലങ്കരയിലെ മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കാ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ അദ്ദേഹത്തെ ബഥനിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഉയർത്തുകയും ബഥനിയുടെ ‘ആശ്രമഗുരു’വായിരുന്ന യാക്കോബുകത്തനാരെ ‘മാർ തേയോഫിലോസ്’ എന്ന പേരിൽ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം ഒരു പ്രാദേശികസഭ എന്നപോലെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായാലും ഒരു സഭാഗർഹൻ എപ്പിസ്കോപ്പായാലും ഭരിക്കപ്പെടുക ക്രൈസ്തവസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഇടം പ്രഥമമായിരിക്കും. ഒരു ആശ്രമസമൂഹത്തെയല്ല വട്ടുശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ദർശനത്തിലുള്ള ഒരു സഭയെയാണ് നിരീക്ഷകർ ഇതിൽ ദർശിക്കുന്നത്. ഈ നിയമനവും സംവിധാനവും മൂലം മലങ്കരസഭയിൽ എല്ലായിടത്തും സമുചതമായി “ബഥനി പള്ളികൾ” സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു സിദ്ധിച്ചു. ഈ പള്ളികളുടെ (സഭയുടെ) ഭരണം അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു മാത്രം വിധേയമായിരുന്നു. നൈയാമികമായി ഇദ്ദേഹത്തെ വാ

ഴിക്കുകയും ഈ സംവിധാനം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്ത മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോ കത്തോലിക്കായോ ഈ പള്ളികളുടെ മേൽ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്ത്യോഖ്യായാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ നീരാളിപ്പിടിത്തത്തിലമരാത്ത സമുദായക്കേസിയുടെ വിഷമവൃത്തത്തിലും നീർച്ചഴിയലും ഉൾപ്പെടാത്ത മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകവും അപ്പോസ്തോലിക പൗരോഹിത്യ പിൻതുടർച്ചയും സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സഭയെയാണ് നാമിവിടെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്.

1926 നവംബർ 1-ാം തീയതി പരുമല സിമ്മിനാരിയിൽ സമ്മേളിച്ച മാർ ഈവാനിയോസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരം റോമാസിംഹാസനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ നിർണ്ണായകമായ ഈ സമ്മേളനത്തെ മലങ്കര സുന്നഹദോസ് എന്ന നിലയിലാണ് ബഥനിമെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഈവാനിയോസ് പരിഗണിച്ചത് (225). ഇതിന്റെ പ്രഥമപടിയായി 1927 ജനുവരി 22 ന് മാർ ഈവാനിയോസ് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം റോമിലേക്കയച്ചു. 1928-ൽ റോമിൽ നിന്നും മറുപടി ലഭിച്ചു. അനുഭവോപകരമായ പ്രസ്തുതകത്തിൽ, പൗരസ്ത്യസഭകൾ റോമാസിംഹാസനവുമായി യോജിക്കുമ്പോൾ പിൻതുടരേണ്ടപതിവുകളും തത്വങ്ങളും വിശദീകരിച്ചതു കൂടാതെ '6' ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രശ്നാവലിയും ഇൻഡ്യയിലെ അപ്പോസ്തോലിക് ഡലഗേറ്റുവഴി അയച്ചു കൊടുത്തു. മാർ ഈവാനിയോസ് സത്യസന്ധവും പണ്ഡിതോചിതവുമായ മറുപടി കൊടുത്തു. തൽഫലമായി 1929 ഓഗസ്റ്റ് 5-ാം തീയതി അനുകൂലമായ മറുപടി ഔദ്യോഗികമായിത്തന്നെ ലഭിച്ചു. 1929 സെപ്റ്റംബർ 17-ന് അപ്പോസ്തോലിക് ഡലഗേറ്റിനു നന്ദിപ്രദർശിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് എഴുതി.

അദ്ധ്യായം 31

പുനഃസമാഗമനം

അനുകൂലമായ കോടതിവിധി ഉണ്ടായതിന്റെയും മറ്റും വെളിച്ചത്തിൽ പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും കാതോലിക്കായും ചുവടുമാറ്റിച്ചുവട്ടി. റോമാസിംഹാസനവുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനുള്ള യത്നങ്ങൾക്കു കൈത്തിരികാണിച്ച മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അറച്ചു നിൽക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടും കശാഗ്രബുദ്ധിയായ വി: പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി - റോമാ സിംഹാസനാധിപൻ - റോമൻ ഭരണനിയമത്തിന്റെ നൈയാമിക കരുക്കൾക്കു് അർഹതയായി നിന്നുകൊണ്ടു് ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഈവാനിയോസിൽ മലങ്കര സഭയെ മുഴുവൻ ദർശിക്കുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. തദ്വാര മലങ്കര സഭ ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താവഴി നടത്തിയ യത്നങ്ങളെ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ മാർപാപ്പാ പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഗീകരിച്ച(226). അങ്ങനെ മലങ്കര സഭയെ പരിപൂർണ്ണമായും അന്ത്യോഖ്യൻ നീരാളിപ്പിടിത്തത്തിനതീതമായി ഉയർത്തി നിർത്തിയ അതിന്റെ പ്രതിനിധിയായ "ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്തായിലൂടെ" റോമാസിംഹാസനവുമായി മാർപാപ്പാ സംയോജിപ്പിച്ചു.

1930 സെപ്റ്റംബർ 18-ാം തീയതി മുണ്ടൻ മലയോടു. അവിടെ അവശേഷിച്ച സഹോദര സന്യാസിമാരോടു. യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങിയ മാർ ഈവാനിയോസും മാർ തേയോഫിലോസും, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രകാരം 1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി കൊല്ലം ലത്തീൻ അരമന ചാപ്പലിൽ വെച്ചു് കൊല്ലം മെത്രാൻ ബൻസിഗർ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തി റോമാസിംഹാസനവുമായി യോജി

ച്ച. തുടന്ന് മലങ്കര സഭയുടെ 'ചെറുപതിപ്പായ ബഹു നി'യുടെ മറ്റു പ്രതിനിധികളായ ജോൺ കത്തനാറം അലക്സന്ദ്രയോസം ശെമ്മാശനം ശ്രീമാൻ കിളീലേ ത്തു് ചാക്കോയും റോമാസിംഹാസനവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടു(227).

ആദ്യം വെണ്ണിക്കുളത്തും പിന്നീട് തിരുമൂലപ്പുരത്തും താമസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കൂനൻകുരിശിന്റെ ആലത്തു വിമേദിച്ച ക്രൈസ്തവ ഐക്യത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹികളായ ഈ 'പഞ്ചപ്രേഷിതർ' അഹമദാബാദിലെ ഈ സന്ദേശം മലങ്കര മക്കളുടെ അകതാരിലിരിക്കിയില്ലെന്നു കണ്ടു. വൈതരണികളെ അവർ ധീരമായി അതിജീവിച്ചു. മലങ്കരമക്കളുടെ സഹസ്രഗണങ്ങൾ അവരെ അനുഗമിച്ചു. സംപ്രീതനായ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി റോമാസിംഹാസനത്തിന്റെ ശക്തനായ തേരളി തന്റെ ഭരണശുശ്രൂഷയുടെ പതിനൊന്നാം സംവത്സരമായ 1932 ജൂൺ 11-ാം തീയതി വി: ബെർണാബോസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ തിരുനാൾ ദിവസം റോമായിലെ വി: പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു 'മലങ്കര കത്തോലിക്കാഹയരാക്കി' സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. ഈ പ്രഖ്യാപനം മൂലം മാർ ഇഴവാന്റിയോസ് തിരുവനന്തപുരം അതിമെത്രാസനത്തിന്റെ (Arch Diocese) ആർച്ചുബിഷപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുവല്ലാ മെത്രാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹഗണമായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട ഈ ഹയരാക്കിയുടെ വടക്കൻ അത്രത്തി ഭാരതപ്പുഴയായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി(228).

മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു

ഹയരാക്കി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ 1932 ഫെബ്രുവരി 13-ാം തീയതി മാർപാപ്പാ പീയൂസ് 11-ാമൻ 'ഓഗ്ന. നോബീസ്' എന്ന അപ്പോസ്റ്റോലിക ലേഖനം വഴി പമ്പാനുഭയാൽ തെക്കും വടക്കുമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു താല്ക്കാലിക മലങ്കര കത്തോലിക്കാഭദ്രാസനങ്ങൾ (രൂപത) രൂപീകരിക്കുകയും മാർ ഇവാന്റിയോസ് മാർ തേയോഫിലോസ് എന്നിവരെ അതിന്റെ ഭരണം ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മലങ്കര ഹരയാർക്കി സ്ഥാപിച്ചു കൊണ്ടുള്ള അപ്പോസ്തോലിക ഘടന

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസനായ പീയൂസ് മെത്രാൻ ശാശ്വത സ്മരണകളവേണ്ടി.

പ്രഖ്യാതരായ രണ്ടു മലങ്കര സുറിയാനി വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ, മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ തേയോഫിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായും (മെത്രാൻ) ദൈവസഹായത്താൽ തങ്ങളുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ ഏതാനും വൈദികരോടും ഒട്ടനേകം ജനങ്ങളോടും കൂടെ കത്തോലിക്കാസഭയോടുകൂടെ വിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ മടിയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഇടയന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ ക്രിസ്തുവിനു വിനിതപൂർവ്വകവും തീക്ഷ്ണതയുമായ കൃതജ്ഞത നാം സമർപ്പിച്ചു. ഇവരുടെ മനസ്സിനെയും ഹൃദയത്തെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു തിരുവിഷ്ണുമുണ്ടായ ഏറ്റവും കൃപാലുവായ പ്രകാശങ്ങളുടെ പിതാവിനെ ഈ മെത്രാന്മാർ വിനയപൂർവ്വം അനുസരിച്ചു തിനാലും ആ പ്രദേശത്തെ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ

ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സകല മാർഗ്ഗങ്ങളിലും കൂടെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഇവർ പ്രയത്നിച്ചതു നിമിത്തവും നാം ഇവരെ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിശ്വാസികൾ കത്തേലേക്കോ ഐക്യത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടു ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികോന്നമനത്തിനു മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കുന്നതിനു നാം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വർഷം ഫെബ്രുവരി: 13-ാം തീയതി ഇയ്യരൂയിൽകീഴു് “മാഗ്നം നോബിസു്” എന്ന അപ്പോസ്തോലിക ലേഖനം നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതനുസരിച്ചു് മലബാർ ദേശത്തിന്റെ അത്യന്തകിരംകുള്ളിൽ പന്യാനദിയാൽ അന്യോനം വിഭജിക്കപ്പെട്ടതായ 2 രൂപതകളെ താൽക്കാലികമായി നാം സ്ഥാപിക്കുകയും ഈ വന്ദ്യ മെത്രാന്മാരെ അവയുടെ ചുമതലഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്യോഖ്യാൻ റീത്തിൽപ്പെട്ടവരായ ഈ മലങ്കര സുറിയാനി വിശ്വാസികളുടെ സംഖ്യ ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ സന്തോഷപ്രദമാം വിധം ദിനംപ്രതി വർദ്ധിക്കുകയും അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഏതാനും ആയിരങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ മലബാർ പ്രദേശത്തു് അന്യോഖ്യാൻ റീത്തിൽ ഒരു വൈദിക സംസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചു് സഭാകാര്യങ്ങൾ അവസരോചിതവും ശാശ്വതവുമായവിധത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതു് പ്രയോജനപ്രദമാണെന്നു് നമുക്കു് ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം പ്രസ്തുത മെത്രാന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അനുവദിച്ചു കൊണ്ടും അതിശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ പൗരസ്ത്യസഭകളോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ ലക്ഷ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും പൗരസ്ത്യ ഇൻഡ്യയുടെ ലോഗാഭു് അപ്പോസ്തോലിക്കായും സലാമീനയുടെ അവകാശിയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയ നമ്മുടെ സഹോദരൻ ലെയോകിയെർക്കൗസിന്റെ അനുകൂലമായ അഭിപ്രായത്തെ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കു്

ടെ തിരുസംഘത്തിൽ നിയമിതരായിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധരോമാസഭയുടെ കട്ടിനാരംഭരായ നമ്മുടെ വന്ദ്യ സഹോദരരുടെ ഉപദേശത്താൽ ഈ സംഗതികൾ ആരെയെല്ലാം ബാധിക്കുമോ, അല്ലാത്തപക്ഷം തങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതെന്ന് ആരെല്ലാം വിചാരിക്കുന്നുവോ അവരുടെ സമ്മതം ആവശ്യമുള്ളവിധം വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടും താഴെ ചേർക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അപ്പോസ്തോലികമായ അധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നാം തീരുമാനിക്കയും സ്ഥാപിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു.

1. മലബാർ പ്രദേശത്തു് പമ്പാനദിയുടെ വടക്കും തെക്കുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും മേൽപ്രസ്താവിച്ചതുമായ രൂപതകളെ നിറുത്തൽ ചെയ്തശേഷം അവയുടെ അതുത്തികൾക്കുള്ളിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർക്കുവേണ്ടി നവീനവും വ്യക്തവുമായ ഒരു വൈദിക സംസ്ഥാനത്തെ നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ സിംഹാസനമെന്നും തിരുവല്ലാ മെത്രാൻ സിംഹാസനം എന്നും രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങൾ അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

2. കൊല്ലം കോട്ടാർ എന്നീ രൂപതകളുടെയും കൊച്ചി രൂപതയുടെ ഭക്ഷിണഭാഗത്തിന്റെയും അതുത്തികളോടുകൂടിയ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ തിരുവനന്തപുരം കോട്ടാരക്കര, അടൂർ, പത്തനംതിട്ട, മാവേലിക്കര, കായകളം, ചെങ്ങന്നൂർ എന്നീ ഡിസ്ട്രിക്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

3. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ സിംഹാസനത്തെ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു് അതിരൂപതയ്ക്കു് അതിന്റെ നാമം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദൈവാലയത്തെ ഈ നവീന സഭാസംസ്ഥാനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പള്ളിയായി നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. തന്മൂലം ആ ദൈവാലയത്തിനും അതിന്റെ അതാതുകാലത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെ സാധാരണ നിയമവും നിയമാനുസൃതമായ ആചാരങ്ങളും അനുസരിച്ചുള്ള സകല അവകാശങ്ങളും നിയമങ്ങളും ബഹുമാനങ്ങളും അധികാരങ്ങളും നാം നൽകുന്നു. ഒന്നാമതായി വിശുദ്ധ സംഘത്തിലെ അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും അപേക്ഷിച്ചുവാങ്ങിയ ശേഷം അവരുടെ വൈദിക സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അതൃത്തികൾക്കുള്ളിൽ വൈദിക കർമ്മങ്ങളുടെ നിയമനുസരിച്ച് പാലിയം ധരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം അവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

5. വരാപ്പുഴ, വിജയപുരം എന്നീ രൂപതകളുടെയും കൊച്ചിരൂപതയുടെ വടക്കേ ഭാഗത്തിന്റെയും അതൃത്തികൾക്കുള്ളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തിരുവല്ലാരൂപതയിൽ തിരുവല്ലാ, നിരണം, കോട്ടയം, മൂവാറ്റുപുഴ, കുന്നംകുളം എന്നീ ഡിസ്ട്രിക്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

6. തിരുവല്ലാ മെത്രാന്റെ സിംഹാസനം തിരുവല്ലാ പട്ടണത്തിൽ നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്നും ആ രൂപതക്ക് അതിന്റെ നാമം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

7. തിരുവല്ലായുടെ മെത്രാസനപള്ളിക്കും അതിൽ അതാതുകാലം ഭരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർക്കും അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയിലുള്ള സാധാരണ നിയമവും ന്യായമായ നടപ്പും അനുസരിച്ചുള്ള സകല അവകാശങ്ങളും നിയമങ്ങളും ബഹുമാനങ്ങളും അധികാരങ്ങളും നാം നൽകുന്നു.

8. തിരുവല്ലായിലെ മെത്രാസനപ്പള്ളിയെ തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പള്ളിയുടെ സ്വന്തം പള്ളിയായി നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അവിടെ അതതു കാലം ഭരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരെ തിരുവനന്തപുരം അതി മെത്രാന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ് കടുത്ത അവകാശത്തിന് നാം അധീനരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

9. തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പള്ളിയുടെയും അതിന്റെ അതതു കാലത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും, തിരുവല്ലാമെത്രാസനപ്പള്ളിയുടെയും അതിന്റെ അതതു കാലത്തെ മെത്രാന്മാരുടെയും മേൽ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പള്ളികളെയും അവയുടെ മെത്രാന്മാരെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാരങ്ങളും ചുമതലകളും നാം നിക്ഷേപിക്കുന്നു.

10. തിരുവനന്തപുരത്തെയും തിരുവല്ലായിലെയും വൈദികാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിനെ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ദൈവമാതാവായ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ നാമത്തിലും രണ്ടാമത്തേതിനെ തിരുവല്ലാനഗരത്തിൽ വി: യോഹന്നാൻ ശ്രീഹായുടെ നാമത്തിലും നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം ഈ ദൈവാലയങ്ങൾക്ക് ഇനിയും നിശ്ചയിക്കുന്നതുവരെ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പള്ളികൾക്കും മെത്രാസനപ്പള്ളികൾക്കുമുള്ള സകല അവകാശങ്ങളും നിയമങ്ങളും നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

11. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മെത്രാന്റെയും നിത്യചെലവിനു വേണ്ടി വിശ്വാസികൾ സാധാരണമായി ചെയ്യാറുള്ള ദാനങ്ങളും ഈ പള്ളികൾക്ക് ഏതെങ്കിലും അവകാശപ്രകാരം സിദ്ധിക്കുന്ന വരവുകളും ജംഗമങ്ങളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

12. തിരുവല്ലായിലേയും തിരുവനന്തപുരത്തെയും സഭകളുടെ അണനിർവഹണത്തെയും നിയമപ്രകാരം ആലോചനാ സംഘത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെയും സെമിനാരികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെയും വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും അവകാശങ്ങൾ എന്നിവയേയും ഏവം വിധമുള്ള കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് പരിശുദ്ധകാനോനിൽ എപ്രകാരം കല്പിക്കപ്പെടുന്നുവോ അപ്രകാരം ചെയ്തു കൊള്ളണമെന്നും നാം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രധാനമായി വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മേൽപ്രസ്താവിച്ച അതിരൂപതയുടെയും രൂപതയുടെയും സുമാപനം നിർവഹിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വൈദികർ ഏതു രൂപതയുടെ അധികാരസീമയിൽ നിയമപ്രകാരം താമസിക്കുന്നുവോ ആ രൂപതയോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരായി അവർ പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്നും നാം നിശ്ചയിക്കുന്നു.

13. അവസാനമായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ അതാതു കാലത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ച് മറ്റൊന്നതിനും അന്യഥാ തീരുമാനിക്കുന്നതിനും കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ഉചിതമായി തോന്നുന്നവ അപ്പോഴെല്ലാം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം നമ്മിലും അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനത്തിലും നാം സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആയതുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചതിനുശേഷം നമ്മുടെ വന്ദ്യസഹോദരനും പൗരസ്ത്യ ഇൻഡ്യയുടെ ഭലഗാദ് അപ്പോസ്തോലിക്കായുമായ ലെയോക്വിയർക്കംസിനെ ഈ നിശ്ചയങ്ങളെല്ലാം നിർവഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാം നിയോഗിക്കുന്നു. ഇവയുടെ യഥാർത്ഥ നിർവഹണത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സകല തർക്കങ്ങളെയും തടയുന്നതിനു മാത്രമല്ല, സഭാസംബന്ധമായ ഉദ്യോഗത്തിലോ സ്ഥാനത്തിലോ നിയമിതനായിരിക്കുന്ന വേറൊരാളെ പ്രസ്തുത കാര്യത്തിനായി നിയോഗിക്കുന്നതിനും അനുമതി നൽകുന്നതിനും നാം അനുമതി നൽകുന്നു.

ഗിക്കുന്നതിനും ആവശ്യവും ഉചിതവുമായ സകല അധികാരങ്ങളും നാം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകുന്നു. യഥാർത്ഥ നിർവഹണം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗികമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഈ ലേഖനം കിട്ടി ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ പൗരസ്ത്യസഭയുടെ തിരുസംഘത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതലയും നാം അദ്ദേഹത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളോട് ബന്ധമുള്ളവരോ ബന്ധമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരോ ആയ ആരെങ്കിലും സ്വപക്ഷവും പ്രത്യേകവുമായ പരിഗണന അർഹിക്കുന്നവരായിരുന്നാലും നാം അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലായെങ്കിൽപോലും ഈ ലേഖനത്തെയും അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലെ ഏതൊരു സംഗതിയെയും അപലപിക്കുകയോ നിന്ദേധിക്കുകയോ അസത്യത്തിന്റെയോ അപൂർണ്ണസത്യത്തിന്റെയോ അസാധുത്വത്തിന്റെയോ ഉദ്ദേശശ്രദ്ധിയുടെയോ ആയ ദോഷം ആരോപിച്ചു തർക്കിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ യഥാർത്ഥമായ അറിവോടും പൂർണ്ണമായ അധികാരത്തോടും കൂടെയായിരുന്നാൽ എപ്രകാരമോ അപ്രകാരംതന്നെ ഇവ ഏകാലവും സാധുവായിരിക്കുന്നതാകുന്നു ഇവ ആരെയെല്ലാം ബന്ധിക്കുമോ അവരെല്ലാം ഇവ അനുസരിക്കേണ്ടതുമാണ്. വിപരീതമായി ഏതെങ്കിലും അധികാരമുള്ള ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ ഇവക്കെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അത് പൂർണ്ണമായി അസാധുവും ഫലശൂന്യവുമായിരിക്കും. അവസാനമായി ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടവയും ഏതെങ്കിലും നോട്ടറിപബ്ളിക്കിന്റെ കൈയൊപ്പോ സഭാസംബന്ധമായ ഉദ്യോഗത്തിലോ പദവിയിലോ നിയമിതനായ ആരുടെയെങ്കിലും മുദ്രയോ ഉള്ളവയും ആയിരുന്നാൽ ഈ ലേഖനം ഇതിന്റെ മൂലത്തിൽതന്നെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ

ലഭിക്കുന്ന വിശ്വാസ്യത എപ്രകാരമോ അപ്രകാരം തന്നെ അതിനുലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും നാം നിശ്ചയിക്കുന്നു. രൂപതാപരമോ, സംസ്ഥാനപരമോ, സാധാരണമോ, സാർവത്രികമോ ആയ സുന്നഹദോസുകളാൽ പ്രഖ്യാപിതങ്ങളായ നിയമങ്ങളോ നിശ്ചയങ്ങളോ നമ്മുടെ മുൻഗാമികളായ പാപ്പാമാരിൽ ആരുടെയെങ്കിലും തീരുമാനങ്ങളോ മറേതെങ്കിലും സംഗതികളോ പ്രതികൂലമായിരുന്നാൽ തന്നെയും ഈ ലേഖനം സാധ്യവായിരിക്കുന്നതാണ്.

സ്ഥാപനത്തിന്റെയും നിർവഹണത്തിന്റെയും ഭ്രാന്തത്തിന്റെയും നിയമനത്തിന്റെയും സംവരണത്തിന്റെയും അനുകൂലണത്തിന്റെയും നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെയും ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്ന ഈ നമ്മുടെ ലേഖനത്തെ ആരെങ്കിലും ലംഘിക്കുകയോ എതിർക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കട്ടെ. പ്രത്യേകവിചാരശൂന്യമായി ആരെങ്കിലും ഇതിനു തുനിയുന്നപക്ഷം സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ അപ്പോസ്തോലന്മാരായ ഭാഗ്യപ്പെട്ട പത്രോസിന്റെയും പൗലൂസിന്റെയും കോപം അവന്റെ മേൽചീഴുമെന്നും അവൻ ധരിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി മുപ്പത്തിരണ്ടാം വർഷം ജൂൺ മാസം പതിനൊന്നാം തീയതി വിശുദ്ധ ബർണബാസും അപ്പോസ്തോലന്റെ തിരുന്നാരം ദിവസം നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം വർഷത്തിൽ റോമിൽ വി: പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതു് (229).

ഫ്രാത്തർ ആൻഡ്രോസു് കർദ്ദിനാൾ ഹ്യൂവർത്തു്
വി: റോമാസഭയുടെ ചാൻസലർ,
എ: കർദ്ദിനാൾ സിഞ്ചേറോ
വി: കിഴക്കൻ സഭയുടെ തിരുസംഘത്തിന്റെ
സെക്രട്ടറി.

1930 സെപ്റ്റംബർ 20-നു സാർവത്രിക ഐക്യത്തിലേക്കു പുനഃപ്രവേശനം നടത്തിയ മലങ്കര സഭയുടെ ഔദ്യോഗികോൽഘാടനം അപ്പോസ്റ്റോലിക ഘടനയിലൂടെ പ്രഖ്യാപിച്ച ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ മാർപാപ്പാ ഈ സഭയുടെ അധിപതികളെയും ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ച് നിയമിച്ചു. അപ്പോസ്റ്റോലിക ഘടനയിലെ വകുപ്പുകൾക്കനുസരണമായി മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും മാർ തേയോഫിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായേയും അധികാരം കയ്യേല്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രഖ്യാപിച്ച കൽപ്പനയുടെ പൂണ്ണരൂപം ഇങ്ങനെയാണു്.

“ദൈവത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ ഭൃത്യനായ പീയൂസ്മെത്രാൻ”.

ഇത്രേവരെ ഫാസിയുടെ അവകാശി അതിമെത്രാനായിരുന്നശേഷം തിരുവനന്തപുരം അതിമെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വന്ദ്യസഹോദരൻ മാർ ഈവാനിയോസിനു് ക്ഷേമവും അപ്പോസ്റ്റോലിക ആശീർവാദവും.

ദൈവികമായി നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതും ക്രിസ്തീയലോകം മുഴുവന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷപദത്തെ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുമായ പരമമായ അപ്പോസ്റ്റോലികത്വത്തിന്റെ കർത്തവ്യം തങ്ങളുടെ പാലനത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ആരോഗ്യപരമായി മേയിക്കുകയും നയിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു് വേണ്ട അറിവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള മെത്രാന്മാരെ സകല സഭകളിലും നിയമിക്കുന്ന കാര്യം ഗൗരവപൂർവ്വം താല്പര്യത്തോടെ നിർവഹിക്കേണ്ട ചുമതലയെ നമ്മിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു് ഈയമുദ്രയിൻ കീഴുള്ള “ക്രിസ്തോപാ

സ്നോരും പ്രിൻചീപ്പി എന്ന അപ്പോസ്തോലിക ലേഖനപ്രകാരം മലബാർദേശത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ റീത്തിലുള്ള മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരായ വിശ്വാസികൾക്കായി ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സംസ്ഥാനമായി ഇന്നേദിവസം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്ക് ഉചിതനായ ഒരു മെത്രാനെ നൽകണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു്, ആത്മാക്കളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഇടയനടുത്ത മഹാതീഷ്ണതയോടെ ആ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ഇത്രേവരെ വേലചെയ്യുകകൊണ്ടിരുന്നവനായ അങ്ങയെ നമ്മുടെ വന്ദ്യസഹോദരന്മാരായ വിശുദ്ധ റോമാസഭയുടെ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ ഉപദേശത്തോടുകൂടിയും അപ്പോസ്തോലികമായ നമ്മുടെ അധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലും മേൽപറഞ്ഞ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്കായി നാം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തയും ഇടയനുമായി നിയമിക്കുകയും അന്ത്യോഖ്യസുറിയാനിസഭയുടെ നിയമങ്ങളും ന്യായമായ ആചാരങ്ങളും അനുസരിച്ചു ഇടയനടുത്ത ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ സംക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന സകല അവകാശങ്ങളോടും നിയമങ്ങളോടും ഭാരങ്ങളോടും കടമകളോടും കൂടെ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും ലൗകിയ വിഷയങ്ങളിലും ആ സഭയെ സംരക്ഷിക്കയും ഭരിക്കയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരത്തെ അങ്ങയിൽ അർപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആയതിനാൽ മലബാർ ദേശത്തിൽ പമ്പാനടിയുടെ തെക്കുവശം താമസിക്കുന്നവരായ അന്ത്യോഖ്യൻ റീത്തിലെ മലങ്കര സുറിയാനി വിശ്വാസികളുടെ രൂപതയോടുകൂടെ അങ്ങു് ഇതുവരെ വഹിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനം ഏതിൽ നിന്നോ ഫാസിയുടെ ആ അതിമെത്രാസനത്തോടു് അങ്ങേയ്ക്കുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നു് നമ്മുടെ ആ പരമാധികാരം കൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങയെ നാം വിടർത്തിയിരിക്കുന്നു. നിയമപ്രകാരം അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ട മറ്റുകാര്യങ്ങളെല്ലാം നിർവഹിച്ചതിനുശേഷം അങ്ങേക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന അതിരൂപ

നയുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനത്തോടു സൗഹാർദ്ദത്തിലും സമ്പർക്കത്തിലും വസിക്കുന്ന ഒരു മെത്രാന്റെ മുമ്പിൽ പരസ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് വിധിച്ചിട്ടുള്ള രൂപത്തിൽ അങ്ങു വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനവും പതിവായ വിശ്വസ്യതയുടെ സത്യവും ചെയ്യുകയും ആരാധനത്തിനുള്ളിൽ ഇവയുടെ പ്രതികരണങ്ങളുടെയും മേൽപ്പറഞ്ഞ മെത്രാന്റെയും ഒപ്പുകളോടും മുദ്രകളോടും കൂടെ പരസ്യസഭയുടെ തിരുസംഘത്തിലേക്കു് അയക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു് നാം ആഗ്രഹിക്കുകയും കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനായി അങ്ങുതരണത്തോടു കൂടുന്ന മെത്രാന്മാരുടെയും റോമാസഭയുടെയും നാമത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ പ്രഖ്യാപനവും സത്യവും സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ശാസനവും ഈ ലേഖനത്താൽ തന്നെ നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു. വന്ദ്യസഹോദരനായ തിരുവല്ലായിലെ മെത്രാനോടു നാം കത്താവിൽ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, അങ്ങയുടേ അദ്ദേഹവും തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദം ആത്മാക്കളുടെ നന്മക്കായി സമൃദ്ധങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അങ്ങയുടെ സഹൃദന്മാർ മെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ കാനോനുകളനുസരിച്ചു് അങ്ങയുടെ നേരെ ബഹുമാനം കാണിക്കുകയും അങ്ങയെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങയുടെ അതിരൂപതയിലെ വൈദികരും ജനങ്ങളുമായ വാൽസല്യഭാജനങ്ങളായ മക്കളെ നാം ഉപദേശിക്കുകയും കടമയാൽ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നാൽ അവർ പിതൃഭക്തിയുള്ള മക്കളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അങ്ങയും അങ്ങു് ദയംപുറമായ പിതാവായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവരും സന്തോഷിക്കുന്നതിനായിട്ടു് അവർ അങ്ങയോടു് ബഹുമാനവും അനുസരണവും കാണിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഈ ലേഖനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യം വരുന്ന കടമുള്ള തിരുനാൾ ദിവസത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പ

ള്ളിയുടെ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിന്നും ഇതു പരസ്യമായി വായിക്കപ്പെടണമെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വലതുകൈ സഭയെ സഹായിച്ചിട്ടും അങ്ങയുടെ നിരന്തരമായ ഇടയനടുത്ത പരിശ്രമത്താലും ഫലവത്തായ ഉത്സാഹത്താലും തിരുവനന്തപുരം സഭ ഫലപ്രദമായി ഭരിക്കപ്പെടുകയും ദിനംപ്രതി ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും ലൗകികകാര്യങ്ങളിലും മഹത്തരങ്ങളായ വർദ്ധനവുകളെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുമെന്നും ആ നാട്ടിൽ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും ഇപ്പോഴും അബദ്ധത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾ സുവിശേഷപ്രകാശത്താൽ പ്രകാശിക്കപ്പെടുമെന്നും നാം ഉറപ്പായി പ്രതീക്ഷിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം സംവത്സരത്തിൽ, 1932 ജൂൺ 11-ാം തീയതി റോമ്മായിൽ വി: പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ച് നൽകപ്പെട്ടത് (230).

മേലുദ്ധരിച്ച അപ്പോസ്തോലിക ഘടനയുടെയും ബുദ്ധിയുടെയും ഉത്ഘാടന കർമ്മം 1933 മാർച്ച് 12-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരം മെത്രാസന ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ച് കൊല്ലം മെത്രാനായിരുന്ന ഡോക്ടർ ബൻസിഗർ തിരുമേനി സമംഗളം നിർവഹിച്ചു.

തിരുവല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താക്കളെ കല്പനയുടെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ:-

ഇതേവരെ 'ആരാദി'ന്റെ ആവകാശിക മെത്രാനായിരുന്നിട്ടും തിരുവല്ലാ മെത്രാനായി തെരെഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വന്ദ്യസഹോദരൻ മാർതേയോഫിലോസിനും ക്ഷേമവും അപ്പോസ്തോലിക ആശീർവാദവും.

അപ്പോസ്തോലിക ലേഖനപ്രകാരം മലബാർ ദേശത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാനീത്തിലുള്ള മലങ്കര സുറിയാനി ക്കാരായ വിശ്വാസികൾക്കായി തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹൃദൻ മെത്രാസനമായി ഇന്നേദിവസം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള തിരുവല്ലാസഭയ്ക്ക് (രൂപത) ഉചിതനായ ഒരു മെത്രാനെ നൽകണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ആത്മാക്കളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഇടയനടുത്ത മഹാതീഷ്ണതയോടെ ആ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ഇതേവരെ വേലചെയ്തിരുന്ന അങ്ങയെ മേൽപറഞ്ഞ തിരുവല്ല രൂപതയ്ക്കായി നാം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതിന്റെ മെത്രാനും ഇടയനുമായി നിയമിക്കുകയും അന്ത്യോഖ്യാസുറിയാനി സഭയുടെ നിയമങ്ങളും ന്യായമായ ആചാരങ്ങളും അനുസരിച്ച് ഇടയനടുത്ത ഉദ്യോഗത്തിൽ സംപ്രാപ്തമായിരിക്കുന്ന സകല അവകാശങ്ങളോടും സ്വനിയമങ്ങളോടും ഭാരങ്ങളോടും കടമകളോടും കൂടെ ആത്മീയവും ലൗകീയവുമായ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ആ സഭയെ സംരക്ഷിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം അങ്ങയിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അങ്ങയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ വന്ദ്യസഹോദരൻ തിരുവനന്തപുരം അതിമെത്രാനോടും നാം കർത്താവിൽ ഉപദേശിക്കണമെന്നതെന്നാൽ: അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹൃദൻ മെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അങ്ങയെ നമ്മോടും അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനത്തോടുമുള്ള ആദരവുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സഹോദരനായി സ്വീകരിക്കുകയും അങ്ങയും അദ്ദേഹവും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദം തന്റെ സഭയുടെ മഹത്തരമായ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി സമൃദ്ധങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നതിനായി ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും സഭയുടെ നന്മയേയും വളർത്തുന്നതിനുള്ള തീഷ്ണതയാൽ പ്രേരിതനായിട്ട് അങ്ങ

യെ തന്റെ ആനുകൂല്യത്താൽ സമാദരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.....പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു നൽകപ്പെട്ടതു്.

അപ്പോസ്തോലിക ഘടന നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ മലങ്കരസഭ തെരഞ്ഞെടുത്ത മാർ ബൻസിഗർ തിരുമേനിക്കു് കൃതജ്ഞത അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായ രേഖ ഈ സഭാസ്ഥാപനത്തിന്റെ പദവിയും അനുപമതയും ഉചൈന്യരും പ്രഘോഷിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ സഭയെ ഇതിലെ ആദിമ വിശ്വാസികൾ എങ്ങനെ നോക്കിക്കണ്ടു എന്നതും ഈ കൃതജ്ഞതാപത്രികയിൽ നിന്നും നിതരാം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. അതിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം

അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനീ,

പരിശുദ്ധ പിതാവിനു തിരുവിഷ്ണുമുണ്ടായി ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു സഭാസംസ്ഥാനവും അതിനൊരു ഹയരാക്കിയും കൽപ്പിച്ചു നൽകിയിരിക്കുന്ന അപ്പോസ്തോലിക ഘടന നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ തിരുമനന്തപുരം സംസ്ഥാനസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാതം ജനങ്ങളും ഉപചാരപൂർവകമായ കൃതജ്ഞതയുടെയും അകൈതവമായ സന്തോഷത്തിന്റെയും ഈ പ്രകടനങ്ങളോടുകൂടി തിരുമേനിയെ സമീപിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വി: കത്തോലിക്കാസഭയുമായുള്ള പുന:രൈക്യം കഴിഞ്ഞു് രണ്ടുവർഷം തികയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങളെ ഒരു സന്യസ്ത സംസ്ഥാനമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് പരിശുദ്ധ പിതാവിനു് സന്തോഷമുണ്ടായതു് കിഴക്കൻ സഭകളെയും പ്രത്യേകിച്ചു് ഞങ്ങളെയും പറ്റിയുള്ള സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യക്ഷമായ ലക്ഷ്യമത്രേ.

ഈ സഭാസംസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഹയരാർക്കിയുടെയും സ്ഥാപനം മലബാറിലെ ശീശ്മക്കാരായ സുറിയാ

നിക്കാരെ തിരുസഭയുമായി ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഒരു മാർഗ്ഗമാകുമെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.... തിരുവല്ലാനഗരവും ഞങ്ങളുടെ സഭാസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒന്നും സഹൃദസ്സ് സ്ഥാനത്തിനു് തികച്ചും അനുയോജ്യമാണു്. ഞങ്ങളുടെ പ്രഥമാദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ മാർ ഈവാനിയോസു് മാർ തേയോഫിലോസു് എന്നീ തിരുമേനികളിൽ ഞങ്ങൾ അനുഗ്രഹീതരത്രെ.....(231).

അദ്ധ്യായം 33

വളരുന്ന മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ.

1930-ൽ കേവലം 5 പേരോടെ ആരംഭം കുറിച്ച പുന:രൈക്യപ്രസ്ഥാനം ഹയരാർക്കി പദവി പ്രാപിക്കുമ്പോഴേക്കും വളർന്നു പന്തലിച്ചു് തുടങ്ങിയിരുന്നു. 1932-ൽ ഈ സഭയിൽ 43 വൈദികരും 67 മിഷ്യൻ കേന്ദ്രങ്ങളും 5850 അത്മായരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1934-ൽ 54 വൈദികരും 159 മിഷ്യൻ കേന്ദ്രങ്ങളും 18376 അത്മായരുമായി വളർന്നു.

1931-ൽ ഇൻഫൻറ്റ് ജീസസ് മൈനർ സിമ്മിനാരി എന്നപേരിൽ തിരുവല്ലായിൽ ഒരു വൈദിക സിമ്മിനാരി ആരംഭിച്ചു. മാർ തേയോഫിലോസു് തിരുമേനിയും ഫാദർ ഗീവറുഗീസു് ഒ. ഐ. സിയും ആയിരുന്നു അതിനെ നയിച്ചിരുന്നതു്. ഫാദർ ജേക്കബു് വെള്ളരിങ്ങാട്ടായിരുന്നു സിമ്മിനാരിയുടെ പ്രഥമ റെക്ടർ (232).

1934 ജൂൺ 21-നു് തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്കായി സെൻറ് അലോഷ്യസു് മൈനർ സിമ്മിനാരി ആരംഭിച്ചു, ഫാദർ മാത്യു പോത്തനാമൂഴി (പിന്നീടു് കോതമംഗലം മെത്രാൻ) ആയിരുന്നു അതിന്റെ പ്രഥമ റെക്ടർ(233).

രണ്ടു സിമ്മിനാരിയിൽ നിന്നും 2 വർഷത്തെ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ ആലുവ, കാൻഡി(സീലോൺ) തൃശ്ശൂർ, മംഗലാപുരം, തൃശ്ശൂർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തിവരുന്ന മേജർ സിമ്മിനാരിയിലേക്ക് അയച്ചുപണിത്തുന്നു.

യാക്കോബായ-ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നും വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ, ചേപ്പോട്ടു പിലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, പുലിക്കോട്ടു ജോസഫ് റമ്പാൻ എന്നിവർ മലങ്കര ഹയരാക്കിക് വിധേയരായി സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ പ്രാപിച്ചു.

1932 മെയ് 25-ാം തീയതി തിരുവല്ലാ ബഥ നിപ്പള്ളിയിൽ വെച്ച് വാളക്കുഴി യൗസേഫ് റമ്പാനെ യൗസേഫ് മാർ സേവേറിയോസ് എന്ന പേരിൽ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗിസ് ചിതീയൻ കത്തോലിക്കാ ബാവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു. നിരണം ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിതനായ അദ്ദേഹം പരമല സിമ്മിനാരിയിൽ ആൺ താമസിച്ചുവന്നത്.

പുനഃസ്ഥാപിതമായ മലങ്കര ഹയരാക്കി, അഖില മലങ്കര സഭാനിരൂപിയിൽ ഉദിച്ചയന്ന് ശുഭ്ര താരമാണ്. അത്ഭുത നക്ഷത്രത്തെ അനുധാവനം ചെയ്തു പൗരസ്ത്യ വിജ്ഞാനികളെപ്പോലെ ഇതിനെ പിൻതുടർന്ന ജനസഹസ്രങ്ങൾ സുപ്രതീക്ഷയുടെയും ശാന്തിയുടെയും തിരുമറത്തേക്ക് മന്ദം മന്ദം എത്തിച്ചേർന്നു. സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് ഹാദാകർഷിക്കപ്പെട്ട വൈദികരും, വിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളും ഒരായയും സംഘടിതമായും മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭാമലർവാടിയിൽ സാദിമാനം എത്തിച്ചേർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. രക്ഷാർഹരെ കർത്താവ് അനുഭവം സഭയോടുചേർത്തുവന്നു (നസപടി 2:47) എന്ന

യാഥാർത്ഥ്യം മലങ്കരസഭയേയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളെയും സാർവ്വകാമിണിത്തീർത്തു.

മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ തേയോഫിലോസ് എന്നീ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കാര്യവിചാരകത്വത്തിൽ കീഴിൽ അനുദിനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവന്ന ഈ സാക്ഷ്യം ഏറ്റവും വാങ്ങുവാൻ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നുതന്നെ തേരാളികളെ ദൈവം പരിശീലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുനഃരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്തുവന്ന നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1937 നവംബർ 23-ാം തീയതി മലങ്കര കത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി വഴിയായി സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മ സ്വായത്തമാക്കി

അനാരോഗ്യത്താൽ ക്ലേശിതനായിത്തീർന്ന തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കർമ്മ നായകൻ മാർ തെയോഫിലോസിനുപകരമായി തിരുവല്ലാരൂപതയുടെ 'അപ്പോസ്റ്റോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ' ആയി മെത്രാന്മാരുടെ സകല അവകാശാധികാരങ്ങളോടും കൂടി മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി 1938 നവംബർ 20 ന് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1950 ൽ തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനാധിപനായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

1926 ൽ യറുശലേമിൽ വെച്ച് അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയാർക്കീസായ മോറാൻമാർ ഏലിയാസ് ഇഗ്നാത്തിയോസിന് നിന്നും കുന്നായ ഇടവകയുടെ മാർ സേവേറിയോസിന്റെ സഹായ മെത്രാനായി അഭിഷേചിക്കപ്പെട്ട മാർ ദീയസ്കോറോസ് 1927-ൽ അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം ഏറ്റവും അദ്ദേഹം 1939 നവംബർ 12-ാം തീയതി മലങ്കര ഹയരാർക്കി വഴിയായി സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ

സ്വീകരിച്ചത് തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഇവാന്റിയോസായിരുന്നു.

റോമാസിംഹാസനവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷം മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ബഥനി സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ (O. I. C) ആസ്ഥാനം വെണ്ണിക്കളമായിരുന്നു. 1933-ൽ അതിന്റെ ആസ്ഥാനം തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള നാലാഞ്ചിറ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. 1936-ൽ ബഥനി സന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ (S. I. C) ആസ്ഥാനവും തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള നാലാഞ്ചിറയിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. 1938 മെയ് 8-ാം തീയതി ഡോക്ട്രേസ് ഓഫ് മേരീ, എന്ന സന്യാസിനിസമൂഹം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

1943 ഫെബ്രുവരി 21-ാം തീയതി മാർ ദീയസു കോറോസ് കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ തിരുമുഖപ്പുരം പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

കമ്മ കശലനായ മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അനാരോഗ്യം നിമിത്തം തന്റെ പിൻഗാമിയായി, പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ അനുമതിയോടെ ബഥനി സന്യാസീസമൂഹാംഗമായ ബൻ ഡിക് അച്ചനെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന പേരിൽ 1953 ജനുവരി 29-ാം തീയതി മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹകരണത്തോടെ വാഴിച്ചു. 1953 ജൂലായി 15-ാം തീയതി വി: കുറിയക്കോസ് സഹായുടെ ഓമ്മടിവസം മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തു. പട്ടം ഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനോചിതമായി കബറടക്കി. തുടർന്ന് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മലങ്കര ഹയരാക്ടീയുടെ തലവനായി ആർച്ചുബിഷപ്പ് ബിഷപ്പ് എന്ന

സംഗ്രഹത്തിൽ തിരുവല്ലായുടെ കമ്മ് നായകൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം നിയമിച്ചു.

1954 ഏപ്രിൽ 22-ാം തീയതി മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹായമെത്രാനായി സഖറിയോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് വാഴിക്കപ്പെട്ടു.

മാർ അത്താനാസ്യോസ് ലത്തീൻ, കൽദായരീതികളുടെ ഇടയിൽ പടന്നയൻ ഈ സഭാവല്ലരിയിൽ കാലികമായി പറിച്ചുപറ്റി ഇത്തിര കണ്ണികളെ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ വലംകൈയുടെ സഹായം നിർലോഭം നൽകിവന്നു. 1955 ജനുവരി 17 നു മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തു. 18-ാം തീയതി സംഗ്രഹനോചിതമായി അദ്ദേഹത്തെ തിരുവല്ലാ കത്തീഡ്രലിൽ കബറടക്കി. അതിനുശേഷം മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മലങ്കര ഹയരാർക്കിയുടെ തലവനായി പ: സിംഹാസനം നിയമിച്ചു.

1956 ജൂൺ 27 നു മാർ തേയോഫിലോസ് കാലം ചെയ്തു. തിരുവല്ലാ കത്തീഡ്രലിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംഗ്രഹനോചിതമായി കബറടക്കി. 1956 ആഗസ്റ്റ് 6-ാം തീയതി ബഥനി സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന് പൊന്തിഫിക്കൽ പദവി നൽകപ്പെട്ടു.

മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തതിനു ശേഷം മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ മേലധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് 1958 ഫെബ്രുവരി 14 നു തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അതിരുകൾ വികസിപ്പിച്ചുകൊ

ണ്ട് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും പ്രഖ്യാപന
മുണ്ടായി. ഇത് സരിച്ചു ഭാരതപ്പുഴ വടക്കുള്ള മല
ബന്ദർ പ്രദേശങ്ങളും രമിപ്പനാട്ടിൽപ്പെട്ട കോയമ്പ
ത്തൂർ, നീലഗിരി എന്നീ ജില്ലകളും തൃശ്ശൂർ ജില്ല
യിൽപ്പെട്ട കരൂർ താലൂക്കും കർണ്ണാടക സംസ്ഥാന
ത്തിൽപ്പെട്ട മൈസൂർ, മാൻഡ്യ, കൂർഗ്, ഹാസൻ, പി
കുമാംഗലൂർ, ഷിമോഗ, ദക്ഷിണകാനറ എന്നീ ജില്ല
കളും തിരുവല്ല ഭദ്രാസനാധിപന്റെ കീഴിലായി (234).

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാനന്തവാടി, സുൽത്താൻ
ബത്തേരി, മൈക്കാവ് (താമരശ്ശേരി) നിലമ്പൂർ എന്നീ
കേന്ദ്രങ്ങൾ, വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ട ഉത്തരമേഖലയുടെ
മിഷ്യൻ കേന്ദ്രങ്ങളായിത്തീർന്നു. 1953-ൽ കർട്ടിനാൾ
സിറോംഗ് മലങ്കര സഭ സന്ദർശിച്ചു. 1961 ഒക്ടോബർ
11 ന് യൂഹന്നാൻ മാർപാപ്പാ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ 21-ാം
സാർവത്രിക സുന്നഹദോസിൽ മലങ്കര സഭയുടെ മാർ
ഗ്രിഗോറിയോസ്, മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നീ തി
രുമേനീമാർ സംബന്ധിച്ചു. 1964 ഫെബ്രുവരി 22-ാം
തീയതി പുതുക്കിപ്പണിത തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രാസന
ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. 1966
ഏപ്രിൽ 14-ാം തീയതി പോൾ ആറാമൻ മാർപാപ്പാ
ബഥനി സന്യാസ സമൂഹത്തെ പൊതിഫിക്കൽ പദവി
യിലേക്ക് ഉയർത്തി. 1972 ഡിസംബർ 28-ാം തീയതി
പുതുക്കിപ്പണിത തിരുവല്ലഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തി
ന്റെ പ്രതിഷ്ഠ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു.

**തോഴിയൂർ സഭാതലവൻ മലങ്കര
കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക്**

1977 ആഗസ്റ്റ് 26-ാം തീയതി തോഴിയൂർസഭ
എന്നുകൂടി വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയുടെ
ഏകഭരണാധിപനായിരുന്ന പൗലൂസ് മാർ പീലക്സി

നോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സാർവത്രിക കൂട്ടായ്മയുടെ ശൃണഭോക്താവായി. തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ ആർച്ചബിഷപ്പ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തൃശൂർ രൂപതാധ്യക്ഷനായ മാർ ജോസഫ് കണ്ടുകുളത്തിന്റെ സഹകരണത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരസഭയിലേക്കു സ്വീകരിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലെ “എപ്പിസ്കോപ്പൽ വികാരി” എന്ന പദവി അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സ്വദേശത്തു് മെത്രാസന അരമന സ്ഥാപിച്ചു് അദ്ദേഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്തിരുന്ന സഭയുടെ പുനഃരുകൃതമുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കുന്നു (235).

മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനം വിജയിച്ചു സുൽത്താൻ ബത്തേരി ആസ്ഥാനമാക്കി മലങ്കരസഭയിലെ മൂന്നാമത്തെ ഭദ്രാസനം അനുവദിച്ചു കിട്ടുവാൻ 1977-ൽ പോൾ ആറാമൻ മാർപാപ്പയ്ക്കു് അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. പോൾ ആറാമന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ ജോൺപോൾ ഒന്നാമന്റെയും ആകസ്മിക വേർപാടനിമിത്തം അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനത്തിനു് കാലവിളംബം നേരിട്ടു. 1977 സെപ്റ്റംബർ 28-ാം തീയതി തിരുവല്ലാ പുഷ്പഗിരി ആശുപത്രിയിൽ വെച്ചു് മാർ അത്താനാസ്യോസ് കാലം ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നും മേരിഗിരി അരമനയിലേക്കു നീക്കം ചെയ്തു. 29-ാം തീയതി തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കല്ലറയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി. തന്റെ മുൻഗാമികളുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളും പുതുക്കിപ്രതിഷ്ഠിച്ച ഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തിലെ കല്ലറകളിൽ 1972 ഡിസംബർ 28 നു് മാറി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു.

ബത്തേരി രൂപത സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നു.

1978 ഒക്ടോബർ 18-ാം തീയതി തിരുവല്ലാ രൂപത വിഭജിച്ചു അപേക്ഷയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം ബത്തേരി ആസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു മലങ്കരയിലെ മൂന്നാമത്തെ ഭദ്രാസനമായ ബത്തേരി ഭദ്രാസനം അനുവദിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായി. അതോടൊന്നിച്ച് വൈധവ്യം പ്രാപിച്ചിരുന്ന തിരുവല്ലാഭദ്രാസനത്തിന്റെ മേലധ്യക്ഷനായി, മലബാറിൽ മിഷ്യൻ പ്രവർത്തനം നടത്തിവന്ന ബഹു: ഐസക് അച്ചനെയും ബത്തേരി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മേലധ്യക്ഷനായി ബഥനി സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന ബഹു: സിറിലച്ചനെയും നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം ജേൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായി.

താമസംവിനാ മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ചു നിയുക്ത മെത്രാന്മാർ റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. 1978 ഡിസംബർ 28-ാം തീയതി മലങ്കരസഭയുടെ തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ, ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനികത്തോലിക്കാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ സഹായിയായ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മ്യൂണിയർ പൗലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവരുടെ സഹകാർമ്മികത്വത്തിലും വിവിധ റീത്തിലും സഭകളിലും പെട്ട മേലധ്യക്ഷന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിലും നിയുക്ത മെത്രാന്മാരെ മേല്പട്ടക്കാരായി അഭിഷേചിച്ചു. ഐസക് റമ്പാച്ചൻ ഐസക് മാർ യൂഹാനോൻ എണ്ണം സിറിൽ റമ്പാച്ചൻ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് എണ്ണം സാമസ്വീകരിച്ചതും താമസംവിനാ ഐസക് മാർ യൂഹാനോൻ തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഇടയസ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. "കാക്സിയോസ്" ചൊല്ലി അവിടുത്തെ വൈദികരുടെ വെജനവും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. 1979 ഫെബ്രു

ഹത്തിന് മലങ്കര മെല്ലട്രഫറനത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക
ചിഹ്നമായ സ്റ്റീബാ, മാർ ബസേലിയോസ് സജാ
നിച്ചു. അന്നുതന്നെ ബത്തേരി മൈനർ സിമ്മിനാരി പാ
പ്പലിന്റെ കൂദാശമാർ കാച്ചുവില്ലൻ നടത്തുകയുണ്ടായി.

1986 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഭാരത സന്ദർശനത്തിനു
യി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് മാർ
ജോൺ പോൾ ദ്വിതീയൻ പാപ്പാ എത്തിച്ചേർന്നു. വിവി
ധ സഭാകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചശേഷം തിരുവനന്തപുരം
അതി ഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന അ
ദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരയിലെ അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാരുടെ
നേതൃത്വത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെ
ത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുസ്മരണാർത്ഥം അദ്ദേഹം പ്രാ
ർത്ഥനാശുശ്രൂഷ നടത്തി. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം റോമി
ലേക്കു തിരിച്ചുപോയി.

- ശുഭം -

അനുബന്ധം

സൂചിക

- 1 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ ചേപ്പാട്ടുപീലിപ്പോസ്
റമ്പാൻ അദ്ധ്യായം 1
ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 22
- 2 മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായുടെ പെരുനാൾ (പെങ്കീസു
യിൽ നിന്നും) പേജ് 32 ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തി
യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
- 3 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 23
കന്യകമറിയാമിന്റെ ജീവചരിത്രം.
- 4 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 3
- 5 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ
പേജ് 2 കർദ്ദിനാൾ ടിസദാംഗ്.
- 6 Ibid പേജ് 3
- 7 Ibid പേജ് 3
The Thomas Christians പേജ് 23
P. J. Podipara (CMI)
- 8 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 4
- 9 The Thomas Christians പേജ് 94
- 10 മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായുടെ സി.ഹാസനം ആമുഖം.
കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കരട്ടിൽ
- 11 Ibid
- 12 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ അദ്ധ്യായം 1

Christianity in India through the ages പേജ് 3
V. C. George

13 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 23

14 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 4

15 Christianity in India through the ages പേജ് 7-9
ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 23

16 ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ
പേജ് 5

17 Ibid

18 Christianity in India through the ages പേജ് 56
കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 8

19 മാർത്തോമ്മാശുഭീഹായുടെ സിംഹാസനം പേജ് 19
ഫാദർ ജോൺകോന്നിയർ

20 പൗലൂസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ 1 തിമോത്തിയോസ്
3:1-3; 4:14; 5:17; 2 തിമോ: 1:6

21 Christianity in India through the ages പേജ് 46
കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 5

22 ബാർ എബ്രായ Christianity in India through the
ages പേജ് 54 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര
സഭ പേജ് 24.

23 Ibid

24 Ibid

25 Ibid

26 Ibid പേജ് 26

27 ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 6

28 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 10

29 സഭാചരിത്ര പഠനങ്ങൾ പേജ് 175 ജി.ചേടിയത്തു

- 30 നിഖ്യൂസ്യന്നഹദോസ് സഭാചരിത്ര പഠനങ്ങൾ
പേജ് 175 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 13
- 31 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 13
- 32 Ibid പേജ് 14
- 33 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 28
- 34 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ്. 8
- 35 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 15
- 36 മലങ്കര സുറിയാനിസഭയ്ക്കും അന്ത്യോഖ്യാ സിറോ
സത്യം Fr. R. T. സഖറിയോ പേജ് 29-30.
- 37 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 27
- 38 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 8
- 39 Ibid
- 40 Ibid പേജ് 9
- 41 Ibid
- 42 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 28
- 43 കാതോലിക്കാ സിറോസന ചരിത്രം
- 44 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 16
- 45 The Thomas Christians പേജ് 38
- 46 Ibid
- 47 Ibid പേജ് 39
- 48 Ibid പേജ് 64
- 49 മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പേജ്. 183-190
ഫാദർ ബർസാഡ്

- 50 Christianity in India through the ages
പേജ് 10
The Thomas Christians പേജ് 104-106
- 51 Ibid
- 52 Ibid പേജ് 111-113
- 53 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 15 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 20
- 54 Christianity in India through the age പേ. 59
- 55 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 15
- 56 Ibid
- 57 Ibid പേജ് 16
- 58 Rise and decline of the Indian Church of
the Thomas Christians Placid J. Podipara
പേജ് 12
- 59 Ibid
- 60 Ibid
- 61 The Thomas Christians പേജ് 65
- 62 Ibid
- 63 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 17
- 64 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 33
- 64 B ഏഷ്യയിലെ മാർത്തോമ്മാപള്ളികൾ വാല്യം 1
അദ്ധ്യായം 5
- 65 മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ധ്യായം 7
പേജ് 15-16
The Thomas Christians പേജ് 83-85
- 66 Ibid

- 67 The Thomas Christians പേജ് 66 Chapter 7-10
മാർത്തോമ്മാശുഭീഹാസ്യുടെ സിറോസനം പേജ് 99
- 68 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 62
ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 18
- 69 Ibid
- 70 Ibid
- 71 Ibid പേജ് 20
- 72 Ibid
- 73 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 22
- 74 കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകൾ പേജ് 62
- 75 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 27
- 76 The Thomas Christians പേജ് 122
- 77 Ibid
ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 33
- 78 The Thomas Christians പേജ് 121-122
- 78B കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 40
- 79 ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ
പേജ് 35
- 80 Ibid
- 81 Ibid പേജ് 36-37
- 82 Ibid
- 83 The Thomas Christians പേജ് 125
- 84 Ibid പേജ് 49-57
- 85 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 27
- 86 The Thomas Christians പേജ് 122-123
- 87 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 29-30
- 88 Ibid പേജ് 28
- 89 The Thomas Christians പേജ് 69
- 90 Ibid പേജ് 68

- 91 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ
പേജ് 39-40
- 92 Ibid പേജ് 40
- 93 Ibid പേജ് 41
- 94 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 30-31
- 95 The Arch deacon of all India പേജ് 83
Jacob Kollamparampil
- 96 Ibid
- 97 Ibid
- 98 The Thomas Christians പേജ് 130
- 99 The Arch deacon of the all India പേജ് 83
The Thomas Christians പേജ് 131
- 100 Ibid
- 101 Ibid
- 102 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 45
- 103 Ibid
- 104 Ibid പേജ് 47
- 105 Ibid
- 106 Ibid പേജ് 48
- 107 Ibid
- 108 Ibid
- 109 Ibid
- 110 Ibid
- 111 The Thomas Christians പേജ് 133
- 112 The Arch deacon of all India പേജ് 85
- 113 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 51
- 114 Ibid
- 115 Ibid പേജ് 52
- 116 Ibid

- 117 The Thomas Christians പേജ് 130
- 118 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ പേജ് 52
- 119 Ibid പേജ് 53
- 120 Ibid
- 121 Ibid പേജ് 54-59
- 122 Ibid പേജ് 62
- 123 മാർ തോമ്മാശ്ളീഹായുടെ സിംഹാസനം പേജ് 127
- 124 സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമം ആറാണ്ടുകളിലൂടെ പേജ് 12
- 125 Ibid പേജ് 13
- 126 Ibid പേജ് 14
- 127 Ibid പേജ് 5
- 128 Ibid
- 129 ഉടയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ K. N. ദാനിയേൽ
- 130 മാർതോമ്മാശ്ളീഹായുടെ സിംഹാസനം പേജ് 128
- 131 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ പേജ് 68
- 132 Ibid പേജ് 71
- 133 മലങ്കരസഭ Fr. K. David
- 134 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ പേജ് 69
- 135 Ibid
- 136 Ibid പേജ് 70
- 137 സീറോ മലബാർ ആരാധന ക്രമം ആറാണ്ടുകളിലൂടെ പേജ് 16
- 138 Ibid പേജ് 17
- 139 Ibid പേജ് 20

- 140 Ibid പേജ് 21
- 141 Ibid പേജ് 23-24
- 142 Ibid പേജ് 25
- 143 Ibid പേജ് 27
- 144 Ibid പേജ് 28
- 145 നമ്മുടെ റീത്തും ഫാ. പ്ലാസീഡും പേജ് 85
- 146 Ibid പേജ് 25
ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യക്രൈസ്തവരുടെ കഥ പേജ് 84
- 147 സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമം നൂററണ്ടുകളി
ലൂടെ പേജ് 14 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ
ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ പേജ് 85
- 148 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 69
- 149 സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമം നൂററണ്ടുകളി
ലൂടെ പേജ് 41
- 150 The Arch deacon of all India പേജ് 114
- 151 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 80
- 152 Ibid പേജ് 82
- 153 Ibid പേജ് 83
- 154 Ibid പേജ് 84
- 155 Ibid പേജ് 85
- 156 Ibid പേജ് 86
- 157 Ibid പേജ് 86-87
- 158 Ibid
- 159 The Thomas Christian പേജ് 150
- 160 The Arch deacon of all India പേജ് 134-135
- 161 Syro - Malankara Church പേജ് 15
- 162 Ibid പേജ് 9

- 19 മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ ഭരണഘടന കോട്ടയം 1934.
- 20 ഫാദർ സഖറിയ കെ. റി. മലങ്കര സുറിയാനി സഭയും അന്ത്യോഖ്യാ സി.ഫാസനവും 1974 കോട്ടയം.
- 21 ഫാദർ സ്റ്റീവ്യാ റി. ജി. & കെ. വി. മാമ്മൻ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ കോട്ടയം 1977.
- 22 സിൽവസ്റ്റർ കാഞ്ഞരമുകളിൽ ഒ.ഐ.സി. പുനഃനൈക്യരേഖകൾ കോട്ടയം 1979.
- 23 സുപ്രിംകോടതി വിധി കോട്ടയം മലയാള മനോരമ 1954

English

- 1 Attwatter The Christian Church of the east 1961.
- 2 Cyril Malancharuvil The Syro Malankara Church Alway 1973
- 3 Fortescue The lesser eastern Churches 1931
- 4 George V. C. (a) Syro Caldian Church in Malabar Thiruvalla 1956
b) Christianity In India through the ages 1972
- 5 George Cathanar C.J The orthodoxy of St. Thomas Christians 1904
- 6 Jacob Kollanparambil The Arch deacon of all India Kottayam 1972.
- 7 Fr. Placid J. Podipara
a) The rise and decline of the Indian Church of the Thomas Christians 1979
b) The Thomas Christians.

- 163 Ibid പേജ് 10
- 164 Ibid പേജ് 20
- ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 88
- The Thomas Christisns പേജ് 152
- 165 Ibid പേജ് 22
- 166 Ibid
- The Thomas Christians പേജ് 153
- 167 Ibid പേജ് 24
- 168 ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ
കഥ പേജ് 94
- 169 Ibid
- 170 The Thomas Christians പേജ് 155_156
- 171 The Syro Malankara Church പേജ് 26
- 172 മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻ സഭ
പേജ് 158
- 173 The Syro Malankara Church പേജ് 26
- 174 ഹൃദയ കാനോൻ പരിഭാഷ കോനാട്ട
ഏബ്രഹാം കത്തനാർ
- 175 The Syro Malankara Church പേജ് 28
- 176 Ibid പേജ് 30
- 177 Ibid
- കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകൾ പേജ് 98
- 178 The Syro - Malankara Church പേജ് 30
- 179 Ibid പേജ് 35
- 180 Ibid പേജ് 37
- 181 Ibid പേജ് 40
- 182 കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകൾ പേജ് 99
- The Syro Malankara Church പേജ് 48
- മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സി.ഹെറസന.
പേജ് 22-28

ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ പേജ് 165

- 183 The Syro Malankara Church പേജ് 41
- 184 Ibid
- 185 Ibid പേജ് 42
- 186 Ibid പേജ് 44
- 187 Ibid
- 188 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 71
- 189 The Syro-Malankara Church പേജ് 45
- 190 Ibid
- 191 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 73
- 192 The Syro-Malankara Church പേജ് 49
- 193 മാർ തോമോശ് ഉറിയായുടെ സിറോസനം പേജ് 74
- 194 The Syro-Malankara Church പേജ് 51
- 195 Ibid
- 196 മാർ തോമോശ് ഉറിയായുടെ സിറോസനം.
പേജ് 271
- 197 The Syro Malankara Church പേജ് 55
- 198 Ibid പേജ് 56
- 199 Ibid പേജ് 58
- 200 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 79-80
മാർ തോമോശ് ഉറിയായുടെ സിറോസനം.
പേജ് 273
- 201 The Syro-Malankara Church പേജ് 58
- 202 Ibid
- 203 Ibid
- 204 Ibid പേജ് 59-62
- 205 Ibid പേജ് 62-64
- 206 Ibid
- 207 Ibid
- 208 മാർ തോമോശ് ഉറിയായുടെ സിറോസനം.
പേജ് 277-278

- 209 Ibid
- 210 Ibid പേജ് 279
- 211 മാർ തോമമാശ്ഠീഹായുടെ സിംഹാസനം
പേജ് 279
- 212 നവീകരണത്തിന്റെ 150-ാം വാർഷിക
സ്വേഷ്യൽ മലയാള മനോരമ 1986 ഫെബ്രുവരി 16
- 213 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 81
മാർ തോമമാശ്ഠീഹായുടെ സിംഹാസനം
പേജ് 281
- 214 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 85
- 215 മാർ തോമമാശ്ഠീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ
സിംഹാസനം പേജ് 26
- 216 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ
പേജ് 70
- 217 മാർ തോമമാശ്ഠീഹായുടെ സിംഹാസനം
പേജ് 285
- The Syro Malankara Church പേജ് 69
- 218 മാർ തോമമാശ്ഠീഹായുടെ സിംഹാസനം
പേജ് 307
- കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 85
- 219 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 87
- 220 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 127
- 220B കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 87
- 221 Ibid
- 222 ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഇവാന്റിയോസ്
പാർട്ട് I പേജ് 139
- 223 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര സഭ പേജ് 130
- 224 കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പേജ് 87
- 225 The Syro Malankara Church പേജ് 122
- 226 Ibid പേജ് 131
- 227 ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഇവാന്റിയോസ്
പാർട്ട് I പേജ് 442

- 228 Ibid പാർട്ട് II പേജ് 126-127
പുനഃനൈക്യരേഖകൾ പേജ് 110-115
- 229 ആർച്ചബിഷപ്പ് മാർ ഇഴവാറനിയോസ്
പാർട്ട് II പേജ് 127-132
- 230 Ibid പേജ് 133
- 231 അപ്പോസ്റ്റോലിക ഘടന പരിഭാഷ
സി. കെ. മാറ.
- 232 ആർച്ചബിഷപ്പ് മാർ ഇഴവാറനിയോസ്
പാർട്ട് II പേജ് 140
- 233 Ibid പേജ് 140-141
- 234 The Syro-Malankara Church Calender 1985
പേജ് 149
- 235 Ibid പേജ് 34

(പദവങ്ങൾ.)

മലയാളം.

- 1 മാർ അപ്രേം പൗരസ്ത്യ സഭാ പ്രവേശിക ബൈ
ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ: 30 തിരുവല്ല 1976
- 2 ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത.
a) വിശുദ്ധ മാതോപദേശ സത്യങ്ങൾ കോട്ടയം. 1950
b) മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായുടെ പെരുന്നാൾ.
മുവാറ്റുപുഴ. 1953
- 3 ഫേടിയത്തു് ജി. a) സഭാചരിത്രപഠനങ്ങൾ
കോട്ടയം. 1982 b) പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കോസ്
കോട്ടയം. 1985
- 4 ചെറിയാൻ തൊമ്മി പാലത്ര മാർത്തോമ്മാശ്ളീഹായ്.
മലങ്കര ക്രിസ്ത്യാനികളും കോട്ടയം. 1976
- 5 ഫാദർ ജോർജ്ജ് നെടുമാവ് മാർത്തോമ്മാശ്ളീഹായ്
യുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനം. കോട്ടയം. 1968
- 6 ഫാദർ ജോൺ കോന്നിയൂർ മാർത്തോമ്മാശ്ളീഹായ്

- യുടെ സിംഹാസനം ഓഗസ്റ്റ് 1978
- 7 ഫാദർ തോമസ് വടശ്ശേരി കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു യാക്കോബായ വാദങ്ങളും തിരുവല്ല 1946
 - 8 ഫാദർ തോമസ് ഇഞ്ചിക്കലോടി a) കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾ 1952
b) ആർച്ചബിഷപ്പ് മാർ ഇവാന്റിയോസ് 2 വാല്യങ്ങൾ 1957-1971.
 - 9 ഫാദർ തോമസ് നങ്ങാച്ചിവിട്ടിൽ ഏഷ്യയിലെ മാർത്തോമ്മാപള്ളികൾ വാല്യം 1 1982
 - 10 ഫാദർ തോമസ് കൊററത്തുവിള മലങ്കരസഭയ്ക്കു റോമൻ വാദങ്ങളും പുളിക്കീഴ് 1956
 - 11 ഫാദർ ഡേവിഡ് കെ. മലങ്കര സുറിയാനി സഭാ ചരിത്രം
 - 12 ഫിലിപ്പോസ് സ്വാൻ ചേപ്പാട്ട്, കേരള ക്രൈസ്തവ സഭ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട പതിപ്പ്
തിരുവനന്തപുരം 1981
 - 13 ഫിലിപ്പ് ഇ. എം. മാർ തോമ്മാഗുളിനായുടെ ഇൻഡ്യൻ സഭ കോട്ടയം 1951
 - 14 ഫാദർ പ്ലാസിഡ് റി. ഒ. സി. ഡി
a) അന്ത്യോഖ്യാപാത്രീയർക്കീസ് 1980
b) നമ്മുടെ റീത്തു മാണാനം 1951
 - 15 മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തസഭയ്ക്കും കൂടാതെ കോട്ടയം 1960
 - 16 മലങ്കരയിലെ പുനഃരൈക്യ പ്രസ്ഥാനം തിരുവല്ല രൂപതാ ഭൗമവാർഷിക സ്മാരകം (1930-40) തിരുവല്ല 1940
 - 17 കർട്ടിനാർ ടിസറാംഗ് ഇൻഡ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവരുടെ കഥ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ ഫാദർ ഡബ്ബിൾ S. J. (മലയാളം) എം. ഡി. മററു
 - 18 ഡോക്ടർ വെള്ളിയാൻ സീറോ മലബാർ ആരാധന ക്രമം നൂററണ്ടുകളിലൂടെ 1967

3. Philip E. M. Travancore Royal Court
Judgement Kottayam 1890
9. Thomas P. Christian and Christianity in India
London 1954
- 10 Fr. Christopher O. C. D. Church history
II volume Alway 1969

ശുഭഽധിപത്രം

പേജ്	വരി	തെറ്റു	ശരി
49	10	മൊസംബീലേക്ക.	മൊസംബീലേക്ക.
55	25	ത്രിദീയ	ത്രിതീയ
76	28	പരമസ്വ	പരമസ്വ
103	18	സർവ്വധികാരി	സർവ്വധി
119	തലക്കെട്ട്	പുനഃസമാഗമനം.	പുനഃസമാഗമ.
143	5	ഭദ്രസനത്തിന്റെ	ഭദ്രസനത്തിന്റെ

MALANKARA PUBLICATIONS
FR. P. T. THOMAS

-
1. മലങ്കരസഭ 1986
 2. പുനഃരൈക്യവും പുനഃരൈക്യ പ്രസ്ഥാനവും. — തയ്യാറാകുന്നു.
 3. പുനഃരൈക്യ പ്രസ്ഥാനവും ഏക്യമനീസവും
 4. പൗരസ്ത്യസഭകൾ
 5. പുനഃരൂപീകരണപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ സഭകൾ
 6. പ്രതീകങ്ങളും അടയാളങ്ങളും.
മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ
 7. മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ
ഭാരതീയ ഭാവങ്ങൾ
 8. വചനാധിഷ്ഠിത ആരാധന മലങ്കരസഭയിൽ
 9. കർബ്ബാന ഒരു ധ്യാനാത്മക പാനം.
 10. പാപമോചനത്തിനു് മറ്റേമോടിസാ
കണമാത്രം.
 11. സഭാവത്സരം ആഴ്ചകളിലൂടെ
 12. സുവിശേഷവൽക്കരണത്തിലെ
വെല്ലുവിളികൾ
 13. മലങ്കരസഭയിലെ സഭാ സമൂഹങ്ങൾ
 14. സന്യാസപ്രസ്ഥാനം മലങ്കരസഭയിൽ
 15. വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം മലങ്കരസഭയുടെ
ചൈതന്യത്തിൽ
 16. നിത്യത മുതൽ നിത്യത വരെ
 17. പുനരാവിഷ്കരണ പ്രക്രിയ
മലങ്കര സഭയിൽ
 18. വേദവായന കഠിപ്പ്
 19. മതബോധനം മലങ്കരസഭയിൽ
-